അധ്യായം 3

ആലുഇംറാൻ (ഇംറാൻ കുടുംബം)

അവതരണം മദീനയിൽ, വചനങ്ങൾ 200

ആമുഖം

ഈ അധ്യായത്തിൽ ഇംറാൻ കുടുംബത്തെപ്പറ്റി ഒരിടത്ത് പരാമർശമുണ്ട്. ഈസാ(അ)നബിയുടെ മാതൃകുടുംബമാണ് ഇംറാൻ കുടുംബം. അതുകൊണ്ട് ഈ അധ്യായം ആലുഇംറാൻ (ഇംറാൻ കുടുംബം)എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നു. കഴിഞ്ഞ അധ്യായത്തിൽ (അൽബകറ) ഇസ്രാഈല്യരെയും യഹൂദികളെയും പരാമർശിച്ചുകൊണ്ട് വളരെ കാര്യങ്ങൾ വിവരിക്കുകയുണ്ടായി. അവരുടെ ആദർശപരമായ മാർഗഭ്രംശത്തെയും ധാർമികദൂഷ്യങ്ങളെയും ഓർമിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അവരെ ഉൽബോധിപ്പിച്ചു. ഈ അധ്യായത്തിൽ ക്രൈസ്തവരെ സംബന്ധിച്ച് വളരെ കാര്യങ്ങൾ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. നബി(സ)തിരുമേനി മക്ക ജയിച്ചടക്കുകയും നാട്ടിന്റെ ഭാവി ഇനി നബിയുടെ കരങ്ങളിലാണെന്ന് മുഴുവൻ അറബികൾക്കും ബോധ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തപ്പോൾ അറേബ്യയുടെ നാനാ ഭാഗത്തുനിന്നും തിരുമേനിയുടെ അടുക്കൽ നിവേദക സംഘങ്ങൾ വന്നുതുടങ്ങി. ഹിജ്റ 9-ാം വർഷത്തിൽ നജ്റാനിൽനിന്ന് അവരിലെ പ്രസിദ്ധ നേതാക്കളടങ്ങുന്ന(ആഖിബ്, സയ്യിദ്, ബിഷപ്പ്) 60 പേരുള്ള ഒരു സംഘം നബി(സ)യുടെ അടുക്കൽ വരികയുണ്ടായി. പ്രവാചകനും ശിഷ്യന്മാരും അവരെ ഊഷ്മളമായി സ്വാഗതം ചെയ്തു. പ്രസ്തുത സന്ദർഭത്തിൽ നജ്റാൻ നിവേദക സംഘത്തെ ഇസ്ലാമിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുവാൻ ഉപകരിക്കുമാറ് നബി(സ)തിരുമേനിക്ക് ഈ പ്രഭാഷണം (ഈ അധ്യായത്തിലെ എൺപതോളം സൂക്തങ്ങൾ) അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചുകൊടുത്തു. അസ്വർ നമസ്കാരം കഴിഞ്ഞ സമയത്തായിരുന്നു അവർ മദീന പള്ളിയിൽ എത്തിയത്. അവരുടെ പ്രാർഥനാകർമവും പള്ളിയിൽ വെച്ചുതന്നെ നിർവഹിക്കുവാൻ നബി(സ) അവരെ അനുവദിക്കുകയും അവരുടെ പതിവുപ്രകാരം കിഴക്കോട്ട് തിരിഞ്ഞ് അവർ പ്രാർഥന നിർവഹിക്കുകയും ചെയ്തതായി പറയുന്നു. തർക്കത്തിലൂടെ പ്രവാചകനെ ക്രിസ്തുമതത്തിലേക്ക് മാനസാന്തരപ്പെടുത്തുക, അതിനു കഴിഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ ശപിച്ചു തിരിച്ചുപോരുക എന്നതായിരുന്നു ക്രൈസ്തവ സംഘത്തിന്റെ ആഗമനോദ്ദേശ്യം. നബി(സ)യുമായുള്ള അവരുടെ സംവാദത്തിൽ ഈസാ(അ)(യേശു) ദൈവപുത്രനാണെന്നും, ദൈവമാണെന്നും, പിതാവ്- പുത്രൻ -പരിശുദ്ധാത്മാവ് എന്നിവർ ചേർന്ന ദൈവമെന്നുമുള്ള(ത്രിത്വം)പരസ്പര വിരുദ്ധങ്ങളായ അവരുടെ വിശ്വാസങ്ങളെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കുകയുണ്ടായി. പിതാവില്ലാതെ ജനിച്ചതുകൊണ്ടാണ് യേശു ദൈവപുത്രനായതെന്നും, മരിച്ചവരെ ജീവിപ്പിക്കുക എന്ന അത്ഭുതദൃഷ്ടാന്തം യേശുവിന്റെ കൈക്ക് വെളിപ്പെട്ടതിനാലാണ് അദ്ദേഹം ദൈവമായതെന്നും മറ്റും അവർ സമർഥിക്കുകയുണ്ടായി. ഇതിനെതുടർന്ന് അവരുടെ ന്യായവാദങ്ങളെ ഖണ്ഡിച്ചുകൊണ്ട് ഖുർആൻ അവതരിക്കുകയും അവർ ഉത്തരം മുട്ടുകയും ചെയ്തു. സത്യം മനസ്സിലായിട്ടും അവർ സത്യത്തിലേക്ക് മടങ്ങാൻ തയ്യാറായില്ല. 61-ാം സൂക്തത്തിൽ കാണാവുന്നതുപോലെ നബി(സ) അവരെ ഒരു 'മുബാഹലക്കു' (പരസ്പരം ശാപപ്രാർഥന നടത്തുക) ആഹ്വാനം ചെയ്തെങ്കിലും അവർ ഒഴിഞ്ഞുമാറി. ഒടുവിൽ കപ്പം കൊടുത്തുകൊള്ളാമെന്ന കരാർ ചെയ്തുകൊണ്ട് അവർ മടങ്ങിപ്പോയി.

മദീനയിലെ ജൂതഗോത്രങ്ങളെയും കപടവിശ്വാസികളെയും സംബന്ധിച്ച വിവരങ്ങളും ഈ അധ്യായത്തിൽ പരാമർശിച്ചിട്ടുണ്ട്. ജൂതവിഭാഗം മദീനയിൽ മുസ്ലിംകളുടെ സഖ്യകക്ഷി

കളായിരുന്നെങ്കിലും,സഖ്യം നിലനിർത്തിക്കൊണ്ട്‌ തന്നെ മുസ്‌ലിംകളെ ഉന്മൂലനം ചെയ്യാനുള്ള ഗൂഢപദ്ധതികൾ അവർ അസൂത്രണം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. പ്രവാചകനെ വധിച്ചുകളയാൻ വരെ അവർക്ക്‌ പദ്ധതിയുണ്ടായിരുന്നു.
പൂർവസമുദായങ്ങളുടെ മതപരവും ധാർമികവുമായ അധഃപതനത്തിൻെറ അപകടകരമായ ചിത്രം വരച്ചുകാണിച്ചുകൊണ്ട്‌ അവരുടെ കാലടികളെ പിൻപറ്റുന്നത്‌ മുസ്‌ലിംകൾ സൂക്ഷിക്കണമെന്ന്‌ ഈ അധ്യായം ഓർമിപ്പിക്കുന്നു. കപടന്മാരുടെ ഗൂഢപ്രവർത്തനങ്ങളെ നേരിടുന്നതിനുള്ള നിർദേശങ്ങൾ, വേദവിശ്വാസികൾ പ്രചരിപ്പിക്കുന്ന ആരോപണങ്ങൾക്കും ആശയക്കുഴപ്പങ്ങൾക്കുമുള്ള വിശദീകരണം, മുസ്‌ലിംകളുടെ വിശ്വാസപരവും കർമ്മപരവുമായ ശിക്ഷണം തുടങ്ങിയ കാര്യങ്ങളും ഈ അധ്യായത്തിൽ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു.

بسم الله الرحمن الرحيم

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിൻെറ നാമത്തിൽ

الٓمٓ ﴿١﴾

1. അലിഫ്‌-ലാം-മീം

اللَّهُ لا إِلَـهَ إِلاَّ هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ﴿٢﴾

2. അല്ലാഹു- അവനല്ലാതെ ദൈവമില്ല. എന്നെന്നും ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവൻ. (അഖില പ്രപഞ്ചത്തെയും) പരിപാലിക്കുന്നവൻ.

نَزَّلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقاً لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَأَنزَلَ التَّوْرَاةَ وَالإِنجِيلَ ﴿٣﴾

3. സത്യമുൾക്കൊണ്ട ഈ വേദത്തെ നിനക്ക്‌ ഇറക്കിത്തന്നത്‌ അവനാകുന്നു. ഇതിനു മുമ്പുള്ള (വേദങ്ങളെ)ഇത്‌ ശരിവെക്കുന്നു. തൗറാത്തും ഇഞ്ചീലും ഇറക്കിക്കൊടുത്തതും അവൻതന്നെ.

3: തൗറാത്തും ഇഞ്ചീലും കൊണ്ട്‌ വിവക്ഷിക്കപ്പെടുന്നത്‌ ഇന്ന്‌ നിലവിലുള്ള ബൈബിൾ പഴനിയമത്തിലെ അഞ്ച്‌ പുസ്തകങ്ങളോ, പുതിയനിയമത്തിലെ നാലു പുസ്തകങ്ങളോ അല്ല. എന്നാൽ തൗറാത്തും ഇഞ്ചീലും അവയ്ക്കുള്ളിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കയാണ്‌.മൂസാനബിക്ക്‌(അ)അവതരിക്കപ്പെട്ട യഥാർഥ 'തൗറാത്ത്‌' അദ്ദേഹത്തിന്‌ അല്ലാഹു ശിലാഫലകങ്ങളിൽ ഉല്ലേഖനം ചെയ്തുകൊടുത്ത പത്തു കൽപനകളും, പിന്നീട്‌ അദ്ദേഹത്തിൻെറ മരണം വരെ ലഭിച്ച കൽപനകളുമാണ്‌. ആ കൽപനകൾ എഴുതിച്ചു പന്ത്രണ്ട്‌ കോപ്പികൾ ഇസ്രാഈല്യരുടെ പന്ത്രണ്ട്‌ ഗോത്രങ്ങൾക്ക്‌ നൽകിയിരുന്നു. അതിൽ ലേവ്യരെ ഏൽപ്പിച്ചിരുന്ന കോപ്പി ശിലാഫലകങ്ങളോടൊപ്പം വിശുദ്ധപെട്ടകത്തിൽ സൂക്ഷിപ്പുണ്ടായിരുന്നു. ലേവീ ഗോത്രത്തിൽ പ്രവാചകത്വവും യഹൂദാ ഗോത്രത്തിൽ ന്യായാധിപത്യവും പാരമ്പര്യമായി തുടർന്നുപോന്നിരുന്നു. ജറുശലം ദേവാലയത്തിൽ സൂക്ഷിച്ചിരുന്ന തൗറാത്തിൻെറ അസ്സൽ കോപ്പികൾ ബി.സി.6-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ബാബിലോണിയൻ ചക്രവർത്തി നബുക്കദ്‌നസർ ജറുശലം അക്രമിച്ചു കീഴടക്കുകയും ഹൈക്കൽ അടക്കം പട്ടണം നിശ്ശേഷം തകർത്തുകളയുകയും ജൂതന്മാരെ അവിടെ നിന്ന്‌ ആട്ടിയോടിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ അതിൻെറ ലിഖിതരൂപങ്ങൾ അവർക്ക്‌ എന്നേക്കുമായി നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയി. പിന്നീട്‌ ഇസ്രാഈല്യർ ബാബിലോണിയയിലെ ബന്ധനത്തിൽ നിന്ന്‌ മുക്തമാവുകയും ജറുശലമിൽ തിരിച്ചെത്തി ബൈത്തുൽ മഖ്‌ദിസ്‌ പുനർനിർമിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനുശേഷം അസ്‌റാ(ഉസൈർ) പുരോഹിതൻ മറ്റു ചില മഹാത്മാക്കളുടെ സഹായത്തോടെ ഇസ്രാഈല്യരുടെ സമ്പൂർണ ചരിത്രം ക്രോഡീകരിച്ചു. അതാണ്‌ ഇപ്പോഴത്തെ ബൈബിളിലെ ആദ്യത്തെ പതിനേഴുപുസ്തകങ്ങൾ. ആ ചരിത്രത്തിൽ മൂസാ(അ)യുടെ ചരിത്രം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന പുറപ്പാട്‌, ലേവ്യപുസ്തകം, സംഖ്യാപുസ്തകം, ആവർത്തന പുസ്തകം

എന്നിവയിൽ ഉസൈറിന്നും സഹായികൾക്കും ലഭിച്ച വിവരങ്ങൾ അവതരണത്തിന്റെ ക്രമമനുസരിച്ച് ഉൾപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. മൂസാ(അ)യുടെ ഈ ജീവചരിത്രത്തിൽ അങ്ങിങ്ങായി ചിതറിക്കിടക്കുന്ന ശകലങ്ങളാണ് യഥാർഥ തൗറാത്ത്.ഈ ചിതറിക്കിടക്കുന്ന ഭാഗങ്ങളെക്കുറിച്ചാണ് ഖുർആൻ 'തൗറാത്ത്' എന്ന് പറയുന്നത്. അവയെ മാത്രമേ വിശുദ്ധ ഖുർആൻ ശരിവയ്ക്കുന്നുള്ളു.
ഇഞ്ചീലിന്റെ സ്ഥിതിയും ഇപ്രകാരം തന്നെ. മത്തായി, മാർക്കോസ്, ലൂക്കോസ്, യോഹന്നാൻ എന്നിവരുടെ പുസ്തകങ്ങൾക്ക് ഇഞ്ചീൽ എന്ന് പറയുന്നുണ്ടെങ്കിലും യഥാർഥ ഇഞ്ചീൽ അവയൊന്നുമല്ല. ഈസാ(അ) പ്രവാചകനെന്ന നിലക്ക് അരുൾചെയ്ത വചനങ്ങളും ദിവ്യപ്രഭാഷണങ്ങളുമാണ് യഥാർഥ ഇഞ്ചീൽ. ഒരു നീണ്ട കാലത്തിനുശേഷം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചര്യയെ സംബന്ധിച്ച് ഗ്രന്ഥങ്ങൾ രചിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ അവയുടെ കർത്താക്കൾ അവർക്ക് ലഭിച്ച വിവരങ്ങൾ ചരിത്രപരമായ വിവരണങ്ങളോടൊപ്പം സന്ദർഭോചിതം അവരുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ രേഖപ്പെടുത്തി. വാമൊഴിയായോ ഓർമക്കുറിപ്പുകൾ വഴിക്കോ ലഭിച്ചിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രഭാഷണങ്ങളും നിർദേശങ്ങളും അടങ്ങിയ ഭാഗങ്ങളുടെ സമാഹാരത്തിനാണ് വിശുദ്ധ ഖുർആൻ 'ഇഞ്ചീൽ' എന്ന് പറയുന്നത്. അവയെ മാത്രമേ ഖുർആൻ സ്ഥിരീകരിക്കുന്നുള്ളു.

مِن قَبْلُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَأَنزَلَ الْفُرْقَانَ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُواْ بِآيَاتِ اللّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَاللّهُ عَزِيزٌ ذُو انتِقَامٍ ﴿٤﴾

4. ഇതിനുമുമ്പ് മനുഷ്യരുടെ മാർഗദർശനത്തിനുവേണ്ടിയായിരുന്നു(അവ അവതരിപ്പിച്ചത്). പിന്നെ അവൻ ഫുർഖാൻ(സത്യാസത്യവിവേചക പ്രമാണം-ഖുർആൻ) അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. തീർച്ചയായും അല്ലാഹുവിന്റെ സൂക്തങ്ങൾ നിഷേധിക്കുന്നവർക്ക് കഠിനമായ ശിക്ഷയാണുള്ളത്. അല്ലാഹു പ്രതാപിയും (ധിക്കാരികളോട്) പ്രതികാരം ചെയ്യുന്നവനുമത്രെ.

4:പൂർവവേദങ്ങൾ പൂർവജനതകൾക്കുവേണ്ടിയായിരുന്നു.വേദവാഹകർക്കിടയിലെ ഭിന്നിപ്പും തർക്കങ്ങളും കാരണമായി വേദങ്ങളിലെ അടിസ്ഥാന സത്യങ്ങൾ എല്ലാവർക്കും അവ്യക്തമായിത്തീർന്നതായി ഖുർആൻ പലയിടത്തും പരാമർശിക്കുന്നത് കാണാം. ഈ സാഹചര്യത്തിലാണ് യഥാർഥ സത്യങ്ങൾ വിശദീകരിക്കുവാനും ജനങ്ങൾക്ക് സന്മാർഗം വ്യക്തമാക്കിക്കൊടുക്കുവാനുമായി ശരിയും തെറ്റും വേർതിരിച്ചറിയാനുള്ള ഈ ഗ്രന്ഥം -വിശുദ്ധ ഖുർആൻ- അവതരിക്കപ്പെട്ടത്.ആർക്കും കൈകടത്താൻ സാധിക്കാത്ത വിധം ഈ ഗ്രന്ഥം അന്ത്യനാൾ വരെ നിലനിർത്താനുള്ള ഏർപ്പാടുകളും അല്ലാഹു ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഇനി മനുഷ്യർ ധർമാധർമങ്ങളുടെയും സത്യാസത്യങ്ങളുടെയും മാനദണ്ഡമായി അവലംബിക്കേണ്ടത് ഈ വേദത്തെയാണ്.

إِنَّ اللّهَ لاَ يَخْفَىَ عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الأَرْضِ وَلاَ فِي السَّمَاء ﴿٥﴾

5. ഭൂലോകത്തോ വാനലോകത്തോ ഉള്ള ഒരു വസ്തുവും അല്ലാഹുവിൽനിന്ന് മറഞ്ഞിരിക്കുന്നില്ല.

هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ لاَ إِلَـهَ إِلاَّ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٦﴾

6. താൻ നിശ്ചയിക്കുന്നവിധം ഗർഭാശയങ്ങളിൽ നിങ്ങളെ രൂപപ്പെടുത്തുന്നത് അവനാകുന്നു. അവനല്ലാതെ (മറ്റൊരു) ദൈവമില്ല. അവൻ പ്രതാപിയും യുക്തിജ്ഞനുമത്രെ.

6: നിങ്ങളുടെ മാതാക്കളുടെ ഗർഭാശയങ്ങളിൽ തന്റെ ഇഛക്കും അറിവിനും വിധേയമായി നിങ്ങളെ രൂപപ്പെടുത്തുന്നത് അവനാകുന്നു. അതിൽ നിങ്ങൾക്കോ നിങ്ങളുടെ പിതാക്കൾക്കോ യാതൊരു പങ്കുമില്ല.

هُوَ الَّذِيَ أَنزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُّحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ في
قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاء الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاء تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلاَّ اللّهُ وَالرَّاسِخُونَ
فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِّنْ عِندِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلاَّ أُوْلُواْ الألْبَابِ ﴿٧﴾

7. അവനാണ് നിനക്ക് ഈ വേദം അവതരിപ്പിച്ചുതന്നിട്ടുള്ളത്. അതില്‍ സുവ്യക്തമായ സൂക്തങ്ങളുണ്ട്. അതാണ് ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ മുഖ്യഘടകം. അവ്യക്തമായ മറ്റു ചില സൂക്തങ്ങളുമുണ്ട്. മനസ്സില്‍ വക്രതയുള്ളവര്‍ കുഴപ്പമാഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ട് അതിലെ അവ്യക്തമായ വാക്യങ്ങളുടെ പിറകെ പോവുകയും അവയെ വ്യാഖ്യാനിക്കാന്‍ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാല്‍ അതിന്റെ ശരിയായ വ്യാഖ്യാനമാകട്ടെ അല്ലാഹുവല്ലാതെ ആരും അറിയുന്നില്ല. അറിവില്‍ പക്വതയെത്തിയവര്‍ പറയും: ഞങ്ങള്‍ അതില്‍ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു. എല്ലാം ഞങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിങ്കല്‍ നിന്നുള്ളതാകുന്നു. എന്നാല്‍ ബുദ്ധിശാലികള്‍ മാത്രമേ അത് മനസ്സിലാക്കുകയുള്ളു.

7:വിശുദ്ധ ഖുര്‍ആനില്‍ രണ്ടുതരം സൂക്തങ്ങളുണ്ട്. ഒന്ന്, മുഹ്കമാത്ത്- അര്‍ഥനിര്‍ണയത്തില്‍ യാതൊരുവിധ സംശയത്തിനും ആശയക്കുഴപ്പത്തിനും പഴുതില്ലാത്തതും, ആശയം വ്യക്തമായി മനസ്സിലാകുന്നതും പാരായകര്‍ക്ക് അനായാസം ഗ്രഹിക്കാന്‍ കഴിയുന്നതുമായ സൂക്തങ്ങളാണ് 'മുഹ്കമാത്ത്'. ഈ വാക്യങ്ങളത്രെ വേദഗ്രന്ഥത്തിന്റെ മൗലികഭാഗം. സത്യവും അസത്യവും, നീതിയും, അനീതിയും, ധര്‍മവും അധര്‍മവും എന്താണെന്ന് അവ സ്പഷ്ടമായി പഠിപ്പിക്കുന്നു. ജനങ്ങള്‍ക്കുള്ള ഗുണപാഠങ്ങള്‍ ആജ്ഞാനിരോധങ്ങള്‍ ആരാധനാകര്‍മങ്ങള്‍ എന്നിവയെല്ലാം അതിലാണ് വിശദീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. സന്മനസ്സുള്ള സത്യാന്വേഷകര്‍ക്ക് സന്മാര്‍ഗം കണ്ടെത്താന്‍ ഖുര്‍ആനില്‍ ധാരാളമായി വന്നിട്ടുള്ള അത്തരം സൂക്തങ്ങള്‍ എളുപ്പത്തില്‍ കണ്ടെത്താനും ഗ്രഹിക്കാനും സാധിക്കുന്നതാണ്.

രണ്ട്, മുതശാബിഹാത്ത്- വാക്കിലോ അര്‍ഥത്തിലോ മറ്റൊന്നിനോടു സാദൃശ്യമുള്ള കാരണത്താല്‍ അര്‍ഥനിര്‍ണയത്തില്‍ അവ്യക്തതയ്ക്ക് സാധ്യതയുള്ള വാക്യങ്ങളാണ് 'മുതശാബിഹാത്ത്'. ഖുര്‍ആന്‍ വ്യാഖ്യാതാക്കള്‍ പലരും പലവിധത്തില്‍ ഇവയെ വ്യാഖ്യാനിച്ചതായി കാണാം. പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങള്‍ക്കതീതമായ, മനുഷിക വിജ്ഞാനത്തിന്റെ പിടിയില്‍ ഒരിക്കലും വന്നിട്ടില്ലാത്ത, നമ്മുടെ ഊഹത്തിനും അനുമാനത്തിനും പരിചയത്തിനും അതീതമായ അജ്ഞേയ യാഥാര്‍ഥ്യങ്ങളെ സൂചിപ്പിക്കാന്‍ ഉപയോഗിച്ച സദൃശവാക്യങ്ങളാണ് 'മുതശാബിഹാത്ത്'.

അഭൗമയാഥാര്‍ഥ്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് അവ്യക്തമായ ഒരു ചിത്രം മനുഷ്യന് കാണിച്ചുകൊടുക്കുക മാത്രമാണ് 'മുതശാബിഹാത്ത്'കൊണ്ട് ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളത്. അത്തരം സൂക്തങ്ങളുടെ അര്‍ഥവും ഉദ്ദേശ്യവും നിര്‍ണയിക്കാന്‍ ശ്രമിക്കുംതോറും സംശയങ്ങളും ആശയക്കുഴപ്പങ്ങളും വര്‍ധിക്കുകയേ ഉള്ളു. അല്ലാഹുവിന്റെ ഗുണവിശേഷങ്ങള്‍, അല്ലാഹുവിന്റെ മുഖം, കൈ തുടങ്ങിയ പദങ്ങള്‍, സ്വര്‍ഗനരകങ്ങള്‍ തുടങ്ങിയ അദൃശ്യ ലോകങ്ങളുടെ യാഥാര്‍ഥ്യം, അലിഫ്-ലാം-മീം(2:1) തുടങ്ങിയ സൂക്തങ്ങള്‍, അല്ലാഹു 'അര്‍ശി'ന്മേല്‍ ആരോഹണം ചെയ്തിരിക്കുന്നു എന്ന പ്രസ്ഥാവന തുടങ്ങിയ കാര്യങ്ങള്‍ ഇതിന് ഉദാഹരണങ്ങളായി പണ്ഡിതന്മാര്‍ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു. സ്വര്‍ഗാവകാശികളെപ്പറ്റി 32:17-ല്‍ 'അവര്‍ പ്രവര്‍ത്തിച്ചിരുന്നതിനുള്ള പ്രതിഫലമായിക്കൊണ്ട് കണ്‍കുളിര്‍പ്പിക്കുന്ന എന്തെല്ലാം കാര്യങ്ങളാണ് അവര്‍ക്കുവേണ്ടി രഹസ്യമാക്കിവെക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത് എന്ന് ഒരാള്‍ക്കും അറിയാവുന്നതല്ല.'എന്ന് അല്ലാഹു പറയുന്നതായി കാണാം.

ഖുര്‍ആനിലെ ഇത്തരം വാക്കിനോ വാക്യത്തിനോ ദുര്‍വ്യാഖ്യാനങ്ങള്‍ കണ്ടുപിടിക്കുകയും, അതിനേക്കാള്‍ വ്യക്തമായ രീതിയില്‍ പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങളില്‍ ആശയക്കുഴപ്പം സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്ത് സ്വന്തം താല്‍പര്യങ്ങള്‍ പ്രചരിപ്പിക്കാന്‍ ശ്രമിക്കുന്നവരുണ്ട്. ഈസാനബിയെ(അ)പ്പറ്റി (.അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവിന്റെ വചനവും അവങ്കല്‍നിന്നുള്ള ഒരാത്മാവും മാത്രമാകുന്നു...4:171) എന്ന് ഖുര്‍ആനില്‍ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിനെ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദൈവത്വം ഖുര്‍ആന്‍ അംഗീകരിച്ചതാണെന്ന് സമര്‍ഥിക്കാന്‍ നജ്റാ

നിലെ ക്രിസ്തീയ നിവേദകസംഘത്തിലെ ചിലർ ശ്രമിക്കുകയുണ്ടായെന്ന് ആ സംഭവം വിവരിക്കുന്ന നിവേദനങ്ങളെ ഉദ്ധരിച്ച് വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. മുസ്ലിംകളെ ക്രിസ്തുമതത്തിലേക്ക് ആകർഷിക്കാൻ ഇന്നും ചില ക്രൈസ്തവ പാതിരിമാർ ആ രണ്ട് വാക്കുകളെയും ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്തു കൊണ്ട് ഇതുപോലുള്ള സൂത്രങ്ങൾ പ്രയോഗിക്കുന്നതായി കാണാം. പൈതൃകമായി അവർക്ക് ലഭിച്ച അന്ധവിശ്വാസങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കാനും ന്യായീകരിക്കാനുമാണ് അവർ ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നത്.
'അല്ലാഹുവെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഈസായെ ഉപമിക്കാവുന്നത് ആദമിനോടാകുന്നു. ആദമിനെ മണ്ണിൽ നിന്നും അവൻ സൃഷ്ടിച്ചു...' (3:59)
'അദ്ദേഹം (യേശു) നാം അനുഗ്രഹിച്ച ഒരു ദാസൻ മാത്രമാകുന്നു....' (43:59)
തുടങ്ങിയ എത്രയോ അർഥവും ആശയവും വ്യക്തമായ സൂക്തങ്ങളെ അവർ അവഗണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

رَبَّنَا لاَ تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِن لَّدُنكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنتَ الْوَهَّابُ ﴿٨﴾

8. (അവർ പ്രാർഥിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു:) ഞങ്ങളുടെ നാഥാ, ഞങ്ങളെ നീ നേർവഴിയിലാക്കി യശേഷം ഞങ്ങളുടെ മനസ്സുകളെ അതിൽനിന്ന് വ്യതിചലിപ്പിക്കരുതേ. നിൻെറ അടുക്കൽ നിന്നുള്ള കാരുണ്യം ഞങ്ങൾക്ക് നീ പ്രദാനം ചെയ്യേണമേ! തീർച്ചയായും നീ മാത്രമാണ് അത്യുദാരൻ.

8: ഒരു മനുഷ്യനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഈ ലോകത്ത് ലഭിക്കാവുന്ന ഏറ്റവും വലിയ സൗഭാഗ്യം സന്മാർഗത്തിലെത്തിച്ചേരുകയെന്നതാണ്. അല്ലാഹുവിൻെറ മഹത്തായ അനുഗ്രഹമായിട്ടാണ് ഒരു സത്യ വിശ്വാസി അതിനെ കാണുന്നത്.

رَبَّنَا إِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لاَّ رَيْبَ فِيهِ إِنَّ اللّهَ لاَ يُخْلِفُ الْمِيعَادَ ﴿٩﴾

9. ഞങ്ങളുടെ നാഥാ! തീർച്ചയായും നീ ജനങ്ങളെയൊക്കെ ഒരുനാൾ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുന്നവനാ ണ്. അതിൽ സംശയമേയില്ല. തീർച്ചയായും അല്ലാഹു വാഗ്ദാനം ലംഘിക്കുന്നതല്ല.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُواْ لَن تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلاَ أَوْلاَدُهُم مِّنَ اللّهِ شَيْئًا وَأُولَـئِكَ هُمْ وَقُودُ النَّارِ ﴿١٠﴾

10. അവിശ്വാസികളാവട്ടെ- അവരുടെ സമ്പത്തും സന്താനങ്ങളും അല്ലാഹുവിനെതിരിൽ അവർ ക്ക് ഒരു പ്രയോജനവും ചെയ്യുന്നതല്ല. അവർ നരകത്തിൻെറ വിറകായിത്തീരുകതന്നെ ചെയ്യും.

10: സത്യനിഷേധികൾ വാരിക്കൂട്ടി കാത്തുസൂക്ഷിക്കുന്ന സമ്പത്തിനോ, വാത്സല്യപൂർവം സംരക്ഷിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന അവരുടെ സന്താനങ്ങൾക്കോ, ഭൗതിക ജീവിതത്തിൽ നേടിയെടുത്ത ജനസ്വാധീനത്തി നോ പരലോകത്ത് അല്ലാഹുവിൻെറ വിചാരണയെയും ശിക്ഷയെയും തടഞ്ഞുനിർത്താൻ സാധിക്കുക യില്ല. നിങ്ങൾ തെരഞ്ഞെടുത്ത ഈ സത്യനിഷേധനിലപാടിൻെറ പര്യവസാനം ലഘുവായ ഒന്നാണെ ന്ന് വിചാരിക്കേണ്ട.

كَدَأْبِ آلِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَذَّبُواْ بِآيَاتِنَا فَأَخَذَهُمُ اللّهُ بِذُنُوبِهِمْ وَاللّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١١﴾

11. ഫിർഔൻെറ ആൾക്കാരുടെയും അവർക്ക് മുമ്പുള്ളവരുടെയും അവസ്ഥപോലെത്തന്നെ. അവർ നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ കളവാക്കി. അവരുടെ പാപകൃത്യങ്ങളുടെ പേരിൽ അല്ലാഹു അവരെ പിടികൂടി. അല്ലാഹു കഠിനമായി ശിക്ഷിക്കുന്നവനാകുന്നു.

قُل لِّلَّذِينَ كَفَرُواْ سَتُغْلَبُونَ وَتُحْشَرُونَ إِلَى جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿١٢﴾

12. സത്യനിഷേധികളോടു പറയുക: നിങ്ങൾ ഉടനെ പരാജയപ്പെടും. നരകത്തിലേക്ക് തെളിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും. അതെത്ര ചീത്തയായ പാർപ്പിടം!

قَدْ كَانَ لَكُمْ آيَةٌ فِي فِئَتَيْنِ الْتَقَتَا فِئَةٌ تُقَاتِلُ فِي سَبِيلِ اللّهِ وَأُخْرَى كَافِرَةٌ يَرَوْنَهُم مِّثْلَيْهِمْ رَأْيَ الْعَيْنِ وَاللّهُ يُؤَيِّدُ بِنَصْرِهِ مَن يَشَاء إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لَّأُوْلِي الأَبْصَارِ ﴿١٣﴾

13. (ബദ്റിൽ) ഏറ്റുമുട്ടിയ ആ രണ്ടു സംഘങ്ങളിൽ നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾക്കു ഗുണപാഠമുണ്ടായിരുന്നു. ഒരു വിഭാഗം അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗത്തിൽ പടപൊരുതുകയായിരുന്നു. മറുവിഭാഗം സത്യനിഷേധികളും. (അവിശ്വാസികൾക്ക്)തങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ സത്യവിശ്വാസികൾ തങ്ങളുടെ ഇരട്ടിയുണ്ടെന്നാണ് തോന്നിയത്. അല്ലാഹു അവനിഛിക്കുന്നവരെ തൻെറ സഹായംകൊണ്ട് അവൻ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നു. തീർച്ചയായും ഉൾക്കാഴ്ചയുള്ളവർക്ക് അതിൽ മഹത്തായ പാഠമുണ്ട്.

13: 313 സത്യവിശ്വാസികളും, മക്കയിൽനിന്ന് സർവായുധസജ്ജരായിവന്ന ആയിരത്തോളം ഖുറൈശിപ്പടയും തമ്മിൽ നടന്ന ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ യുദ്ധമാണ് ബദ്ർ യുദ്ധം. മുസ്ലിംകൾക്ക് ആവശ്യമായ യുദ്ധസാമഗ്രികൾ കൈവശമില്ലായിരുന്നു. എങ്കിലും സത്യവിശ്വാസത്താൽ പ്രചോദിതരായിക്കൊണ്ട് അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗത്തിൽ നിലകൊള്ളുന്നവരായിരുന്ന ആ ചെറു സംഘം അവൻെറ സഹായത്താൽ ശത്രുക്കളുടെ മഹാസൈന്യത്തെ അമ്പേ പരാജയപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി. ബദ്ർ യുദ്ധത്തെ സംബന്ധിച്ച പരാമർശത്തിൽ (അധ്യായം 8-44-ൽ) 'നിങ്ങൾ തമ്മിൽ ഏറ്റുമുട്ടിയപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ അവരെയും, അവരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ നിങ്ങളെയും അല്ലാഹു കുറച്ചു കാണിച്ചിരിക്കുന്നു'. എന്ന് അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു.

زُيِّنَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاء وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالأَنْعَامِ وَالْحَرْثِ ذَلِكَ مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاللّهُ عِندَهُ حُسْنُ الْمَآبِ ﴿١٤﴾

14. സ്ത്രീകൾ, സന്താനങ്ങൾ, കുന്നുകൂട്ടിയ സ്വർണത്തിൻെറയും വെള്ളിയുടെയും കൂമ്പാരങ്ങൾ, മേത്തരം കുതിരകൾ, കാലികൾ,കൃഷിയിടങ്ങൾ, തുടങ്ങിയ ഇഷ്ടവസ്തുക്കളോടുള്ള മോഹം മനുഷ്യർക്ക് അലങ്കാരമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ, അതൊക്കെയും ഐഹികജീവിതത്തിന്നുള്ള വിഭവങ്ങളാകുന്നു. അല്ലാഹുവിങ്കലുള്ളതത്രെ വിശിഷ്ടമായ പാർപ്പിടം.

قُلْ أَؤُنَبِّئُكُم بِخَيْرٍ مِّن ذَلِكُمْ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا عِندَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَأَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللّهِ وَاللّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿١٥﴾

15. പറയുക: ഇതിനേക്കാൾ ഉത്തമമായതെന്തെന്ന് ഞാൻ നിങ്ങളെ അറിയിക്കട്ടെയോ? സൂക്ഷ്മത പാലിച്ചവർക്ക് അവരുടെ നാഥങ്കൽ ആരാമങ്ങളുണ്ട്. അതിനു കീഴെ അരുവികൾ ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കും.എന്നെന്നും അവർ അതിൽ പാർക്കും.അവർക്കവിടെ പരിശുദ്ധരായ ഇണകളുണ്ടായിരിക്കും; അല്ലാഹുവിൻെറ തൃപ്തിയും! അല്ലാഹു തൻെറ ദാസന്മാരെപ്പറ്റി കണ്ടറിയുന്നവനാകുന്നു.

الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا إِنَّنَا آمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿١٦﴾

16. ഇങ്ങനെ പ്രാർഥിക്കുന്നവരാണവർ: ഞങ്ങളുടെ നാഥാ നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു. ഞങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾ നീ പൊറുക്കേണമേ. നരകശിക്ഷയിൽ നിന്ന് ഞങ്ങളെ നീ രക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യേണമേ.

الصَّابِرِينَ وَالصَّادِقِينَ وَالْقَانِتِينَ وَالْمُنفِقِينَ وَالْمُسْتَغْفِرِينَ بِالأَسْحَارِ ﴿١٧﴾

17. അവർ സഹനശീലരാകുന്നു. സത്യസന്ധരാകുന്നു. അനുസരണമുള്ളവരാകുന്നു. ഉദാരമതികളാകുന്നു. രാത്രിയുടെ അന്ധ്യയാമങ്ങളിൽ പാപമോചനത്തിനായി പ്രാർഥിക്കുന്നവരുമാകുന്നു.

شَهِدَ اللّهُ أَنَّهُ لاَ إِلَـهَ إِلاَّ هُوَ وَالْمَلاَئِكَةُ وَأُوْلُواْ الْعِلْمِ قَآئِمَاً بِالْقِسْطِ لاَ إِلَـهَ إِلاَّ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٨﴾

18. അല്ലാഹു സാക്ഷ്യം വഹിച്ചിരിക്കുന്നു- നിശ്ചയമായും അവനല്ലാതെ (മറ്റൊരു)ദൈവമില്ല. മലക്കുകളും ജ്ഞാനികളൊക്കെയും (ഈ സത്യത്തിനു സാക്ഷ്യം വഹിച്ചിരിക്കുന്നു.) അവൻ നീതി നിലനിർത്തുന്നവനാകുന്നു. പ്രതാപിയും യുക്തിജ്ഞനുമായ അവനല്ലാതെ വേറെ ദൈവമില്ലതന്നെ.

إِنَّ الدِّينَ عِندَ اللّهِ الإِسْلاَمُ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ أُوْتُواْ الْكِتَابَ إِلاَّ مِن بَعْدِ مَا جَاءهُمُ الْعِلْمُ بَغْياً بَيْنَهُمْ
وَمَن يَكْفُرْ بِآيَاتِ اللّهِ فَإِنَّ اللّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٩﴾

19. തീർച്ചയായും അല്ലാഹുവിങ്കൽ ദീൻ(മതം) എന്നാൽ ഇസ്ലാം മാത്രമാകുന്നു. വേദം ലഭിച്ചവർ ഇതിൽനിന്ന് ഭിന്നിച്ചത് അവർക്ക് അറിവ് വന്നെത്തിയശേഷം മാത്രമാകുന്നു. അവർക്കിടയിലെ കിടമത്സരം നിമിത്തമത്രെ അത്. ആരെങ്കിലും അല്ലാഹുവിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ നിഷേധിക്കുന്നുവെങ്കിൽ,അപ്പോൾ അല്ലാഹു അതിവേഗം വിചാരണ ചെയ്യുന്നവനത്രെ.

19: മനുഷ്യാരംഭം മുതൽ, തന്റെ സൃഷ്ടികളും പ്രജകളുമായ എല്ലാ മനുഷ്യർക്കും അല്ലാഹു നിയമിച്ചതും ഈ ലോകത്ത് ആഗതരായ എല്ലാ പ്രവാചകന്മാരും പ്രബോധനം ചെയ്തതുമായ ഏക ജീവിത വ്യവസ്ഥ ഇസ്ലാം മാത്രമാകുന്നു.ഇസ്ലാമല്ലാത്ത മറ്റൊരു വ്യവസ്ഥയും അവൻ മനുഷ്യർക്ക് അംഗീകരിച്ചു കൊടുത്തിട്ടില്ല. 'ഇസ്ലാം അല്ലാത്ത ജീവിതമാർഗം ആരെങ്കിലും ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അവനിൽ നിന്ന് അത് സ്വീകരിക്കുകയില്ല.'(3:85). എന്നാൽ, വേദഗ്രന്ഥം ലഭിക്കുകയും പ്രവാചകന്മാരുടെ അനുയായികളെന്ന പാരമ്പര്യം അവകാശപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന ചില സമുദായങ്ങൾ ഈ സത്യത്തിൽനിന്ന് ഭിന്നിച്ചു പോയിട്ടുണ്ട്. അന്ത്യപ്രവാചകനായ മുഹമ്മദ് നബി(സ)യുടെ ആഗമനം തൗറാത്തിലും ഇഞ്ചീലിലും പ്രവചിട്ടുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും യഹൂദരും ക്രൈസ്തവരും മുഹമ്മദ് നബിയെ(സ) തള്ളിപ്പറയുന്നു.

പ്രവാചകന്മാർക്കു ശേഷം അവരുടെ പിൻഗാമികൾ ദൈവികമതത്തിൽ മാറ്റത്തിരുത്തലുകൾ വരുത്തി, അതിനെ വിവിധ പേരുകളിലുള്ള വ്യത്യസ്ത മതങ്ങളാക്കി. അവരുടെ പരസ്പരവൈരവും മാത്സര്യവുമാണ് അവർ മൗലികമതത്തിൽ നിന്ന് ഭിന്നിച്ചുപോവാൻ കാരണം. അല്ലാതെ സത്യാന്വേഷണത്തിന്റെയോ ധർമബോധത്തിന്റെയോ ഫലമായി വളർന്നുവന്നതല്ല ഈ മതങ്ങൾ. അങ്ങനെ, ജൂതവംശം ജൂതമതവും, ക്രൈസ്തവർ ക്രിസ്തുമതവും സ്ഥാപിച്ചു. മറ്റു പല മതങ്ങളും അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വ്യക്തികളുടെയോ സമുദായങ്ങളുടെയോ പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നു. മനുഷ്യവർഗത്തിനൊട്ടാകെ അവകാശപ്പെട്ട, സകല മനുഷ്യരുടെയും മാർഗദർശനാർഥം ദൈവം അവതരിപ്പിച്ച മതം ഏതെങ്കിലും ദേശത്തിന്റെയോ, വ്യക്തിയുടെയോ, സമുദായത്തിന്റെയോ പേരിൽ ദൈവം അവതരിപ്പിക്കേണ്ട ആവശ്യമെന്താണ്?

ദൈവികമതത്തെ ജനങ്ങൾ മാറ്റിമറിച്ചകാരണം ലോകാവസാനം വരെയുള്ള മനുഷ്യർക്ക് മാർഗദർശനമായി ഇസ്ലാമിനെ അതിന്റെ സമ്പൂർണരൂപത്തിൽ അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇസ്ലാമെന്ന പദ

ത്തിന് അനുസരണം, സമാധാനം, എന്നിങ്ങനെ അർഥങ്ങളാണുള്ളത്. മനുഷ്യൻ തന്റെ ജീവിത വ്യവസ്ഥ സ്വയം നിരീക്ഷിച്ച് കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനുപകരം ദൈവം തന്റെ ദൂതന്മാർ മുഖേന അയച്ചിട്ടുള്ള സന്മാർഗത്തെ യാതൊരു ഏറ്റക്കുറവും വരുത്താതെ അതേപടി അനുഗമിക്കുകയാണ് ചെയ്യേണ്ടത്.

فَإنْ حَآجُّوكَ فَقُلْ أَسْلَمْتُ وَجْهِيَ لِلّهِ وَمَنِ اتَّبَعَنِ وَقُل لِّلَّذِينَ أُوْتُواْ الْكِتَابَ وَالأُمِّيِّينَ أَأَسْلَمْتُمْ فَإِنْ أَسْلَمُواْ فَقَدِ اهْتَدَواْ وَّإِن تَوَلَّوْاْ فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلاَغُ وَاللّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿٢٠﴾

20. എന്നാൽ അവർ നിന്നോട് തർക്കിക്കുകയാണെങ്കിൽ നീ പറയുക: ഞാൻ എന്റെ മുഖം അല്ലാഹുവിനു സമർപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു, (എന്നെപ്പോലെതന്നെ)എന്നെ പിന്തുടർന്നവരും.വേദം ലഭിച്ചവരോടും അക്ഷരജ്ഞാനമില്ലാത്തവരോടും (ബഹുദൈവ വിശ്വാസികളായ അറബികൾ) നീ ചോദിക്കുക: നിങ്ങൾ (അല്ലാഹുവിന്ന്)കീഴ്പ്പെട്ടുവോ? അവർ കീഴ്പ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞാൽ അവർ നേർവഴിയിലായിക്കഴിഞ്ഞു.അവർ പിന്തിരിഞ്ഞു പോയാലോ, അപ്പോൾ അവർക്കു സന്ദേശം എത്തിക്കേണ്ട ബാധ്യതയേ നിനക്കുള്ളു. അല്ലാഹു അവന്റെ ദാസന്മാരുടെ കാര്യങ്ങൾ കണ്ടറിയുന്നവനാകുന്നു.

إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيِّينَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَيَقْتُلُونَ الِّذِينَ يَأْمُرُونَ بِالْقِسْطِ مِنَ النَّاسِ فَبَشِّرْهُم بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٢١﴾

21. അല്ലാഹുവിന്റെ സന്ദേശങ്ങളിൽ അവിശ്വസിക്കുകയും, ഒരു ന്യായവുമില്ലാതെ പ്രവാചകന്മാരെ കൊലപ്പെടുത്തുകയും, ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ നീതി പാലിക്കാൻ കൽപിക്കുന്നവരെ വധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർക്ക് വേദനയേറിയ ശിക്ഷയുടെ സന്തോഷവാർത്ത അറിയിച്ചുകൊള്ളുക.

21: അല്ലാഹുവിന്റെ നിയമങ്ങൾ ജനങ്ങൾക്ക് എത്തിച്ചുകൊടുക്കാൻ നിയുക്തരായ പ്രവാചകന്മാരെയും അവരുടെ ആദർശങ്ങളും ധർമങ്ങളും സമൂഹത്തിൽ പ്രചരിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ചുവരുന്ന സമുദായ പരിഷ്കർത്താക്കളെയും പീഢിപ്പിക്കുകയോ കൊന്നുകളയുകയോ ചെയ്യുന്നവരെ താക്കീതുചെയ്യുകയാണ് ഈ സൂക്തം. അല്ലാഹുവിന്റെ സന്ദേശങ്ങളെ നിഷേധിക്കുക, പ്രവാചകന്മാരെയും മതോപദേഷ്ടാക്കളെയും നിർദ്ദയം വധിക്കുക മുതലായവയിൽ ഒരു നീണ്ട പാരമ്പര്യം തന്നെ വേദക്കാർക്കുണ്ട്.
സത്യമതത്തിലേക്ക് വന്നിട്ടില്ലാത്തവരെ അതിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുകയും സമൂഹത്തിലെ അന്ധവിശ്വാസങ്ങളെയും അനാചാരങ്ങളെയും തൂത്തുമാറ്റി, അല്ലാഹുവിന്റെ വിധിവിലക്കുകൾ പുനഃസംവിധാനിക്കാൻ ശ്രമിച്ച പല പരിഷ്കർത്തക്കളും അതിരൂക്ഷമായ പീഢനങ്ങൾക്കും യാതനകൾക്കും വിധേയരായത് ഇസ്ലാമിക ചിരിത്രത്തിലും കാണാവുന്നതാണ്.

أُولَـئِكَ الَّذِينَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالآخِرَةِ وَمَا لَهُم مِّن نَّاصِرِينَ ﴿٢٢﴾

22. തങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെല്ലാം ഇഹത്തിലും പരത്തിലും പാഴായിപ്പോയവരാണവർ. അവർക്ക് സഹായികളായി ആരുമുണ്ടാവില്ല.

22: സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കാതെയും പാരത്രിക പ്രതിഫലം കാംക്ഷിക്കാതെയും തങ്ങൾക്ക് ഗുണകരം എന്നു കരുതി ചെയ്യുന്ന കർമ്മങ്ങളെല്ലാം തൽക്കാലം അവർക്ക് സന്തോഷം നൽകുമെങ്കിലും ഭാവിയിൽ ഭൗതിക ജീവിതത്തിലും പാരത്രിക ജീവിതത്തിലും നിഷ്പ്രയോജനങ്ങളാകുന്നതാണ്. ''അവർ പ്രവർത്തിച്ച കർമ്മങ്ങളുടെ നേരെ നാം തിരിയുകയും, നാമതിനെ ചിതറിയ ധൂളിപോലെ ആക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്യും (25:23). അവിടെ ഏതെങ്കിലും മനുഷ്യനെ അയാളുടെ കർമ്മഫലമനുഭവിക്കുന്ന

തിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെടുത്താൻ കഴിയുന്ന യാതൊരു ശക്തിയും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതല്ല. അല്ലാഹുവിന്റെ കോടതിയിൽ ഇടപെട്ടുകൊണ്ട് 'ഇന്നയാൾ എനിക്ക് പ്രിയപ്പെട്ടവനാണ്, അയാൾ ഐഹികലോകത്ത് എന്തൊക്കെ ദുഷ്കർമങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ശരി അയാളോട് ദാക്ഷിണ്യം കാട്ടിയേ ഒക്കൂ' എന്ന് പറയാൻ സ്വാധീനശക്തിയുള്ളവരോ അല്ലാഹുവിനെ വശീകരിക്കാൻ കഴിയുന്നവരോ ആയി ആരും അവിടെ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതല്ല.

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوْتُواْ نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ يُدْعَوْنَ إِلَى كِتَابِ اللّهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ يَتَوَلَّى فَرِيقٌ مِّنْهُمْ وَهُم مُّعْرِضُونَ ﴿٢٣﴾

23. വേദജ്ഞാനത്തിൽനിന്ന് ഒരു വിഹിതം ലഭിച്ചിട്ടുള്ളവരെ നീ കണ്ടില്ലേ? അവർക്കിടയിൽ വിധികൽപിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി അല്ലാഹുവിന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിലേക്ക് അവരെക്ഷണിക്കുമ്പോൾ അവരിൽ ഒരു വിഭാഗം ഒഴിഞ്ഞുമാറുകയും പിന്തിരിഞ്ഞുപോവുകയും ചെയ്യുന്നു.

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُواْ لَن تَمَسَّنَا النَّارُ إِلاَّ أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ وَغَرَّهُمْ فِي دِينِهِم مَّا كَانُواْ يَفْتَرُونَ ﴿٢٤﴾

24. അത് എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, അവർ പറയുന്നു: 'എണ്ണപ്പെട്ട ഏതാനും നാളുകളല്ലാതെ നരകാഗ്നി ഞങ്ങളെ തൊടുകയില്ല.' അവർ കെട്ടിച്ചമച്ച വാദങ്ങൾ മതകാര്യത്തിൽ അവരെ വഞ്ചിതരാക്കിക്കളഞ്ഞു.

24: വേദപണ്ഡിതന്മാർ സ്വാർഥലാഭങ്ങൾക്കുവേണ്ടി സ്വന്തമായ പ്രമാണങ്ങളും നിയമങ്ങളും കെട്ടിച്ചമച്ച് മതത്തിന്റെ പേരിൽ ജനങ്ങളിൽ പ്രചരിപ്പിച്ചിരുന്നു. കാലാന്തരത്തിൽ അതൊക്കെ മതതത്വങ്ങളായി അവർ അംഗീകരിച്ച് അവർ വഞ്ചിതരാകുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. തങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ സ്വന്തക്കാരാണ്. അവന്റെ വേദത്തിന്റെയും മതത്തിന്റെയും വാഹകരാണ്. നരകം ഞങ്ങളെ സ്പർശിക്കുകയില്ല. അഥവാ നരകപ്രവേശം അനിവാര്യമായാൽതന്നെ ഏതാനും ദിവസങ്ങൾ മാത്രം അവിടെ നിറുത്തുന്നതും പിന്നെ നേരെ സ്വർഗത്തിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നതുമാണ്- എന്നിങ്ങനെയുള്ള മൂഢവിശ്വാസങ്ങൾ അവർ വെച്ചുപുലർത്തിയിരുന്നു. തങ്ങളുടെ മതത്തിൽ കെട്ടിച്ചമച്ചുണ്ടാക്കിയ കൃത്രിമപ്രമാണങ്ങൾ അവരെ വമ്പിച്ച വ്യാമോഹങ്ങളിൽ അകപ്പെടുത്തിയിരിക്കുകയാണ്.

فَكَيْفَ إِذَا جَمَعْنَاهُمْ لِيَوْمٍ لاَّ رَيْبَ فِيهِ وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لاَ يُظْلَمُونَ ﴿٢٥﴾

25. യാതൊരു സന്ദേഹവുമില്ലാത്ത ഒരു നാളിൽ നാം അവരെ ഒരുമിച്ചു കൂട്ടുമ്പോൾ അവരുടെ അവസ്ഥ എന്തായിരിക്കും? അന്ന് ഓരോ വ്യക്തിക്കും തന്റെ കർമ്മഫലം പൂർണമായി നൽകപ്പെടുന്നതാണ്. ആരോടും ഒട്ടും അനീതിയുണ്ടായിരിക്കുന്നതല്ല.

قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكَ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَن تَشَاء وَتَنزِعُ الْمُلْكَ مِمَّن تَشَاء وَتُعِزُّ مَن تَشَاء وَتُذِلُّ مَن تَشَاء بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَىَ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٦﴾

26. പറയുക: എല്ലാ ആധിപത്യങ്ങൾക്കും ഉടമയായ അല്ലാഹുവേ, നീ ഇച്ഛിക്കുന്നവർക്ക് നീ ആധിപത്യം നൽകുന്നു. നീ ഇച്ഛിക്കുന്നവരിൽ നിന്ന് നീ ആധിപത്യം നീക്കിക്കളയുന്നു. നീ ഇച്ഛിക്കുന്നവർക്കു പ്രതാപമേകുന്നു. നീ ഇച്ഛിക്കുന്നവരെ നീ നിന്ദ്യരാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എല്ലാ സൗഭാഗ്യങ്ങളും നിന്റെ കൈയിലാണ്.നിശ്ചയമായും നീ എല്ലാ കാര്യത്തിനും കഴിവുറ്റവൻ തന്നെ.

تُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيَّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرْزُقُ مَن تَشَاء بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٢٧﴾

27. നീ രാവിനെ പകലിനോടു ചേര്‍ക്കുന്നു. പകലിനെ രാവിനോടും ചേര്‍ക്കുന്നു. നീ ജീവനില്ലാത്തതില്‍ നിന്ന്‌ ജീവനുള്ളതിനെ ഉല്‍പ്പാദിപ്പിക്കുന്നു. ജീവനുള്ളതില്‍ നിന്ന്‌ ജീവനില്ലാത്തതിനെയും പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു.നീ ഇഛിക്കുന്നവര്‍ക്ക്‌ കണക്കില്ലാതെ വിഭവങ്ങളും നല്‍കുന്നു.

27: ജീവനുള്ളതില്‍ നിന്ന്‌ ജീവനില്ലാത്തതിനെയും ജീവനില്ലാത്തതില്‍ നിന്ന്‌ ജീവനുള്ളതിനെയും അവന്‍ ഉല്‍പ്പാദിപ്പിക്കുന്നു. നിര്‍ജീവമായ ശുക്ലകണത്തില്‍നിന്ന്‌ മനുഷ്യനും മനുഷ്യനില്‍ നിന്ന്‌ ശുക്ലകണവും, വിത്തില്‍നിന്ന്‌ ചെടിയും ചെടിയില്‍നിന്ന്‌ വിത്തും, മുട്ടയില്‍നിന്ന്‌ പക്ഷികളും, പക്ഷികളില്‍നിന്ന്‌ മുട്ടയും, അങ്ങനെ ധാരാളം ഉദാഹരണങ്ങള്‍ നാം ദിവസേന കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

لاَّ يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاء مِن دُوْنِ الْمُؤْمِنِينَ وَمَن يَفْعَلْ ذَلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللّهِ فِي شَيْءٍ إِلاَّ أَن تَتَّقُواْ مِنْهُمْ تُقَاةً وَيُحَذِّرُكُمُ اللّهُ نَفْسَهُ وَإِلَى اللّهِ الْمَصِيرُ ﴿٢٨﴾

28. വിശ്വാസികള്‍ക്കുപകരം അവിശ്വാസികളെ ആത്മമിത്രങ്ങളായി സത്യവിശ്വാസികള്‍ സ്വീകരിക്കാന്‍ പാടില്ലാത്തതാകുന്നു.ആരെങ്കിലും അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നുവെങ്കില്‍ അവന്‌ അല്ലാഹുവുമായി ഒരു ബന്ധവുമില്ല. നിങ്ങള്‍ അവരുമായി കരുതലോടെ വര്‍ത്തിക്കുകയാണെങ്കില്‍ (അതിന്‌ വിരോധമില്ല). അല്ലാഹു അവനെപ്പറ്റി നിങ്ങള്‍ക്ക്‌ താക്കീത്‌ നല്‍കുന്നു. അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കാകുന്നു നിങ്ങളുടെ തിരിച്ചുപോക്ക്‌.

28:ഇസ്‌ലാമിന്റെ ഭാവിയെക്കുറിച്ച്‌ ഉറപ്പില്ലാതിരുന്ന ചില ദുര്‍ബല വിശ്വാസികള്‍ തങ്ങളുടെ സാമ്പത്തികമോ ഗോത്രപരമോ ആയ താല്‍പര്യങ്ങള്‍ സംരക്ഷിക്കുന്നതിന്‌ വേദക്കാരെയും ബഹുദൈവവിശ്വാസികളെയും രക്ഷാധികാരികളും സഹായികളുമായി സ്വീകരിച്ച്‌ മിത്രങ്ങളായി വര്‍ത്തിച്ചിരുന്നു. മുസ്‌ലിംകളുമായി ശത്രുതയില്‍ വര്‍ത്തിച്ചിരുന്ന വേദക്കാരും ബഹുദൈവവിശ്വാസികളും മുസ്‌ലിം സമൂഹത്തില്‍ നുഴഞ്ഞുകയറാനും അവരില്‍ അസ്വസ്ഥതകള്‍ സൃഷ്‌ടിക്കുവാനും അത്‌ ഇടയാക്കുമായിരുന്നു. മുസ്‌ലിംകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവരുടെ രക്ഷാധികാരി അല്ലാഹുവാണ്‌. ഇസ്‌ലാമിന്റെയും മുസ്‌ലിംകളുടെയും ഉത്തമതാല്‍പര്യങ്ങള്‍ക്ക്‌ എതിരായി അവിശ്വാസികളുമായി ബന്ധം സ്ഥാപിക്കാവുന്നതല്ല.

ഇസ്‌ലാമിന്റെ വല്ല ശത്രുസംഘത്തിലും ഒരു വിശ്വാസി അകപ്പെട്ടുപോവുകയും അവരില്‍ നിന്ന്‌ അക്രമം ഭയപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന പക്ഷം, സ്വജീവന്‍ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനായി തന്റെ വിശ്വാസത്തെ രഹസ്യമാക്കി അവരില്‍പെട്ട ഒരു വ്യക്തിയെന്നോണം പ്രത്യക്ഷത്തില്‍ വര്‍ത്തിക്കുവാന്‍ അനുവാദമുണ്ട്‌. കഠിന ഭയം നേരിടുന്ന പക്ഷം സഹനശക്തിയില്ലാത്തവര്‍ക്ക്‌ ഹൃദയത്തില്‍ സത്യവിശ്വാസം ഉറപ്പിച്ചുകൊണ്ട്‌ സത്യനിഷേധത്തിന്റെ വചനം ഉരുവിടുന്നത്‌ അനുവദനീയമാണ്‌. (16:106).

മനസ്സില്‍ ശത്രുത ഒളിച്ചുവെക്കാതെ അന്യോന്യം നല്ലനിലയില്‍ വര്‍ത്തിച്ചുപോരുന്ന അവിശ്വാസികളോട്‌ മുസ്‌ലിംകള്‍ അങ്ങോട്ടും സ്‌നേഹത്തിലും സൗഹാര്‍ദ്ദത്തിലും വര്‍ത്തിക്കേണ്ടതാണ്‌. (60:8,9)

قُلْ إِن تُخْفُواْ مَا فِي صُدُورِكُمْ أَوْ تُبْدُوهُ يَعْلَمْهُ اللّهُ وَيَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الأَرْضِ وَاللّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٩﴾

29. പറയുക: നിങ്ങളുടെ മനസ്സിലുള്ളത്‌ നിങ്ങൾ മറച്ചുവെച്ചാലും വെളിപ്പെടുത്തിയാലും അല്ലാഹു അറിയുന്നതാണ്‌. ആകാശങ്ങളിലുള്ളതും ഭൂമിയിലുള്ളതും അവൻ അറിയുന്നു. അല്ലാഹു എല്ലാ കാര്യങ്ങൾക്കും കഴിവുറ്റവനാണ്‌.

يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُّحْضَرًا وَمَا عَمِلَتْ مِن سُوءٍ تَوَدُّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ أَمَدًا بَعِيدًا وَيُحَذِّرُكُمُ اللهُ نَفْسَهُ وَاللهُ رَؤُوفُ بِالْعِبَادِ ﴿٣٠﴾

30. ഓരോ ആത്മാവും നന്മയിയിൽ അത്‌ പ്രവർത്തിച്ചത്‌ എന്തും തിന്മയിൽ അത്‌ പ്രവർത്തിച്ചത്‌ എന്തും തന്റെ മുമ്പിൽ ഹാജരാക്കപ്പെട്ടതായി കാണുന്ന ദിവസം! തന്റെയും, അതിന്റെയും(തിന്മയുടെയും അല്ലെങ്കിൽ ആ ദിവസത്തിന്റെയും) ഇടയിൽ വലിയ ദൂരമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ എന്ന്‌ ഓരോ മനുഷ്യനും അന്ന്‌ ആഗ്രഹിച്ച്‌ പോകും. അല്ലാഹു നിങ്ങളെ അവനെക്കുറിച്ചു ഭയപ്പെടുത്തുന്നു.എന്നാൽ അല്ലാഹു അവന്റെ ദാസന്മാരോട്‌ പരമദയാലുവാകുന്നു.

قُلْ إِن كُنتُمْ تُحِبُّونَ اللهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٣١﴾

31. (നബിയെ, ജനത്തോട്‌) പറയുക: നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവെ സ്‌നേഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ എന്നെ പിന്തുടരുവിൻ. എങ്കിൽ അല്ലാഹു നിങ്ങളെ സ്‌നേഹിക്കുക്കയും നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾ പൊറുത്തുതരികയും ചെയ്യുന്നതാണ്‌. അല്ലാഹു ഏറെ പൊറുക്കുന്നവനും കരുണാനിധിയുമാകുന്നു.

قُلْ أَطِيعُواْ اللهَ وَالرَّسُولَ فإِن تَوَلَّوْاْ فَإِنَّ اللهَ لاَ يُحِبُّ الْكَافِرِينَ ﴿٣٢﴾

32. പറയുക: നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവെയും അവന്റെ പ്രവാചകനെയും അനുസരിക്കുവിൻ. ഇനി അവർ പിന്തിരിയുകയാണെങ്കിൽ, അപ്പോൾ തീർച്ചയായും അവിശ്വാസികളെ അല്ലാഹു സ്‌നേഹിക്കുകയില്ല.

إِنَّ اللهَ اصْطَفَى آدَمَ وَنُوحًا وَآلَ إِبْرَاهِيمَ وَآلَ عِمْرَانَ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٣٣﴾

33. തീർച്ചയായും അല്ലാഹു ആദമിനെയും നൂഹിനെയും ഇബ്‌റാഹീംകുടുംബത്തെയും ഇംറാൻ കുടുംബത്തെയും ലോകർക്കുമേൽ സവിശേഷം തെരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നു.

ذُرِّيَّةً بَعْضُهَا مِن بَعْضٍ وَاللهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٤﴾

34. ചിലർ (മറ്റു)ചിലരിൽനിന്നുള്ള സന്തതികളായിക്കൊണ്ട്‌. അല്ലാഹു എല്ലാം കേൾക്കുന്നവനും അറിയുന്നവനുമത്രെ.

33,34: ആദിപിതാവും ഒന്നാമത്തെ പ്രവാചകനുമാണ്‌ ആദം(അ).അദ്ദേഹത്തിനുശേഷം അറിയപ്പെട്ട ഒരു പ്രവാചകനാണ്‌ നൂഹ്‌(അ).മഹത്തായ പല സ്ഥാനപദവികളുംലഭിച്ച പ്രവാചകവര്യനാണ്‌ ഇബ്‌റാഹീം നബി(അ). അറബികളും ഇസ്രാഈല്യരും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്താനപരമ്പരകളിൽപെട്ടവരാണ്‌. ഇംറാൻ (അംറാം) ആരാണെന്ന കാര്യത്തിൽ രണ്ടഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്‌. മൂസാനബിയുടെയും(അ) ഹാറൂൻ നബിയുടെയും പിതാവായ ഇംറാൻ ആണ്‌ അതെന്ന്‌ ഒരഭിപ്രായം. ഈസാനബിയുടെ(അ) മാതാവായ മറിയമിന്റെ പിതാവായ ഇംറാനാണെന്ന്‌ മറ്റൊരഭിപ്രായം. എല്ലാ പ്രവാചകന്മാരെയും മനുഷ്യരിൽനിന്ന്‌ അല്ലാഹു സവിശേഷം തെരഞ്ഞെടുക്കുകയായിരുന്നു. പ്രവാചകന്മാർക്ക്‌ അവരുടെ യോഗ്യതയും സ്ഥാനവും

അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹത്താല്‍ ലഭിച്ചതാണ്. അതിനാല്‍ അവര്‍ സ്വയം ദൈവമാവുകയോ ദിവ്യ ശക്തിയാര്‍ജിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. യേശുക്രിസ്തുവെ ദൈവത്തിന്റെ പുത്രനും ദിവ്യത്വത്തില്‍ പങ്കാളി യുമായി കണക്കാക്കിയത് ക്രൈസ്തവസഹോദരങ്ങള്‍ക്കു പറ്റിയ മൗലികമായ ഒരബദ്ധമാണ്.

إِذْ قَالَتِ امْرَأَةُ عِمْرَانَ رَبِّ إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّي إِنَّكَ أَنتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٥﴾

35. ഇംറാന്റെ സ്ത്രീ(ഭാര്യ) പറഞ്ഞ സന്ദര്‍ഭം (ഓര്‍ക്കുക): എന്റെ നാഥാ, എന്റെ ഉദരത്തിലുള്ള ശിശുവിനെ ഞാന്‍ നിന്റെ സേവനത്തിന് മാത്രമായി നേര്‍ന്നിരിക്കുന്നു.എന്നില്‍നിന്ന് നീ യിതു സ്വീകരിക്കേണമേ.തീര്‍ച്ചയായും നീ എല്ലാം കേള്‍ക്കുന്നവനും അറിയുന്നവനുമല്ലോ.

فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّي وَضَعْتُهَا أُنثَى وَاللّهُ أَعْلَمُ بِمَا وَضَعَتْ وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالأُنثَى وَإِنِّي سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ وِإِنِّي أُعِيذُهَا بِكَ وَذُرِّيَّتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿٣٦﴾

36. ആ കുഞ്ഞിനെ പ്രസവിച്ചപ്പോള്‍ അവള്‍ പറഞ്ഞു: എന്റെ നാഥാ, ഞാന്‍ പ്രസവിച്ചത് പെണ്ണായിപ്പോയല്ലോ. അവള്‍ പ്രസവിച്ചതെന്തെന്ന് നന്നായി അറിയുന്നവനാണ് അല്ലാഹു. ആണ് പെണ്ണിനെപ്പോലെയല്ല. ഞാന്‍ അവള്‍ക്ക് മര്‍യം എന്നു പേരിട്ടിരിക്കുന്നു. അവളെ യും അവളുടെ സന്തതികളെയും ശപിക്കപ്പെട്ട പിശാച് ഉപദ്രവിക്കുന്നതില്‍നിന്ന് ഞാന്‍ നിന്നില്‍ അഭയം തേടുന്നു.

35,36: ബൈത്തുല്‍ മഖ്ദിസിലെ സേവനത്തിനായി ആണ്‍കുട്ടികളെ വഴിപാടാക്കുക ആ കാലത്ത് പതിവുണ്ടായിരുന്നു. വന്ധ്യയായിരുന്ന ഇംറാന്റെ ഭാര്യ ഹന്ന, തനിക്കൊരു കുഞ്ഞുണ്ടാകണമെന്ന് അല്ലാഹുവിനോട് നിരന്തരം പ്രാര്‍ഥിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.ഗര്‍ഭിണിയാണെന്നറിഞ്ഞപ്പോള്‍ തനിക്ക് ജനിക്കു ന്ന കുഞ്ഞിനെ ബൈത്തുല്‍ മഖ്ദസിലെ ആരാധനാമന്ദിരത്തില്‍ (ഹൈക്കലില്‍) പരിചരണത്തിനായി വഴിപാടാക്കാന്‍ അവര്‍ നേര്‍ച്ചനേര്‍ന്നു. ഹന്ന ഗര്‍ഭവതിയായപ്പോള്‍ തന്നെ ഭര്‍ത്താവ് മരണപ്പെട്ടിരുന്നു. ഒരാണ്‍കുഞ്ഞിനെയാണ് ഹന്ന പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നതെങ്കിലും പിറന്നത് പെണ്‍കുഞ്ഞായിപ്പോയി.ഈ സേ വനം പെണ്‍കുട്ടികള്‍ക്ക് യോജിച്ചതായി അവര്‍ കരുതിയില്ലെങ്കിലും തന്റെ നേര്‍ച്ചനിറവേറ്റുവാന്‍ മര്‍യമിന്റെ മാതാവ് തീരുമാനിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. പെണ്‍കുട്ടിയായതില്‍ വിഷമിക്കേണ്ടതില്ലെന്നും അല്ലാഹു അറിഞ്ഞ് ആസൂത്രണംചെയ്തിട്ടുതന്നെയാണ് പെണ്‍കുട്ടിയാക്കി ജനിപ്പിച്ചത് എന്നിങ്ങനെയു ള്ള സൂചനകള്‍ ആ വാക്യത്തില്‍ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. മര്‍യം എന്നാല്‍ 'നാഥന്റെ സേവിക' എന്നാണ് അര്‍ഥം. ദൈവദാസിയായ ഈ വനിതയെയാണ് പിന്നീട് ചിലര്‍ ദൈവമാതാവായി ആരോപിച്ചത്.

فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ وَأَنبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِندَهَا رِزْقاً قَالَ يَا مَرْيَمُ أَنَّى لَكِ هَـذَا قَالَتْ هُوَ مِنْ عِندِ اللّهِ إنَّ اللّهَ يَرْزُقُ مَن يَشَاء بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٧﴾

37. അങ്ങനെ അവളുടെ നാഥന്‍ അവളെ നല്ല നിലയില്‍ സ്വീകരിക്കുകയും നല്ല നിലയില്‍ വളര്‍ത്തിക്കൊണ്ടുവരികയും ചെയ്തു.സകരിയ്യായെ അവളുടെ സരക്ഷണച്ചുമതല ഏല്‍പിക്കു കയും ചെയ്തു.സകരിയ്യാ മിഹ്‌റാബില്‍(ഭജനഗൃഹം)അവളെ സന്ദര്‍ശിക്കുമ്പോഴൊക്കെ അവള്‍ ക്കരികെ ആഹാരപദാര്‍ഥങ്ങള്‍ കാണാറുണ്ടായിരുന്നു. മര്‍യമേ, നിനക്ക് എവിടെനിന്നാണ്

ഇത് കിട്ടുന്നത് എന്ന് അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു. അവര്‍ പറഞ്ഞു: ഇതെല്ലാം അല്ലാഹുവിങ്കല്‍ നിന്നാകുന്നു. തീര്‍ച്ചയായും അല്ലാഹു അവനുദ്ദേശിക്കുന്നവര്‍ക്ക് കണക്കില്ലാതെ കൊടുക്കുന്നവനാകുന്നു.

37: അല്ലാഹു മര്‍യമിന്‍റെ സംരക്ഷണം ഏല്‍പിച്ചത് അവളുടെ മാതൃസഹോദരിയായ എലിസബത്തിന്‍റെ ഭര്‍ത്താവ് സകരിയ്യായെ ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹം പ്രവാചകനായിരുന്നില്ല. പണ്ഡിതനും ബൈത്തുല്‍മഖ്ദസിന്‍റെ പരികര്‍മികളില്‍ ഒരാളുമായിരുന്നു അദ്ദേഹം. പ്രവാചകനായിരുന്ന സകരിയ്യ(അ) ഇസ്രാഈല്യരാല്‍ വധിക്കപ്പെട്ടതായി ബൈബിള്‍ പഴയ നിയമത്തില്‍ പറയുന്നുണ്ട്. മുഖ്യ ആരാധനാമന്ദിരത്തോട് തൊട്ട് ഭക്തജനങ്ങള്‍ക്ക് ധ്യാനിച്ചു താമസിക്കാനായി ഭൂമിയില്‍നിന്ന് കുറെ പൊക്കത്തില്‍ നിര്‍മിക്കപ്പെടുന്ന ഭജനഗൃഹമാണ് ഇവിടെ 'മിഹ്റാബ്' എന്നതുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്.

هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُ قَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِن لَّدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ ﴿٣٨﴾

38. അവിടെവെച്ച് സകരിയ്യ തന്‍റെ നാഥനോട് പ്രാര്‍ഥിച്ചു:എന്‍റെ നാഥാ, എനിക്ക് നിന്‍റെ പക്കല്‍ നിന്ന് ഉത്തമ സന്താനങ്ങളെ നല്‍കേണമേ. നീ പ്രാര്‍ഥനകള്‍ കേള്‍ക്കുന്നവനല്ലോ.

فَنَادَتْهُ الْمَلآئِكَةُ وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ أَنَّ اللّهَ يُبَشِّرُكَ بِيَحْيَى مُصَدِّقًا بِكَلِمَةٍ مِّنَ اللّهِ وَسَيِّدًا وَحَصُورًا وَنَبِيًّا مِّنَ الصَّالِحِينَ ﴿٣٩﴾

39. അങ്ങനെ അദ്ദേഹം ഭജനഗൃഹത്തില്‍ പ്രാര്‍ഥിച്ചുകൊണ്ട് നില്‍ക്കേ മലക്കുകള്‍ അദ്ദേഹത്തെ വിളിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു: നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു 'യഹ്‌യാ'യെസംബന്ധിച്ച ശുഭവാര്‍ത്ത അറിയിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവില്‍നിന്നുള്ള ഒരു വചനത്തെ സത്യപ്പെടുത്തുന്നവനായിരിക്കും. നേതാവും, ആത്മനിയന്ത്രണമുള്ളവനും സദ്‌വൃത്തരില്‍പ്പെട്ട പ്രവാചകനുമായിരിക്കും.

38,39: സകരിയ്യ(അ) വൃദ്ധനും അദ്ദേഹത്തിന്‍റെ ഭാര്യ വന്ധ്യയുമായിരുന്നു. വൃദ്ധയായ ഒരു മാതാവില്‍ നിന്ന് മര്‍യം ജനിച്ചതും, ഏകാന്തവാസിയായ അവള്‍ക്ക് അല്ലാഹു തന്‍റെ കഴിവിനാല്‍ അസാധാരണമായ ഏതോ മാര്‍ഗത്തിലൂടെ ആഹാരമെത്തിച്ചുകൊടുക്കുകയും അങ്ങനെ സദ്‌വൃത്തയായ ആ പെണ്‍കുട്ടിയെ അല്ലാഹു ആദരിച്ചതും അദ്ദേഹം കണ്ടു. അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുകയാണെങ്കില്‍ ഈ വാര്‍ധക്യത്തിലും തനിക്ക് ഒരു കുഞ്ഞിനെ പ്രദാനം ചെയ്യാന്‍ അവന് ഒരു പ്രയാസമുണ്ടാവില്ല എന്ന് മനസ്സിലാക്കിയ സകരിയ്യ(അ) തനിക്കും ഒരു സന്താനത്തെ തന്ന് അനുഗ്രഹിക്കുവാന്‍ അല്ലാഹുവിനോട് പ്രാര്‍ഥിച്ചു.

ബൈബിളില്‍ 'യഹ്‌യാ'നബിയുടെ(അ)പേര്‍ സ്നാപക യോഹന്നാന്‍(John The Baptist) എന്നാണ് രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. ഇവിടെ 'വചനം' കൊണ്ടുള്ള വിവക്ഷ ഈസാ നബി(അ)യാണ്. അദ്ദേഹം ഈസാനബി(അ)യുടെ പ്രവാചകത്വത്തിന് സാക്ഷിയായിരുന്നു. യഹ്‌യാനബി(അ) ജനിച്ചത് ഈസാ നബി(അ) ജനിക്കുന്നതിന് മുമ്പായിരുന്നു. (മൂന്നു വര്‍ഷം മുമ്പാണെന്നും ആറ് മാസം മുമ്പാണെന്നും രണ്ടഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്). ധര്‍മോപദേശവുമായി ചുറ്റി നടന്ന യോഹന്നാന്‍ അദ്ദേഹത്തില്‍ വിശ്വസിച്ചവരെ അവരുടെ പശ്ചാത്താപത്തിന്‍റെ ഭാഗമായി അവരുടെ കര്‍മ്മപരവും വിശ്വാസപരവുമായ മാലിന്യങ്ങളെ ദൂരീകരിക്കുന്നതിന്‍റെ പ്രതീകമായി അവരെ ജോര്‍ദാന്‍ നദിയില്‍ കുളിപ്പിച്ചിരുന്നു. അതിനാല്‍ അദ്ദേഹം John The Baptist എന്ന പേരില്‍ അറിയപ്പെട്ടു. ഇസ്രാഈല്യരുടെ നെറികേടുകളെ വിമര്‍ശിച്ച അദ്ദേഹത്തെ ഇസ്രാഈല്യര്‍ വധിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. മുസ്‌ലിം പണ്ഡിതന്മാര്‍ ആ സംഭവം ഇപ്രകാരം വിവരിക്കുന്നു. അക്കാലത്ത് ഇസ്രാഈല്യരെ ഭരിച്ചിരുന്ന 'ഹെറോദേസ്' രാജാവിന്‍റെ സഹോദരനായ ഫിലിപ്പോസിന് 'ഹെറോദിയ' എന്നു പേരായ അതീവ സുന്ദരിയായ ഒരു പുത്രിയുണ്ടായിരുന്നു. ഹെറോദേസ് തന്‍റെ സഹോദര പുത്രിയായ ഹെറോദിയയെ വിവാഹം ചെയ്യാന്‍ ആഗ്രഹിച്ചു. അവളുടെ അമ്മക്കും ഈ ബന്ധം ഇഷ്ടമായിരുന്നു. വിവരമറിഞ്ഞ യഹ്‌യാ(അ), രാജാവ് തന്‍റെ സഹോദരീ

പുത്രിയെ വേൾക്കുന്നത് ന്യായപ്രമാണങ്ങൾക്ക് വിരുദ്ധമാണെന്ന് പ്രസ്താവിച്ചു. ഇതറിഞ്ഞ രാജാവ് അദ്ദേഹത്തെ തടവിലാക്കി. യഹ്‌യയെ വധിക്കണമെന്ന് ആഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിൻെറ ശിഷ്യന്മാർ തനിക്കെതിരെ രോഷാകുലരാകുമെന്ന ഭയത്താൽ വേണ്ടെന്ന്‌വയ്ക്കുകയായിരുന്നു. എന്നാൽ, ഹെറോദിയായുടെ അമ്മ യഹ്‌യായുടെ രക്തത്തിനുവേണ്ടി ദാഹിച്ചു. അമ്മയുടെ ഉപദേശപ്രകാരം മകൾ രാജാവുമായുള്ള അവളുടെ വിവാഹദിവസം അദ്ദേഹത്തിൻെറ മുമ്പിൽ മനോഹരമായി നൃത്തം ചെയ്തു. അതിൽ സന്തുഷ്‌ടനായ രാജാവ് എന്തുവേണമെങ്കിലും ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊള്ളാൻ കൽപിച്ചു. ഹെറോദിയ അമ്മയുടെ നിർദേശപ്രകാരം സ്‌നാപക യോഹന്നാൻെറ ശിരസ്സ് ഉടലിൽ നിന്ന് വേർപ്പെടുത്തി ഒരു തളികയിൽ വച്ചുതരാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. രാജാവ് അവളുടെ ആവശ്യപ്രകാരം യോഹന്നാൻെറ ശിരസ്സറുത്ത് തളികയിൽ വച്ച് രാജ്ഞിക്ക് സമർപ്പിച്ചു. (യോഹന്നാൻെറ കഥ ബൈബിൾ- മത്തായി 3,11,14; മാർക്കോസ് 1,6; ലൂക്കോസ് 1,3 അധ്യായങ്ങളിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.)
യഹ്‌യായുടെ(അ) സമകാലീനനായിരുന്ന ഈസാ(അ) അദ്ദേഹം തടവിലായപ്പോൾ തന്നെ പ്രബോധനം ആരംഭിച്ചിരുന്നു.ഈസാ(അ)യും യോഹന്നാനിൽനിന്ന് ‘ജ്ഞാനസ്‌നാനം’ സ്വീകരിച്ചതായി ബൈബിൾ പറയുന്നുണ്ട്.

قَالَ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلامٌ وَقَدْ بَلَغَنِيَ الْكِبَرُ وَامْرَأَتِي عَاقِرٌ قَالَ كَذَلِكَ اللهُ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ﴿٤٠﴾

40. അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു: എൻെറ നാഥാ! എനിക്കെങ്ങനെ ഒരു പുത്രനുണ്ടാകും? എന്നെ വാർധക്യം പ്രാപിച്ചു കഴിഞ്ഞു. എൻെറ ഭാര്യയോ വന്ധ്യയും. അല്ലാഹു അറിയിച്ചു: അത് അങ്ങനെതന്നെയാകുന്നു; അല്ലാഹു അവനുദ്ദേശിക്കുന്നത് പ്രവർത്തിക്കുന്നു.

40: അല്ലാഹു ഒരു കാര്യം വിധിച്ചാൽ അതിൻെറ സംഭവ്യത ഐഹികമായ കാര്യകാരണനിയമങ്ങൾ അതിനെ സാധൂകരിക്കുന്നുവോ ഇല്ലയോ എന്ന അടിസ്ഥാനത്തിലല്ല. താൻ സൃഷ്‌ടിച്ച പ്രകൃതിനിയമങ്ങൾ ഭേദഗതി ചെയ്യാൻ അവന് സ്വാതന്ത്ര്യവും കഴിവുമുണ്ട്. അല്ലാഹു താൻ നിശ്ചയിച്ച പ്രകൃതിനിയമങ്ങളുടെ തടവുകാരനല്ല എന്ന് സാരം.

قَالَ رَبِّ اجْعَل لِّيَ آيَةً قَالَ آيَتُكَ أَلاَّ تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلاَثَةَ أَيَّامٍ إِلاَّ رَمْزًا وَاذْكُر رَّبَّكَ كَثِيرًا وَسَبِّحْ بِالْعَشِيِّ وَالإِبْكَارِ ﴿٤١﴾

41. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: എൻെറ നാഥാ എനിക്കു നീ ഒരടയാളം കാണിച്ചുതന്നാലും. അല്ലാഹു അരുളി:നിനക്കുള്ള അടയാളം മൂന്നുനാൾ ആംഗ്യത്തിലൂടെയല്ലാതെ ആളുകളോടു സംസാരിക്കാതിരിക്കുക (അല്ലെങ്കിൽ അതിനു കഴിയാതിരിക്കുക) എന്നതാകുന്നു. നിൻെറ നാഥനെ അധികമധികം സ്‌മരിക്കുകയും രാവിലെയും വൈകുന്നേരവും അവനെ വാഴ്‌ത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുക.

41: അദ്ദേഹം ഒരു പടുകിഴവനും ഭാര്യ മച്ചിയായ ഒരു പടുകിഴവിയുമായിരുന്നു. ഈസാ(അ)യുടെ ജനനം അസാധാരണമായ മാർഗത്തിലൂടെ സംഭവിച്ചതുപോലെ അതേ കുടുംബത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന് തൊട്ടുമുമ്പായി ജനിച്ച പ്രവാചകൻ യഹ്‌യാ(അ)യുടെജനനവും അസാധാരണമായ രീതിയിൽ അല്ലാഹുവിൻെറ സവിശേഷമായ ഇഛയാലായിരുന്നു സംഭവിച്ചത്. യഹ്‌യായെ(അ) അദ്ദേഹത്തിൻെറ അസാധാരണമായ ജനനം ദൈവമാക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ അസാധാരണമായ രീതിയിൽ ജന്മംകൊണ്ട ഈസാ(അ) മാത്രം ദൈവമാകുന്നതെങ്ങനെയാണ്? ഇബ്‌റാഹീം കുടുംബത്തിലെയും ഇംറാൻ കുടുംബത്തിലെയും പ്രവാചകന്മാർ ആരും ദൈവമോ ദൈവപുത്രന്മാരോ ആയിരുന്നില്ല. യേശുക്രിസ്തുവെ ദൈവത്തിൻെറ പ്രവാചകനായി അംഗീകരിക്കുന്നതിനു പകരം ദൈവത്തിൻെറ പുത്രനും ദിവ്യത്വത്തിൽ പങ്കാളിയുമായി കണക്കാക്കുന്നത് മൗലികമായ അബദ്ധമാണെന്ന് ഖുർആൻ ഈ വചനങ്ങളിലൂടെ ക്രൈസ്തവ സഹോദരങ്ങളെ ഉണർത്തുന്നു.

وَإِذْ قَالَتِ الْمَلاَئِكَةُ يَا مَرْيَمُ إِنَّ اللّهَ اصْطَفَاكِ وَطَهَّرَكِ وَاصْطَفَاكِ عَلَى نِسَاء الْعَالَمِينَ ﴿٤٢﴾

42. മലക്കുകൾ പറഞ്ഞ സന്ദർഭം(ഓർക്കുക:)അല്ലയോ മർയം! നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു നിന്നെ പ്രത്യേകം തെരഞ്ഞെടുക്കുകയും വിശുദ്ധയാക്കുകയും ലോകത്തിലെ മറ്റേത് സ്ത്രീകളെക്കാളും ഉൽകൃഷ്ടയായി നിന്നെ തെരഞ്ഞെടുക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

يَا مَرْيَمُ اقْنُتِي لِرَبِّكِ وَاسْجُدِي وَارْكَعِي مَعَ الرَّاكِعِينَ ﴿٤٣﴾

43. അല്ലയോ മർയം! നീ നിൻെറ നാഥനെ വണങ്ങുക. അവനെ പ്രണമിക്കുകയും; (അവൻെറ മുമ്പിൽ) കുനിയുന്നവരോടൊപ്പം കുനിയുകയും ചെയ്യുക.

ذَلِكَ مِنْ أَنبَاء الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيكَ وَمَا كُنتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يُلْقُون أَقْلاَمَهُمْ أَيُّهُمْ يَكْفُلُ مَرْيَمَ وَمَا كُنتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَخْتَصِمُونَ ﴿٤٤﴾

44. (നബിയെ,) നാം നിനക്ക് ബോധനം നൽകുന്ന അദൃശ്യവാർത്തകളിൽപെട്ടതാണ് ഇവ. മർയമിൻെറ രക്ഷാധികാരം ഏറ്റെടുക്കേണ്ടത് ആരെന്ന് നിശ്ചയിക്കുവാനായി അവർ തങ്ങളുടെ അമ്പുകൾ എറിഞ്ഞപ്പോൾ നീ അവരോടൊപ്പമുണ്ടായിരുന്നില്ല. അവർ തർക്കിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോഴും നീ അവരുടെ അടുത്ത് ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

إِذْ قَالَتِ الْمَلآئِكَةُ يَا مَرْيَمُ إِنَّ اللّهَ يُبَشِّرُكِ بِكَلِمَةٍ مِّنْهُ اسْمُهُ الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا وَالآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٤٥﴾

45. മലക്കുകൾ പറഞ്ഞതോർക്കുക: ഓ, മർയം, നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു നിനക്ക് അവങ്കൽ നിന്നുള്ള ഒരു വചനത്തിൻെറ സുവിശേഷം അറിയിക്കുന്നു. അവൻെറ പേർ മർയമിൻെറ പുത്രൻ ഈസാമസീഹ് എന്നാകുന്നു. അവൻ ഇഹത്തിലും പരത്തിലും മഹത്വമുള്ളവനും ദിവ്യസാമീപ്യം സിദ്ധിച്ചവനുമായിരിക്കും.

45: അല്ലാഹുവിൻെറ അതിമഹത്തായ ഒരുദൃഷ്ടാന്തം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തുവാൻ മർയം പ്രത്യേകം തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുകയായിരുന്നു. ഖുർആൻ പേരു പരാമർശിച്ചിട്ടുള്ള ഒരേയൊരു മഹതിയായ മർയമിനെ യഥാർഥ ആദരവോടെയും മഹത്വത്തോടെയുമാണ് ഖുർആൻ അവതരിപ്പിക്കുന്നത്. പുത്രജനനമാണ് ഇവിടെ 'അല്ലാഹുവിൽനിന്നുള്ള വചനം' എന്നതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം. 'ഈസാ' അദ്ദേഹത്തിൻെറ വ്യക്തിനാമവും 'മസീഹ്' സ്ഥാനപ്പേരുമാണ്. 'മിശിഹാ' എന്ന ഹിബ്രു പദത്തിൻെറ അറബി രൂപമാണ് 'മസീഹ്' എന്നാണ് കൂടുതൽ ന്യായയുക്തമായതെന്ന് പണ്ഡിതന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. 'മസീഹ്' എന്നതിൻെറ അർഥം 'അഭിഷേകം ചെയ്യപ്പെട്ടവൻ' എന്നാകുന്നു. 'ക്രിസ്തു' എന്ന യവന(ഗ്രീക്ക്) വാക്കിനും ഇതേ അർഥമാണെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. ഒരാളെ പുരോഹിതനായോ രാജാവായോ വാഴിക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിൻെറ ശിരസ്സിൽ ഒരു പ്രത്യേക തരം തൈലം ലേപനം ചെയ്തുകൊണ്ടുള്ള അഭിഷേക കർമ്മം അക്കാലത്ത് വേദക്കാരിൽ നടപ്പുണ്ടായിരുന്നു. ഒരു പുതിയ പ്രവാചകൻ ഉണ്ടാകുമ്പോൾ, പൂർവ പ്രവാചകൻ, അദ്ദേഹത്തെ തൻെറ പിൻഗാമിയായി പ്രഖ്യാപിക്കുമ്പോഴും ഈ സമ്പ്രദായം പതിവുണ്ടായിരുന്നു.

وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلاً وَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٤٦﴾

46. തൊട്ടിലിൽവെച്ചുതന്നെ അവൻ ജനത്തോട് സംസാരിക്കും. പ്രായമായശേഷവും. അവൻ സച്ചരിതനുമായിരിക്കും.

قَالَتْ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي وَلَدٌ وَلَمْ يَمْسَسْنِي بَشَرٌ قَالَ كَذَلِكِ اللهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاء إِذَا قَضَى أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُن فَيَكُونُ ﴿٤٧﴾

47. അവരാം ചോദിച്ചു:എന്റെ നാഥാ, ഒരു പുഷൻ എന്നെ സ്പർശിച്ചിട്ടില്ലാതിരിക്കേ, എനിക്ക് എങ്ങനെയാണ് ഒരു മകനുണ്ടാവുന്നത്? അവൻ പറഞ്ഞു: അത് അങ്ങനെതന്നെയാകുന്നു. അല്ലാഹു ഇഛരിക്കുന്നത് അവൻ സൃഷ്ടിക്കുന്നു. അവൻ ഒരു കാര്യം നിശ്ചയിച്ചാൽ അതിനോട് 'അതുണ്ടാവട്ടെ' എന്ന് പറയുക മാത്രം ചെയ്യുന്നു.അപ്പോരം അതുണ്ടാകുന്നു.

46,47: പുത്രജനനം സംബന്ധിച്ച മർയമിനുണ്ടായ ഉത്കണ്ഠയും അതിനുള്ള സമാശ്വാസവുമാണ് ഈ വാക്യങ്ങളിൽ പരാമർശിക്കുന്നത്. ഈസായുടെ(അ) ജനനം പിതാവില്ലാതെ പ്രകൃത്യാതീതമായി സംഭവിച്ചതായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തെ ദൈവവും ദൈവപുത്രനെന്നും ക്രൈസ്തവർ ധരിക്കാൻ കാരണം. എന്നാൽ അവിവാഹിതയായ ഒരു യുവതിക്ക് കുട്ടി ജനിക്കുകകാരണം ജൂതന്മാർ മർയമിന്റെ പേരിൽ അപവാദം ചുമത്തുകയാണ് ചെയ്തത്. ദൈവപുത്രൻ എന്ന ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ വാദത്തിന്റെയും, യോസേഫിന്റെ പുത്രനെന്നും വ്യഭിചാരപുത്രനെന്നുമുള്ള ജൂതന്മാരുടെ വാദത്തിന്റെയും ഖണ്ഡനമാണ് ഈ ഖുർആൻ വക്യം.

وَيُعَلِّمُهُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَاةَ وَالإِنجِيلَ ﴿٤٨﴾

48. അല്ലാഹു അവന് വേദവും തത്ത്വജ്ഞാനവും, തൗറാത്തും ഇഞ്ചീലും പഠിപ്പിക്കും.

وَرَسُولاً إِلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنِّي قَدْ جِئْتُكُم بِآيَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ أَنِّي أَخْلُقُ لَكُم مِّنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَأَنفُخُ فِيهِ فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ اللّهِ وَأُبْرِىءُ الأكْمَهَ والأَبْرَصَ وَأُحْيِي الْمَوْتَى بِإِذْنِ اللّهِ وَأُنَبِّئُكُم بِمَا تَأْكُلُونَ وَمَا تَدَّخِرُونَ فِي بُيُوتِكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَةً لَّكُمْ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ﴿٤٩﴾

49. ഇസ്രാഈൽ വംശത്തിലേക്കു ദൂതനായി നിയോഗിക്കുകയുംചെയ്യും.(ദൈവദൂതനായി അവർക്കിടയിൽ ചെന്നപ്പോരം അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു:) ഞാൻ നിങ്ങളുടെ നാഥനിൽനിന്നുള്ള ദൃഷ്ടാന്തവുമായി നിങ്ങളിൽ വന്നിരിക്കുന്നു. ഞാൻ കളിമണ്ണുകൊണ്ട് ഒരു പക്ഷിയുടെ രൂപമുണ്ടാക്കാം. എന്നിട്ട് അതിൽ ഊതാം. അപ്പോരം അല്ലാഹുവിന്റെ അനുമതിയോടേ അതൊരു പക്ഷിയായിത്തീരും. ജന്മനാ കാഴ്ചയില്ലാത്തവനെയും പാണ്ഡുരോഗിയെയും ഞാൻ സുഖപ്പെടുത്തുകയും മരിച്ചവരെ അല്ലാഹുവിന്റെ അനുമതിയോടെ ജീവിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യാം. നിങ്ങരം തിന്നുന്നതെന്തെന്നും വീടുകളിൽ സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചിട്ടുള്ളതെന്തെന്നും ഞാൻ നിങ്ങരംക്ക് പറഞ്ഞുതരാം.തീർച്ചയായും നിങ്ങരംക്കതിൽ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുണ്ട്.നിങ്ങരം വിശ്വാസിക്കുന്നവരാണെങ്കിൽ.

وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَاةِ وَلِأُحِلَّ لَكُم بَعْضَ الَّذِي حُرِّمَ عَلَيْكُمْ وَجِئْتُكُم بِآيَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ فَاتَّقُوا اللّهَ وَأَطِيعُونِ ﴿٥٠﴾

50. തൗറാത്തിൽനിന്ന്‌ എന്റെ മുമ്പിലുള്ളതിനെ സത്യപ്പെടുത്തുന്നവനായിട്ടും നിങ്ങൾക്ക്‌ വിലക്കപ്പെട്ടിരിരുന്ന ചില കാര്യങ്ങൾ അനുവദിക്കുന്നതിനായിട്ടുമാകുന്നു (ഞാൻ നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്‌.) നിങ്ങളുടെ നാഥനിൽ നിന്നുള്ള ദൃഷ്‌ടാന്തവുമായാണ്‌ ഞാൻ നിങ്ങളിൽ വന്നിരിക്കുന്നത്‌. അതുകൊണ്ട്‌ അല്ലാഹുവിനെ ഭയപ്പെടുകയും എന്നെ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ.

49,50: അദ്ദേഹം ഇസ്രാഈൽ വംശത്തിലേക്ക്‌ മാത്രം അയക്കപ്പെട്ട പ്രവാചകനാണെന്ന്‌ ഈ വാക്ക്‌ വ്യക്തമാക്കുന്നു. യേശുതന്നെ ഈ കാര്യം സംശയരഹിതമായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളത്‌ സുവിശേഷങ്ങളിൽ കാണാം. യേശു ജീവിതത്തിൽ ഒരിക്കലും ഒരന്യമതസ്ഥനെ യഹൂദമതത്തിലേക്ക്‌ പരിവർത്തിപ്പിച്ചതായി ചരിത്രമില്ല. മത്തായി 10:5,6 -ൽ ഇപ്രകാരം കാണാം. ഈ പന്ത്രണ്ടുപേരെയും യേശു അയക്കുമ്പോൾ അവരോടു ആജ്ഞാപിച്ചതെന്തെന്നാൽ: ജാതികളുടെ (Gentile-ജൂതരല്ലാത്തവർ) അടുക്കൽ പോകാതെയും ശമര്യരുടെ പട്ടണത്തിൽ കടക്കാതെയും യിസ്രയേൽ ഗൃഹത്തിലെ കാണാതെ പോയ ആടുകളുടെ അടുക്കൽ തന്നെ ചെല്ലുവിൻ.

അന്യജാതിക്കാരിയായ ഒരു സ്ത്രീ ഭൂതോപദ്രവം കഠിനമായിരിക്കുന്ന തന്റെ മകൾക്കുവേണ്ടി പ്രാർഥിക്കാൻ യേശുവിനോടു പറഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു:..യിസ്രയേൽ ഗൃഹത്തിലെ കാണാതെപോയ ആടുകളുടെ അടുക്കലേക്കല്ലാതെ എന്നെ അയച്ചിട്ടില്ല എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. എന്നാൽ അവൾ വന്നു: കർത്താവേ എന്നെ സഹായിക്കേണമേ എന്നു പറഞ്ഞു അവനെ നമസ്കരിച്ചു. അവനോ: മക്കളുടെ അപ്പം എടുത്തു നായ്ക്കുട്ടികൾക്കു ഇട്ടുകൊടുക്കുന്നതു നന്നല്ല എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. (മത്തായി 15:22-26). അദ്ദേഹം പ്രചരിപ്പിച്ച പല ധർമങ്ങളും ഇസ്രാഈല്യരിൽ മാത്രം പ്രസക്തമാകുന്നതും അവർക്കു മാത്രം ഉൾക്കൊള്ളാവുന്നതും ആകുന്നു. മൂസാനബിക്ക്‌(അ) അവതരിച്ച തൗറാത്തുതന്നെയായിരുന്നു ഈസാനബി(അ)യുടെ കാലത്തും ഇസ്രാഈല്യർക്കിടയിൽ മതത്തിന്റെ നിയമസംഹിതയായി പൊതുവേ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്‌. അദ്ദേഹം തൗറാത്തിന്റെ തത്വങ്ങളെ അംഗീകരിക്കുകയും തൗറാത്തിന്റെ നിയമനടപടികളെ പിൻപറ്റുകയും അതിനെ പുനർജ്ജീവിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിന്‌ ലഭിച്ച ഇഞ്ചീൽ ഒരു പുതിയ നിയമസംഹിതയായിരുന്നില്ല. ഉപമകൾ, താക്കീതുകൾ, ഉപദേശങ്ങൾ മുതലായവയാണ്‌ അതിലെ പ്രധാന ഉള്ളടക്കം. മത്തായി 5:17-ൽ ഇപ്രകാരം രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു: ഞാൻ ന്യായപ്രമാണത്തെയോ പ്രവാചകന്മാരെയോ നീക്കേണ്ടതിന്നു വന്നു എന്നു നിരൂപിക്കരുത്‌; നീക്കുവാനല്ല നിവർത്തിപ്പാനത്രെ ഞാൻ വന്നതു.

യേശു അവതരിപ്പിച്ച ദിവ്യാത്ഭുതങ്ങൾ അദ്ദേഹം സ്വന്തം നിലക്ക്‌ ആർജിച്ച കഴിവോ യോഗ്യതയോ ആയിരുന്നില്ല. മൂസാനബി(അ)യും മറ്റു പ്രവാചകന്മാരും പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തിയ അത്ഭുതങ്ങളെല്ലാം അല്ലാഹുവിന്റെ അനുമതിയോടെയായിരുന്നു. അത്ഭുതദൃഷ്‌ടാന്തങ്ങൾ കാണിക്കുക പ്രവാചകന്മാരുടെ നിരുപാധികമായ ഗുണമോ കഴിവോ അല്ല. അതിനാൽ പ്രവാചകശ്രേഷ്ഠനായ ഈസാ(അ) അത്ഭുതങ്ങൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തിയത്‌ അദ്ദേഹം ദൈവപുത്രനായിന്നതുകൊണ്ടുമല്ല.

إِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَـٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ ﴿٥١﴾

51. തീർച്ചയായും അല്ലാഹു എന്റെയും നിങ്ങളുടെയും രക്ഷിതാവാകുന്നു. അതിനാൽ നിങ്ങൾ അവനുമാത്രം അടിമപ്പെടുവിൻ.ഇതാകുന്നു നേരായ മാർഗം.

51: ഈസാ(അ), അല്ലാഹുവിന്റെ മാത്രം അടിമത്തത്തിനും അല്ലാഹുവിനെ മാത്രം ആരാധിക്കുന്നതിനും വേണ്ടിയാണ്‌ വാദിച്ചിരുന്നതെന്ന്‌ ബൈബിൾ വാക്യങ്ങൾതന്നെ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നത്‌ കാണുക.

പിശാചിന്റെ പരീക്ഷണത്തിന്‌ വിധേയനായ യേശു പിശാചിനോട്‌ പറയുകയാണ്‌:സാത്താനേ,എന്നെ വിട്ടുപോ; ‘നിന്റെ ദൈവമായ കർത്താവിനെ നമസ്കരിച്ചു അവനെ മാത്രമേ ആരാധിക്കാവൂ’ എന്ന്‌ എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു.അപ്പോൾ പിശാച്‌ അവനെ വിട്ടുപോയി.(മത്തായി, 4:10). ഒരു ജൂത പണ്ഡിതൻ യേശുവിനെ പരീക്ഷിക്കാനായി ‘ഗുരോ, ന്യായപ്രമാണത്തിൽ ഏതു കൽപന വലിയതു എന്നു ചോദിച്ചു.’ യേശു അവനോടു: നിന്റെ ദൈവമായ കർത്താവിനെ നീ പൂർണ ഹൃദയത്തോടും പൂർണാത്മാവോടും പൂർണമനസ്സോടും കൂടെ സ്‌നേഹിക്കേണം. ഇതാകുന്നു വലിയതും

ഒന്നാമത്തേതുമായ കൽപന. രണ്ടാമത്തേതു അതിനോടു സമം: കൂട്ടുകാരനെ നിന്നെപ്പോലെത്തന്നെ സ്നേഹിക്കേണം. ഈ രണ്ടു കൽപനകളിൽ സകല ന്യായപ്രമാണവും പ്രവാചകന്മാരും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. (മത്തായി, 22:37-40.)
സ്വർഗസ്ഥനായ ഞങ്ങളുടെ പിതാവേ;നിന്റെ നാമം വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടേണമേ. നിന്റെ രാജ്യം വരേണമേ; നിന്റെ ഇഷ്ടം സ്വർഗത്തിലെപ്പോലെ ഭൂമിയിലും ആകേണമേ. (മത്തായി, 6:9,10.)
ജൂതപണ്ഡിതന്മാരെ ആക്ഷേപിച്ചുകൊണ്ട് യേശു പറയുന്നു: ഇങ്ങനെ നിങ്ങളുടെ സമ്പ്രദായത്താൽ നിങ്ങൾ ദൈവവചനങ്ങളെ ദുർബലമാക്കിയിരിക്കുന്നു. കപട ഭക്തിക്കാരേ, നിങ്ങളെക്കുറിച്ചു യെശയ്യാവു: ''ഈ ജനം അധരംകൊണ്ടു എന്നെ ബഹുമാനിക്കുന്നു. എങ്കിലും അവരുടെ ഹൃദയം എന്നെ വിട്ടു അകന്നിരിക്കുന്നു. മാനുഷ കൽപനകളായ ഉപദേശങ്ങളെ അവർ പഠിപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ടു എന്നെ വ്യർഥമായി ഭജിക്കുന്നു'' (മത്തായി, 15:6-9)
യേശുവിനെ ദൈവമാക്കി ഉയർത്താനാഗ്രഹിക്കുന്നവർ യഥാർഥത്തിൽ യേശുവിന്റെ സ്പഷ്ടമായ അധ്യാപനങ്ങളെ അവഗണിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. യേശുവിന്റെ സകല പ്രവർത്തനങ്ങളുടെയും ലക്ഷ്യം ആകാശത്ത് ദൈവത്തിന്റെ പ്രകൃതിനിയമം അനുസരിക്കപ്പെടുന്നതുപോലെ ഭൂമിയിൽ അവന്റെ സാന്മാർഗിക നിയമവും അനുസരിക്കപ്പെടണമെന്നതായിരുന്നു.

فَلَمَّا أَحَسَّ عِيسَى مِنْهُمُ الْكُفْرَ قَالَ مَنْ أَنصَارِي إِلَى اللهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنصَارُ اللهِ آمَنَّا بِاللهِ وَاشْهَدْ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿٥٢﴾

52. പിന്നീട്, ഈസാക്ക് അവരുടെ അവിശ്വാസം ബോധ്യമായപ്പോൾ അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു: അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിലേക്ക് എന്നെ സഹായിക്കാൻ ആരുണ്ട്? ഹവാരികൾ പറഞ്ഞു: ഞങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ സഹായികളാകുന്നു. ഞങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു. ഞങ്ങൾ മുസ്ലിംകൾ(അല്ലാഹുവെ അനുസരിക്കുന്നവർ)ആണെന്ന് അങ്ങ് സാക്ഷ്യം വഹിച്ചാലും.

رَبَّنَا آمَنَّا بِمَا أَنزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿٥٣﴾

53. ഞങ്ങളുടെ നാഥാ! നീ അവതരിപ്പിച്ചതിൽ ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു. നിന്റെ ദൂതനെ ഞങ്ങൾ പിന്തുടരുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. സാക്ഷ്യം വഹിച്ചവരോടൊപ്പം ഞങ്ങളെ നീ രേഖപ്പെടുത്തേണമേ.

52,53: തൗറാത്ത് വാഗ്ദാനം ചെയ്ത ഇസ്രാഈലീ രക്ഷകനാണ് ഈസായെന്ന് ജനങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കിയെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തെ പിന്തുടരാൻ അവർ തയ്യാറായില്ല. അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിക്കുകയും പ്രായോഗിക രംഗത്ത് അദ്ദേഹത്തെ സഹായിച്ചവരെയുമാണ് ഹവാരികൾ (സഹായികൾ) എന്നു പറയുന്നത്. ഇവർ 'അപ്പോസ്തലന്മാർ' എന്ന പേരിലും അറിയപ്പെടുന്നു.
സദുപദേശങ്ങളാൽ ജനങ്ങളെ അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുകയും സത്യമതത്തിന്റെ നിലനിൽപിനുവേണ്ടിയുള്ള ത്യാഗപരിശ്രമങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നവർക്ക് അല്ലാഹുവിന്റെ സുഹൃത്തും സഹായിയുമെന്ന ബഹുമതിയാണ് ലഭിക്കുന്നത്.

وَمَكَرُوا وَمَكَرَ اللهُ وَاللهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ ﴿٥٤﴾

54. (ഇസ്രാഈല്യർ ഈസാക്കെതിരെ) ഗൂഢതന്ത്രം പ്രയോഗിച്ചു. അല്ലാഹുവും തന്ത്രം പ്രയോഗിച്ചു. തന്ത്രപ്രയോഗങ്ങളിൽ ഏറ്റം മികച്ചവൻ അല്ലാഹുവത്രെ.

إِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى إِنِّي مُتَوَفِّيكَ وَرَافِعُكَ إِلَيَّ وَمُطَهِّرُكَ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَجَاعِلُ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ فَوْقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأَحْكُمُ بَيْنَكُمْ فِيمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٥٥﴾

55. അല്ലാഹു പറഞ്ഞതോര്‍ക്കുക: അല്ലയോ ഈസാ! ഞാന്‍ നിന്നെ പൂര്‍ണമായി ഏറ്റെടുക്കുകയും എന്നിലേക്ക് ഉയര്‍ത്തുന്നതും സത്യനിഷേധികളില്‍ നിന്ന് നിന്നെ ശുദ്ധീകരിക്കുന്നതുമാകുന്നു. നിന്നെ പിന്തുടര്‍ന്നവരെ അന്ത്യനാൾവരെ, നിന്നെ നിഷേധിച്ചവരേക്കാൾ ഉയര്‍ത്തിവയ്ക്കുന്നതുമാകുന്നു. നിങ്ങളൊക്കെയും എന്നിലേക്ക് മടങ്ങേണ്ടതുണ്ട്. നിങ്ങൾ ഭിന്നിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളില്‍ അപ്പോൾ ഞാന്‍ നിങ്ങൾക്കിടയില്‍ തീര്‍പ്പു കല്‍പിക്കുന്നതാകുന്നു.

55: ഈസാ(അ)യുടെ തത്വോപദേശങ്ങളില്‍ ജനങ്ങൾ ആകൃഷ്ടരാവുന്നത് കണ്ടപ്പോൾ തങ്ങളുടെ പൗരോഹിത്യ താല്‍പര്യങ്ങൾക്കും പാരമ്പര്യങ്ങൾക്കും അത് ഹാനികരമാകുമെന്ന് അവര്‍ മനസ്സിലാക്കി. തുടര്‍ന്നുള്ള സംഭവങ്ങൾ ബൈബിൾ വിവരിക്കുന്നത് ചുരുക്കത്തില്‍ ഇപ്രകാരമാണ്.
ഈസാ(അ)ക്കെതിരെ പലവിധ കുതന്ത്രങ്ങളും യഹൂദര്‍ പ്രയോഗിച്ചുതുടങ്ങി. അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി മതദ്രോഹി, രാജദ്രോഹി, വ്യഭിചാരപുത്രന്‍ എന്നിങ്ങനെ പലതും അവര്‍ ആരോപിച്ചു പ്രചരിപ്പിച്ചു. ആരോപണങ്ങളൊന്നും ഫലിക്കുന്നില്ലെന്ന് കണ്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെ കൊലപ്പെടുത്താനും ക്രൂശിക്കാനും ശ്രമങ്ങളാരംഭിച്ചു. അക്കാലത്ത് ബൈത്തുല്‍മുഖദ്ദസില്‍ ഭരണം നടത്തിയിരുന്നത് റോമന്‍ കൈസറുടെ കീഴില്‍ 'പിലാത്തോസ്' എന്ന വിഗ്രഹാരാധകനായിരുന്ന രാജാവായിരുന്നു. ഈസാ(അ) റോമന്‍ ഭരണകൂടത്തിനെതിരെ പ്രവര്‍ത്തിക്കുകയാണെന്ന് അവര്‍ പിലാത്തോസിനെ തെറ്റുധരിപ്പിച്ചു. രാജാവ് അദ്ദേഹത്തെ വിളിച്ച് വിചാരണ നടത്തിയതില്‍ ആരോപണം ശരിയല്ലെന്നു തെളിഞ്ഞു അദ്ദേഹത്തെ വിട്ടയച്ചു. പക്ഷേ, ജനം 'അവനെ ക്രൂശിക്കുക' എന്ന് ആര്‍ത്തുവിളിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. അദ്ദേഹത്തെ കൊലപ്പെടുത്താത്തപക്ഷം, പിലാത്തോസ്, കൈസറുടെ എതിരാളിയാണെന്ന് അവര്‍ കൈസറെ അറിയിക്കുമെന്ന് ഭീഷണിപ്പെടുത്തി. അവസാനം യഹൂദികളുടെ ആവശ്യത്തിന് പിലാത്തോസ് വഴങ്ങാന്‍ നിര്‍ബന്ധിതനായി. ഈസാ(അ)യും ഏതാനും ശിഷ്യന്മാരും ഒരു തോട്ടത്തില്‍ ഒളിച്ചിരിക്കുകയായിരുന്നു.ജൂതപണ്ഡിതന്മാരും പിലാത്തോസിന്റെ പട്ടാളവും രാത്രി പന്തം കൊളുത്തി അദ്ദേഹത്തെ തിരഞ്ഞുപോയി. മുപ്പത് വെള്ളിക്കാശിന് പ്രതിഫലമായി അദ്ദേഹത്തെ ഒറ്റിക്കൊടുക്കാമെന്നേറ്റിരുന്ന യൂദാസ് ആംഗ്യം മുഖേന അദ്ദേഹത്തെ കാണിച്ചുകൊടുത്തു. കൂടെയുള്ളവര്‍ അദ്ദേഹത്തെ ബന്ധിക്കുകയും മുൾക്കിരീടം ധരിപ്പിക്കുകയും പിന്നീട് കുരിശില്‍ കയറ്റുകയും ചെയ്തു. പിന്നീട് മൂന്നാം ദിവസം ശവക്കല്ലറയില്‍നിന്ന് ഉയിര്‍ത്തെഴുന്നേല്‍പ്പിക്കപ്പെടുകയും ആകാശലോകത്തേക്ക് ഉയര്‍ത്തപ്പെടുകയും ചെയ്തു.
പക്ഷേ, അവര്‍ കുരിശില്‍ തറച്ചത് ഈസാ(അ)യെ ആയിരുന്നില്ല. 'എന്റെ ദൈവമേ, എന്റെ ദൈവമെ നീ എന്നെ കൈവിട്ടത് എന്ത്?' എന്നിങ്ങനെ നിലവിളിച്ച ആൾ യേശുവായിരുന്നില്ല. അവര്‍ അറിയാതെ അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ രക്ഷപ്പെടുത്തുകയാണുണ്ടായത്. ഈസാ(അ) എന്ന് ധരിച്ച് അദ്ദേഹത്തോട് സാദൃശ്യമുള്ള ഒരാളെ പിടിച്ച് ക്രൂശിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്.
സംഭവിച്ച യാഥാര്‍ഥ്യം ഖുര്‍ആന്‍ ഇപ്രകാരം വിവരിക്കുന്നു.
''അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂതനായ, മര്‍യമിന്റെ മകന്‍ മസീഹ് ഈസായെ ഞങ്ങൾ കൊന്നിരിക്കുന്നു എന്നവര്‍ പറഞ്ഞതിനാലും(അവര്‍ ശപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു). വാസ്തവത്തില്‍ അവര്‍ അദ്ദേഹത്തെ കൊലപ്പെടുത്തിയിട്ടുമില്ല ക്രൂശിച്ചിട്ടുമില്ല. പക്ഷേ, (യാഥാര്‍ഥ്യം) അവര്‍ക്ക് തിരിച്ചറിയാതെയാവുകയാണുണ്ടായത്. തീര്‍ച്ചയായും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാര്യത്തില്‍ ഭിന്നിച്ചവര്‍ അതിനെപ്പറ്റി സംശയത്തില്‍ തന്നെയാകുന്നു. ഊഹാപോഹത്തെ പിന്തുടരുന്നതല്ലാതെ അവര്‍ക്ക് അക്കാര്യത്തെപ്പറ്റി യാതൊരു അറിവുമില്ല. ഉറപ്പായും അദ്ദേഹത്തെ അവര്‍ കൊലപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല.'' (4:157)
കുരിശുസംഭവത്തെയും ഉയിര്‍ത്തെഴുന്നേല്‍പിനെയും സംബന്ധിച്ച ബൈബിളിലെ പ്രസ്താവനകൾ പരിശോധിച്ചാല്‍ അവ പരസ്പര വൈരുധ്യം നിറഞ്ഞതായി കാണാം. അവയെ ആസ്പദമാക്കി സംഭവത്തി

ന്ᅟ ഒരു ഐകരൂപ്യം നൽകുവാൻ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക്ᅟ കഴിയാതെയാണിരിക്കുന്നത്ᅟ. എന്നാൽ ക്രിസ്ത്യാനികൾ ആ സങ്കൽപത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി പുതിയൊരു മതസംഹിത കെട്ടിപ്പടുക്കുകയാണ്ᅟ ചെയ്തത്ᅟ.
ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപുനാളിനുമുമ്പ്ᅟ ഈസാ(അ)ഭൂമിയിലേക്കിറക്കപ്പെടുമെന്നും,അദ്ദേഹം സത്യവും നീതിയും നടപ്പാക്കുമെന്നും പിന്നീട്ᅟ അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ മരിപ്പിക്കുമെന്നും ചില ഹദീസ്ᅟ(പ്രവാചക വചനങ്ങൾ)കളിലുണ്ട്ᅟ. മുസ്ᅟലിം ഉദ്ധരിച്ച ഒരു ഹദീസിൽ ഇപ്രകാരം കാണാം ''അല്ലാഹുവാണെ, മർയമിൻെറ പുത്രൻ നീതിമാനായ ഭരണാധികാരിയായി ഇറങ്ങിവരും. അദ്ദേഹം കുരിശുകൾ പൊട്ടിക്കുകയും പന്നികളെ കൊല്ലുകയും നികുതികൾ ഒഴിവാക്കുകയും ചെയ്യും. അദ്ദേഹം യുവത്വമുള്ള ഒട്ടകങ്ങളെ നിർഭയം അഴിച്ചുവിടുകയും ചെയ്യും.''
യേശുക്രിസ്തു ദൈവമാണെന്ന ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ വാദം ഈ ഖുർആൻ വാക്യം വ്യക്തമായും ഖണ്ഡിക്കുന്നു. മൂന്ന്ᅟ പ്രധാന കാര്യങ്ങളാണ്ᅟ പ്രസ്തുത വിശ്വാസം അവരിൽ ജന്മമെടുക്കാനുള്ള കാരണം.
1. പിതാവില്ലാതെ അദ്ദേഹം ജനിച്ചത്ᅟ.
2. അദ്ദേഹത്തിൻെറ കൈക്ക്ᅟ വെളിപ്പെട്ട അമാനുഷിക ദൃഷ്ᅟടാന്തങ്ങൾ.
3. ആകാശത്തേക്ക്ᅟ ഉയർത്തപ്പെട്ടുവെന്നുള്ളത്ᅟ.
ഇതിൽ ഒന്നാമത്തെതിനെയും രണ്ടാമത്തെതിനെയും ഖുർആൻ അംഗീകരിക്കുന്നു. ഓരോ അത്ഭുതകൃത്യങ്ങളും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം എണ്ണിയെണ്ണിപറയുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്ᅟ. പക്ഷേ, ഈ കാരണങ്ങളൊന്നും യേശുവിനെ ദൈവമോ ദൈവപുത്രനോ ആക്കുന്നില്ല.
പിതാവില്ലാതെ ജനിച്ചത്ᅟ അല്ലാഹുവിൻെറ ശക്തിപ്രകടനം മാത്രമാണെന്നും ആകയാൽ അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവിൻെറ സൃഷ്ᅟടിയും ദാസനും അല്ലാതാകുന്നില്ലെന്നും സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു. യേശുവിൻെറ കൈക്ക്ᅟ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട അത്ഭുത കൃത്യങ്ങൾ യേശു സ്വന്തം ശക്തികൊണ്ട്ᅟ ചെയ്തതല്ലെന്നും അല്ലാഹുവിൻെറ അനുമതിയാൽ മാത്രം ചെയ്തതാണെന്നും ഖുർആൻ വ്യക്തമാക്കുന്നു. മൂന്നാമത്തെ സംഗതിയാണെങ്കിൽ യേശു ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്നും ജീവനോടെ ഉയർത്തപ്പെട്ടുവെന്നും ക്രിസ്ത്യാനികളെ അത്ᅟ ഉദ്ᅟബോധിപ്പിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തെ തിരിച്ചറിയാൻ അവർക്ക്ᅟ കഴിയാതെപോയതാണ്ᅟ കാരണമെന്ന്ᅟ ഖുർആൻ വ്യക്തമാക്കുന്നു.

فَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُواْ فَأُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فِي الدُّنْيَا وَالآخِرَةِ وَمَا لَهُم مِّن نَّاصِرِينَ ﴿٥٦﴾

56. എന്നാൽ സത്യനിഷേധികളെ നാം ഇഹത്തിലും പരത്തിലും കഠിനമായി ശിക്ഷിക്കുന്നതാകുന്നു. അവരെ തുണക്കുന്നവരായി ആരുമുണ്ടായിരിക്കുന്നതല്ല.

وَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُواْ الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ وَاللّهُ لاَ يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿٥٧﴾

57. എന്നാൽ വിശ്വസിക്കുകയും സൽക്കർമങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തവർക്കുള്ള പ്രതിഫലം പൂർണമായും നൽകപ്പെടും. അധർമികളെ അല്ലാഹു ഒരിക്കലും ഇഷ്ᅟടപ്പെടുന്നില്ല.

ذَلِكَ نَتْلُوهُ عَلَيْكَ مِنَ الآيَاتِ وَالذِّكْرِ الْحَكِيمِ ﴿٥٨﴾

58. ഇതൊക്കെയും നാം നിനക്ക്ᅟ ഓതിത്തരുന്ന ദൃഷ്ᅟടാന്തങ്ങളും യുക്തിപൂർവകമായ ഉൽബോധനങ്ങളുമാകുന്നു.

58: നിരക്ഷരനായ ഒരു പ്രവാചകൻ, അദ്ദേഹം അറിയാതിരുന്ന പൂർവകാല ചരിത്രസംഭവങ്ങൾ യഥാർഥമായി പ്രസ്താവിക്കപ്പെടുന്നത്ᅟ അല്ലാഹുവിൻെറ അജയ്യമായ കഴിവിൻെറയും മുഹമ്മദീയപ്രവാചകത്വത്തിൻെറയും ഉത്തമ ദൃഷ്ᅟടാന്തങ്ങളാകുന്നു.

إِنَّ مَثَلَ عِيسَى عِندَ اللّهِ كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِن تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُن فَيَكُونُ ﴿٥٩﴾

59. അല്ലാഹുവിങ്കല്‍ ഈസായുടെ ഉപമ തീര്‍ച്ചയായും ആദമിനെപ്പോലെയാകുന്നു. അവന്‍ അദ്ദേഹത്തെ മണ്ണില്‍നിന്ന് സൃഷ്ടിച്ചു. എന്നിട്ട് അതിനോട് കല്‍പിച്ചു,ഉണ്ടാവുക. അങ്ങനെ അദ്ദേഹം ഉണ്ടായി.

59: പിതാവില്ലാതെ ജനിച്ചതുകൊണ്ട് യേശുവിന് ദിവ്യത്വമുണ്ടാകുമെങ്കില്‍ പിതാവും മാതാവും കൂടാതെ ജാതനായ ആദമിന് അതിലേറെ ദിവ്യത്വമുണ്ടാകേണ്ടതാണ്.

പിതാവും മാതാവും ഇല്ലാതെ നിശ്ചേതനമായ മണ്ണില്‍നിന്ന് അല്ലാഹു ആദമിനെ(അ) സൃഷ്ടിച്ചു.
പെണ്ണിലൂടെ അല്ലാതെ ആദമില്‍നിന്ന് മാത്രമായി അല്ലാഹു ഹവ്വായെ സൃഷ്ടിച്ചു.
പുരുഷസ്പര്‍ശമില്ലാതെ സ്ത്രീയില്‍നിന്ന് മാത്രമായി അല്ലാഹു ഈസായെ(അ) സൃഷ്ടിച്ചു.
പുരുഷനില്‍നിന്നും സ്ത്രീയില്‍നിന്നുമായിട്ടാണ് മറ്റുള്ളവരുടെയെല്ലാം സൃഷ്ടി നടന്നു വരുന്നത്.

ജനനത്തിന്റെ അസാധാരണത്വം ഒരാളെ ദൈവമോ ദൈവപുത്രനോ ആക്കുവാന്‍ മതിയായ തെളിവാണെങ്കില്‍ ആ തെളിവ് യേശുവിന് മാത്രം ബാധകമാക്കുന്നതിന്റെ ന്യായമെന്താണ്?

അല്ലാഹുവെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം മാറ്റാന്‍ പാടില്ലാത്ത പ്രകൃതി നിയമം എന്നൊന്നില്ലെന്നുള്ളത് വ്യക്തമാണ്.എല്ലാ വ്യവസ്ഥകളുടെയും സ്രഷ്ടാവ് അല്ലാഹുവാകുന്നു. ഒരു കാര്യം ഉണ്ടാവണമെന്ന് അവന്‍ ഉദ്ദേശിച്ചാല്‍ അതിനോട് 'ഉണ്ടാവുക' എന്ന് അവന്‍ കല്‍പിക്കുന്നു. അതുണ്ടാവുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇഛിക്കുന്നതെന്തും പ്രവര്‍ത്തിക്കുന്നതിന് അവന്‍ കഴിവുള്ളവനത്രെ.

ഇനി ബൈബിളില്‍ യേശുവിനെ ദൈവപുത്രന്‍ എന്ന് പലേടത്തും വിളിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്നാണ് വാദമെങ്കില്‍ യേശുവിനെ മാത്രമല്ല ആദമിനെയും, മലക്കുകളെയും, യഅ്ഖൂബ് തുടങ്ങി പലരെയും ബൈബിള്‍ 'പുത്രന്‍' എന്ന് വ്യവഹരിച്ചതായി കാണാം.

1- ..കയിനാന്‍ ഏനോശിന്റെ മകന്‍, ഏനോശ് ശേത്തിന്റെ മകന്‍, ശേത്ത് ആദാമിന്റെ മകന്‍, ആദാം ദൈവത്തിന്റെ മകന്‍. (ലൂക്കോസ്, 3:38)

2- മനുഷ്യന്‍ ഭൂമിയില്‍ പെരുകിത്തുടങ്ങി. അവര്‍ക്ക് പുത്രിമാര്‍ ജനിച്ചപ്പോള്‍ ദൈവത്തിന്റെ പുത്രന്മാര്‍ മനുഷ്യരുടെ പുത്രിമാരെ സൗന്ദര്യമുള്ളവരെന്നു കണ്ടിട്ടു തങ്ങള്‍ക്കു ബോധിച്ച ഏവരെയും ഭാര്യമാരായി എടുത്തു. (ഉല്‍പത്തി, 6:2)

3- അക്കാലത്തു ഭൂമിയില്‍ മല്ലന്മാര്‍ ഉണ്ടായിരുന്നു. അതിന്റെ ശേഷവും ദൈവത്തിന്റെ പുത്രന്മാര്‍ മനുഷ്യരുടെ പുത്രിമാരുടെ അടുക്കല്‍ ചെന്നിട്ടു അവര്‍ മക്കളെ പ്രസവിച്ചു. ..(ഉല്‍പത്തി, 6:4)

4- യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു; യിസ്രയേല്‍ (യഅ്ഖൂബ്) എന്റെ പുത്രന്‍, എന്റെ ആദ്യജാതന്‍ തന്നെ. (പുറപ്പാടു, 4:22)

5- ഞാന്‍ യിസ്രയേലിന്നു പിതാവും എഫ്രയീം എന്റെ ആദ്യജാതനുമല്ലോ. (യിരെമ്യാവു, 31:9)

6- ഞാന്‍ നിര്‍ണ്ണയം പ്രസ്താവിക്കുന്നു: യഹോവ എന്നോടു അരുളിച്ചെയ്തു: നീ എന്റെ പുത്രന്‍, ഇന്നു ഞാന്‍ നിന്നെ ജനിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. (സങ്കീര്‍ത്തനങ്ങള്‍, 2:7)

7- നിങ്ങള്‍ ജീവിക്കും. ദൈവാത്മാവു നടത്തുന്നവര്‍ ഏവരും ദൈവത്തിന്റെ മക്കള്‍ ആകുന്നു. (റോമര്‍, 8:14)

ടണ്‍ കണക്കില്‍ പുത്രന്മാരെയാണ് ദൈവത്തിന് ബൈബിള്‍ ആരോപിക്കുന്നത്! അല്ലാഹുവില്‍ ശരണം! ഒരാളെ ദൈവമായി വരിക്കാന്‍ 'പുത്രന്‍' എന്ന വിശേഷണം മാത്രം മതിയെന്ന് കരുതുന്നവര്‍ക്ക്, അവരുടെ മുന്നില്‍ ദൈവങ്ങളുടെ ഒരു വന്‍പട തന്നെയുണ്ടാകും.

ന്യായങ്ങളും പ്രമാണങ്ങളും മാനിക്കാന്‍ തയ്യാറുള്ളവര്‍ക്ക് യേശുവിന്റെ യാഥാര്‍ഥ്യം അനായാസം മനസ്സിലാക്കാന്‍ മതിയായ തെളിവുകളാണ് ഖുര്‍ആന്‍ അവരുടെ മുമ്പില്‍ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്.

الْحَقُّ مِن رَّبِّكَ فَلَا تَكُن مِّنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿٦٠﴾

60. ഇത് നിന്റെ രക്ഷിതാവിങ്കല്‍നിന്നുള്ള സത്യമാകുന്നു. അതില്‍ സന്ദേഹം പുലര്‍ത്തുന്നവരില്‍ ഉള്‍പ്പെടാതിരിക്കുക.

فَمَنْ حَآجَّكَ فِيهِ مِن بَعْدِ مَا جَاءكَ مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْاْ نَدْعُ أَبْنَاءنَا وَأَبْنَاءكُمْ وَنِسَاءنَا وَنِسَاءكُمْ
وَأَنفُسَنَا وأَنفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَل لَّعْنَةُ اللّهِ عَلَى الْكَاذِبِينَ ﴿٦١﴾

61. നിനക്ക് അറിവ് വന്നുകിട്ടിയശേഷം അവന്‍റെ (ഈസായുടെ) കാര്യത്തില്‍ വല്ലവരും നിന്നോട് തര്‍ക്കിക്കുന്നുവെങ്കില്‍ നീ പറയുക: നിങ്ങള്‍ വരുവിന്‍, ഞങ്ങളുടെ മക്കളെയും നിങ്ങളുടെ മക്കളെയും,ഞങ്ങളുടെ സ്ത്രീകളെയും നിങ്ങളുടെ സ്ത്രീകളെയും നമുക്ക് വിളിച്ചു കൂട്ടാം. ഞങ്ങള്‍ ഞങ്ങളെയും നിങ്ങള്‍ നിങ്ങളെയും ഒരുമിച്ചുകൂട്ടി വിനീതരായി പ്രാര്‍ഥി ക്കാം: കള്ളം പറയുന്നവര്‍ക്ക് അല്ലാഹുവിന്‍റെ ശാപം ഉണ്ടാവട്ടെ.

61: മുന്‍ സൂക്തങ്ങളില്‍ വിവരിച്ചിട്ടുള്ള വിഷയങ്ങളിലൊന്നിനും നജ്റാനില്‍നിന്നെത്തിയ ക്രൈസ്തവ സംഘത്തിന് മറുപടിയുണ്ടായിരുന്നില്ല.തങ്ങളുടെ ആദര്‍ശവിശ്വാസങ്ങളുടെ സത്യാവസ്ഥയില്‍ അവര്‍ക്ക് ഉറപ്പുണ്ടെങ്കില്‍ നമ്മളിലെ രണ്ടു കക്ഷികളില്‍ കള്ളവാദികളാരോ അവരുടെ നാശത്തിനുവേണ്ടി പരസ്പ രം കൂട്ടായി പ്രാര്‍ഥിക്കാന്‍(മുബാഹല) ക്രൈസ്തവ സംഘത്തെ പ്രവാചകന്‍(സ) ക്ഷണിച്ചു. മതവിഷയ ങ്ങളില്‍ ഇരുവിഭാഗങ്ങള്‍ക്കിടയില്‍ തര്‍ക്കമുണ്ടായാല്‍ രണ്ടു കക്ഷികളും ദൈവശാപത്തിനുവേണ്ടി പരസ്പരം ശാപപ്രാര്‍ഥന നടത്തുന്നതിന് 'മുബാഹല' എന്നു പറയുന്നു. പിറ്റേന്ന് നബിയും(സ) കുടുംബവും അടക്കം മുസ്ലിംകള്‍ മുബാഹലക്ക് തയ്യാറായി നില്‍ക്കുന്നതാണ് അവര്‍ കണ്ടത്. ഒരു യഥാര്‍ഥ ദൈവദൂതന്‍ മാത്രമേ ഇത്തരം ഒരു പരീക്ഷണത്തിന് ധൈര്യപ്പെടൂ എന്നവര്‍ മനസ്സിലാക്കി. മുഹമ്മദ് അല്ലാഹുവിന്‍റെ പ്രവാചകന്‍ തന്നെയാണെങ്കില്‍ അദ്ദേഹം ശാപപ്രാര്‍ഥന നടത്തിയാല്‍ അവരു ടെ നാശം അനിവാര്യമാണെന്ന ഭയം മൂലം ആ വെല്ലുവിളിയെ നേരിടാന്‍ അവര്‍ സന്നദ്ധരായില്ല. മുബാഹല വേണ്ടെന്നും പരസ്പരം സമാധാനസന്ധിയിലെത്താമെന്നും അവര്‍ പ്രവാചകനെ(സ) അറി യിച്ചു. അങ്ങനെ തങ്ങളുടെ പാരമ്പര്യമതം പിന്തുടരുന്ന ഒരു സ്വയംഭരണ സമൂഹമായി നിലകൊള്ളാന്‍ അവരെ അനുവദിക്കുകയും അവരുടെ സംരക്ഷണം മുസ്ലിം സമൂഹം ഏറ്റെടുക്കുകയും അതിന് പകരമായി ജിസ്യ (നികുതി) നല്‍കിക്കൊള്ളാമെന്ന് സന്ധിചെയ്യ് അവര്‍ മടങ്ങുകയും ചെയ്തു. തങ്ങള്‍ക്കു തന്നെ ഉറപ്പില്ലാത്ത ആദര്‍ശവിശ്വാസങ്ങളാണ് ക്രൈസ്തവര്‍ വെച്ചുപുലര്‍ത്തുന്നതെന്ന പരമാര്‍ ഥം മറ്റുള്ളവര്‍ക്ക് ബോധ്യമാവുകയും ചെയ്തു.

إِنَّ هَـذَا لَهُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ وَمَا مِنْ إِلَـهٍ إِلاَّ اللّهُ وَإِنَّ اللّهَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٦٢﴾

62. തീര്‍ച്ചയായും ഇത് സത്യസന്ധമായ സംഭവവിവരണമാകുന്നു. അല്ലാഹുവല്ലാതെ യാതൊരു ദൈവവുമില്ലതന്നെ. തീര്‍ച്ചയായും അല്ലാഹുതന്നെയാകുന്നു പ്രതാപവാനും യുക്തിമാനും.

62: ഈസാമസീഹിന്‍റെ യഥാര്‍ഥ അവസ്ഥയാകുന്നു ഇത്. യേശു ഒരു മനുഷ്യന്‍ മാത്രമായിരുന്നു. ഏതേതു കാരണങ്ങളാല്‍ യേശു ദൈവമാണെന്ന വിശ്വാസം നിങ്ങളില്‍ ഉടലെടുത്തുവോ അവയില്‍ ഒരു കാരണവും അങ്ങനെ ഒരു വിശ്വാസത്തിനു സഹായകമല്ല. യേശുവിന്‍റെ അസാധാരണമായ ജനനം അല്ലാഹുവിന്‍റെ ഒരു പ്രത്യേക തീരുമാനമായിരുന്നു. യേശു പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തിയ അത്ഭുതകൃത്യങ്ങള്‍ അദ്ദേഹത്തിന്‍റെ പ്രവാചകത്വത്തിന്‍റെ തെളിവായി അല്ലാഹു പ്രദാനം ചെയ്തതായിരുന്നു. പ്രവാചകന്മാ രില്‍ പലരെയും വധിച്ചുകളഞ്ഞ, ഉപദേശങ്ങളും താക്കീതുകളും തുടര്‍ച്ചയായി നല്‍കിക്കൊണ്ടിരുന്നിട്ടും നൂറ്റാണ്ടുകളായി ദൈവാജ്ഞകള്‍ ലംഘിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന സത്യനിഷേധികളെ അദ്ദേഹത്തെ കുരിശിലേ റ്റാന്‍ അനുവദിക്കാതെ അല്ലാഹു യേശുവിനെ തന്‍റെ അടുക്കലേക്ക് ഉയര്‍ത്തുകയായിരുന്നു. ദിവ്യത്വ ത്തില്‍ യേശുവിന് യാതൊരു പങ്കുമില്ല. അല്ലാഹു ഏകനാണ്. അവന് ആരുടെയും സഹായവും ഉപദേശവും ആവശ്യമില്ല. യേശു ഏതൊന്നിലേക്ക് നിങ്ങളെ ക്ഷണിച്ചുവോ അതിലേക്കുതന്നെയാണ് മുഹമ്മദ് നബി(സ)യും നിങ്ങളെ ക്ഷണിക്കുന്നത്.

فَإِن تَوَلَّوْاْ فَإِنَّ اللّهَ عَلِيمٌ بِالْمُفْسِدِينَ ﴿٦٣﴾

63. ഇനിയും അവര്‍ പിന്തിരിഞ്ഞുപോവുകയാണെങ്കില്‍ തീര്‍ച്ചയായും നാശകാരികളെ അറിയുന്നവന്‍ തന്നെയാണ്‌ അല്ലാഹു.

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْاْ إِلَى كَلَمَةٍ سَوَاء بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلاَّ نَعْبُدَ إِلاَّ اللّهَ وَلاَ نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلاَ يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضاً أَرْبَابًا مِّن دُونِ اللّهِ فَإِن تَوَلَّوْاْ فَقُولُواْ اشْهَدُواْ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿٦٤﴾

64. (പ്രവാചകരെ) പറയുക: അല്ലയോ വേദവാഹകരേ, ഞങ്ങളും നിങ്ങളും ഒരുപോലെ അംഗീകരിക്കേണ്ട പ്രമാണത്തിലേക്ക്‌ വരുവിന്‍. അല്ലാഹു അല്ലാത്ത ആര്‍ക്കും നാം വഴിപ്പെടാതിരിക്കുക. അവനില്‍ ഒന്നിനെയും നാം പങ്കുചേര്‍ക്കാതിരിക്കുക. അല്ലാഹുവെ കൂടാതെ നമ്മില്‍ ചിലര്‍ മറ്റുചിലരെ രക്ഷാധികാരികളാക്കാതിരിക്കുക. (ഈ സന്ദേശം സ്വീകരിക്കാതെ) അവര്‍ പിന്തിരിയുന്നുവെങ്കില്‍ അവരോടു പറയുവിന്‍; ഞങ്ങള്‍ മുസ്‌ലിംകള്‍ (അല്ലാഹുവിന്റെ മാത്രം അടിമത്വവും വിധേയത്വവും സ്വീകരിക്കുന്നവര്‍) ആണെന്നതിന്‌ നിങ്ങള്‍ സാക്ഷികളായിരിക്കുക.

64: യേശു ദൈവവും ദൈവപുത്രനുമാണ്‌ എന്നൊക്കെയുള്ള ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ വിശ്വാസങ്ങളുടെ പൊള്ളത്തരം പ്രവാചകന്‍(സ) അവര്‍ക്ക്‌ വിശദീകരിച്ചുകൊടുക്കുകയുണ്ടായി. വിശ്വാസദാര്‍ഢ്യത്തോടെ വാദിക്കാന്‍ പറ്റുന്ന തെളിവുകളൊന്നും തങ്ങളുടെ വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥത്തില്‍നിന്ന്‌ നിവേദകസംഘത്തിന്‌ ലഭിച്ചില്ല. അവര്‍ തര്‍ക്കവും പിടിവാശിയും ഉപേക്ഷിക്കുന്നില്ലെന്ന്‌ കണ്ടപ്പോള്‍ പ്രവാചകന്‍ അവരെ മുബാഹലക്ക്‌ ആഹ്വാനം ചെയ്തു. എന്നാല്‍ അതില്‍നിന്നും അവര്‍ പിന്മാറി. അവസാനം അവര്‍ക്ക്‌ നിഷേധിക്കാന്‍ സാധിക്കാത്ത, ഇരുകൂട്ടര്‍ക്കും അഭിപ്രായവ്യത്യാസമില്ലാത്ത ഒരാദര്‍ശത്തില്‍ മുസ്‌ലിംകളുമായി യോജിക്കുവാന്‍ പ്രവാചകന്‍(സ) അവരെ ക്ഷണിച്ചു. ഈ ക്ഷണവും സ്വീകരിക്കാതെ അവര്‍ പിന്തിരിയുകയാണെങ്കില്‍ 'ഞങ്ങള്‍ അല്ലാഹുവിനുമാത്രം അടിമത്തവും വിധേയത്വവും സമര്‍പ്പിച്ചവരാണെന്നതിന്‌ നിങ്ങള്‍ സാക്ഷികളായിരിക്കുവിന്‍' എന്ന്‌ അവരോട്‌ പറയാന്‍ പ്രവാചകനോട്‌(സ) അല്ലാഹു കല്‍പിക്കുന്നു.

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تُحَآجُّونَ فِي إِبْرَاهِيمَ وَمَا أُنزِلَتِ التَّورَاةُ وَالإنجِيلُ إِلاَّ مِن بَعْدِهِ أَفَلاَ تَعْقِلُونَ ﴿٦٥﴾

65. അല്ലയോ വേദക്കാരേ, ഇബ്‌റാഹീമിന്റെ കാര്യത്തില്‍ നിങ്ങള്‍ എന്തിനു തര്‍ക്കിക്കുന്നു? തൗറാത്തും ഇഞ്ചീലും അവതരിച്ചത്‌ അദ്ദേഹത്തിനുശേഷമാണല്ലോ. നിങ്ങള്‍ ഒട്ടും ആലോചിക്കാത്തതെന്ത്‌?

65: യഹൂദരും ക്രൈസ്തവരും ഇബ്‌റാഹീമിന്റെ പാരമ്പര്യം അവകാശപ്പെടുന്നവരാണ്‌. യഹൂദിസവും ക്രിസ്ത്യാനിസവും ഉടലെടുക്കുന്നതിനു എത്രയോ മുമ്പ്‌ ഇബ്‌റാഹീം(അ) കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അതിനാല്‍ ഇബ്‌റാഹീം(അ) ജൂതനോ ക്രിസ്ത്യാനിയോ അറബികളെപ്പോലെ വിഗ്രഹാരാധകനോ ആയിരുന്നില്ല. മനുഷ്യന്റെ സന്മാര്‍ഗലബ്‌ദി അയാള്‍ ജൂതമതക്കാരനോ ക്രിസ്തുമതക്കാരനോ ആകുന്നതിനെ ആശ്രയിച്ചല്ല എന്ന്‌ അത്‌ വ്യക്തമായും തെളിയിക്കുന്നു.

هَاأَنتُمْ هَؤُلاء حَاجَجْتُمْ فِيمَا لَكُم بِهِ عِلمٌ فَلِمَ تُحَآجُّونَ فِيمَا لَيْسَ لَكُم بِهِ عِلْمٌ وَاللّهُ يَعْلَمُ وَأَنتُمْ لاَ تَعْلَمُونَ ﴿٦٦﴾

66. നിങ്ങൾക്കറിവുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ വേണ്ടുവോളം നിങ്ങൾ തർക്കിച്ചുവല്ലോ. ഇനി നിങ്ങൾക്ക്‌ ഒട്ടും അറിവില്ലാത്ത കാര്യങ്ങളിലും തർക്കത്തിൽ ഏർപ്പെടുന്നതെന്തിന്‌?

مَا كَانَ إِبْرَاهِيمُ يَهُودِيًّا وَلاَ نَصْرَانِيًّا وَلَكِن كَانَ حَنِيفًا مُّسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٦٧﴾

67. ഇബ്‌റാഹീം ജൂതനോ ക്രിസ്ത്യാനിയോ ആയിരുന്നില്ല. എന്നാൽ അദ്ദേഹം നിഷ്‌കളങ്കനായ മുസ്‌ലിമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ബഹുദൈവവിശ്വാസിയുമായിരുന്നില്ല.

إِنَّ أَوْلَى النَّاسِ بِإِبْرَاهِيمَ لَلَّذِينَ اتَّبَعُوهُ وَهَـذَا النَّبِيُّ وَالَّذِينَ آمَنُواْ وَاللّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٨﴾

68. തീർച്ചയായും ഇബ്‌റാഹീമിനോട്‌ കൂടുതൽ അടുത്തവർ അദ്ദേഹത്തെ പിൻപറ്റിയവരും ഈ പ്രവാചകനും അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിച്ചവരുമാണ്‌. അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികളുടെ രക്ഷാധികാരിയാകുന്നു.

وَدَّت طَّآئِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يُضِلُّونَكُمْ وَمَا يُضِلُّونَ إِلاَّ أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٦٩﴾

69. നിങ്ങളെ എങ്ങനെയെങ്കിലും വഴിതെറ്റിക്കാൻ കഴിഞ്ഞെങ്കിൽ എന്ന്‌ വേദക്കാരിലൊരു കൂട്ടർ കൊതിക്കുന്നു. സത്യത്തിൽ അവർ അവരെത്തന്നെയാണ്‌ വഴിതെറ്റിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്‌. പക്ഷേ, അവർക്ക്‌ ബോധമില്ല.

69: ജൂത ക്രൈസ്തവ വിഭാഗങ്ങൾ സംവാദങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ടിരുന്നത്‌ നിഷ്‌കളങ്കമായോ ആത്മാർഥമായി സത്യത്തെ അന്വേഷിക്കുന്നതിനോ ആയിരുന്നില്ല.തങ്ങളുടെ കൈവശമുള്ളത്‌ തന്നെയാണ്‌ സത്യം എന്നു കരുതി അത്‌ മറ്റുള്ളവരെകൂടി സമ്മതിപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയുള്ള ശ്രമങ്ങളായിരുന്നു അവരുടേത്‌.
പുരോഹിതന്മാരുടെയും പൂർവികരുടെയും പാരമ്പര്യങ്ങളും ആചാരങ്ങളുമാണ്‌ അവർ സത്യത്തിന്‌ മാനദണ്ഡമായി സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്‌.യാഥാർഥ്യം നിഷ്‌കളങ്കമായും നിഷ്‌പക്ഷമായും അന്വേഷിക്കാൻ തയാറാവാത്തിടത്തോളം കാലം, തങ്ങൾ യഥാർഥ സത്യത്തിൽനിന്നും ധർമത്തിൽനിന്നും സ്വയം വഴി തെറ്റിക്കൊണ്ടിരിക്കയാണെന്ന സത്യം അവർ മനസ്സിലാക്കുന്നില്ലെന്നുമാത്രം.
മറ്റുള്ളവരെ തങ്ങളുടെ വിശ്വാസാചാരങ്ങളിലേക്ക്‌ കൊണ്ടുവരാൻ ആളുകളുടെ ബുദ്ധിയെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്നതിലേറെ ഭൗതിക താൽപര്യങ്ങളെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്നതിലാണ്‌ അവർ ഊന്നൽ നൽകുന്നത്‌. ആദർശപ്രചരണത്തിന്‌ പ്രീണനങ്ങളും പ്രലോഭനങ്ങളും സൗജന്യങ്ങളുമൊക്കെ നിരന്തരം അവലംബിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്‌ ഇക്കാലത്തും കാണാം.

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللّهِ وَأَنتُمْ تَشْهَدُونَ ﴿٧٠﴾

70. അല്ലയോ വേദവാഹകരേ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ ദൃഷ്‌ടാന്തങ്ങളെ നിഷേധിക്കുന്നതെന്ത്‌- നിങ്ങൾ അത്‌ കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കെ?

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَلْبِسُونَ الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَأَنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٧١﴾

71. അല്ലയോ വേദവാഹകരേ, നിങ്ങൾ എന്തിനാണ്‌ സത്യത്തെ അസത്യവുമായി കൂട്ടിക്കുഴക്കുന്നത്‌? അറിഞ്ഞുകൊണ്ട്‌ നിങ്ങൾ സത്യം പൂഴ്‌ത്തിവയ്ക്കുകയാണോ?

70,71: വേദവാഹകരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം തൗറാത്തിലും ഇഞ്ചീലിലും അന്ത്യപ്രവാചകന്റെ ആഗമനം പ്രവചിക്കപ്പെട്ടതാണ്‌. എന്നാല്‍ മുഹമ്മദീയ പ്രവാചകത്വത്തെ സംബന്ധിച്ച പല ബൈബിള്‍ വചനങ്ങളും ദുര്‍വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെടുകയോ വികൃതമാക്കപ്പെടുകയോ ചെയ്തിരിക്കുന്നു. മുഹമ്മദ്‌ നബി(സ)യുടെ വിശിഷ്ടമായ വ്യക്തിത്വം, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രബോധനം സ്വീകരിച്ചവരുടെ ജീവിതത്തില്‍ വന്ന വിസ്മയകരമായ മാറ്റങ്ങള്‍, വിശുദ്ധ ഖുര്‍ആനില്‍ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ള പ്രൗഢോജ്ജ്വലമായ വിഷയങ്ങള്‍ എന്നിവയെല്ലാം അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രത്യക്ഷ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളായിരുന്നു. കണ്‍മുമ്പില്‍ വ്യക്തമായികാണുന്ന അല്ലാഹുവിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങള്‍ ദേഹേച്ഛക്കടിമപ്പെട്ട്‌ മനഃപൂര്‍വം കളവാക്കുകയാണ്‌ അവര്‍ ചെയ്യുന്നത്‌.

وَقَالَت طَّآئِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ آمِنُواْ بِالَّذِيَ أُنزِلَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُواْ وَجْهَ النَّهَارِ وَاكْفُرُواْ آخِرَهُ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٧٢﴾

72. വേദക്കാരില്‍ ഒരു കൂട്ടര്‍ (സ്വന്തം അനുയായികളോട്‌) പറയുന്നു: ഈ വിശ്വാസികള്‍ക്ക്‌ അവതീര്‍ണമായതില്‍ പകലിന്റെ തുടക്കത്തില്‍ നിങ്ങള്‍ വിശ്വസിച്ചു കൊള്ളുക. അതിന്റെ അവസാനത്തില്‍ അതിനെ തള്ളിപ്പറയുകയും ചെയ്യുക. അതുകണ്ട്‌ അവര്‍ (അവരുടെ വിശ്വാസത്തില്‍ നിന്ന്‌) പിന്മാറിയേക്കാം.

72: സാധാരണക്കാരായ മുസ്‌ലിംകളെ ആശയക്കുഴപ്പത്തിലാക്കാനും അവരുടെ മനോധൈര്യം കെടുത്തുവാനുമായി മദീനയിലെ ജൂതന്മാര്‍ പയറ്റിയ ഒരു കുതന്ത്രമായിരുന്നു ഇത്‌. പക്ഷേ, അവരുടെ ഈ കുത്സിതതന്ത്രങ്ങളൊന്നും ഒട്ടും വിജയിക്കുകയുണ്ടായില്ല.

وَلاَ تُؤْمِنُواْ إِلاَّ لِمَن تَبِعَ دِينَكُمْ قُلْ إِنَّ الْهُدَى هُدَى اللّهِ أَن يُؤْتَى أَحَدٌ مِّثْلَ مَا أُوتِيتُمْ أَوْ يُحَآجُّوكُمْ عِندَ رَبِّكُمْ قُلْ إِنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاء وَاللّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٧٣﴾

73. (അവര്‍ പരസ്പരം പറയുന്നു:) നിങ്ങളുടെ മതത്തെ പിന്‍പറ്റുന്നവരെയല്ലാതെ ആരെയും നിങ്ങള്‍ വിശ്വസിച്ചു പോകരുത്‌. അവരോട്‌ പറയുക: അല്ലാഹുവിന്റെ സന്മാര്‍ഗം മാത്രമാണ്‌ യഥാര്‍ഥ സന്മാര്‍ഗം. ഒരിക്കല്‍ നിങ്ങള്‍ക്ക്‌ നല്‍കപ്പെട്ടതെന്തോ അത്‌ മറ്റൊരുവന്‌ ലഭിക്കുമെന്ന്‌ (നിങ്ങള്‍ വിശ്വസിക്കരുത്‌); അല്ലെങ്കില്‍ നിങ്ങളുടെ നാഥന്റെ മുമ്പില്‍ നിങ്ങള്‍ക്കെതിരില്‍ അവര്‍ വാദിച്ചുനേടും (എന്നും ആ വേദക്കര്‍ പറഞ്ഞു.) അവരോട്‌ പറയുക: തീര്‍ച്ചയായും അനുഗ്രഹങ്ങളെല്ലാം അല്ലാഹുവിന്റെ കയ്യിലാകുന്നു. അവന്‍ ഇച്ഛിക്കുന്നവര്‍ക്ക്‌ അത്‌ നല്‍കുന്നു. അല്ലാഹു അതിവിശാലനും എല്ലാം അറിയുന്നവനുമാകുന്നു.

يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَن يَشَاء وَاللّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٧٤﴾

74. താനിച്ഛിക്കുന്നവരെ തന്റെ അനുഗ്രഹത്തിനായി അവന്‍ പ്രത്യേകം തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നു. അല്ലാഹു അതിമഹത്തായ അനുഗ്രഹങ്ങള്‍ക്കുടയവനാകുന്നു.

وَمِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ إِن تَأْمَنْهُ بِقِنطَارٍ يُؤَدِّهِ إِلَيْكَ وَمِنْهُم مَّنْ إِن تَأْمَنْهُ بِدِينَارٍ لاَّ يُؤَدِّهِ إِلَيْكَ إِلاَّ مَا دُمْتَ عَلَيْهِ قَآئِمًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُواْ لَيْسَ عَلَيْنَا فِي الأُمِّيِّينَ سَبِيلٌ وَيَقُولُونَ عَلَى اللّهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾

75. വേദവിശ്വാസികളിൽ ചിലരുണ്ട്; നിങ്ങൾ ഒരു സ്വർണക്കൂമ്പാരം തന്നെ വിശ്വസിച്ചേൽ പിച്ചാലും നിങ്ങൾക്കവർ തിരിച്ചുതരും. അവരിൽ വേറെ ചിലരുണ്ട്; ഒരു ദീനാർ (സ്വർണനാണയം)വിശ്വസിച്ചേൽപിച്ചാൽപോലും അവരതു നിങ്ങൾക്കു തിരിച്ചുതരുന്നതല്ല. നിങ്ങൾ അവരെ നിരന്തരം പിന്തുടർന്നാലല്ലാതെ. അതിനു കാരണം അവരിങ്ങനെ വാദിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നതാണ്: ഈ നിരക്ഷരുടെ (ജൂതരല്ലാത്തവരുടെ) കാര്യത്തിൽ(അവരെ വഞ്ചി ക്കുന്നതിൽ) ഞങ്ങൾക്ക് ഒരു കുറ്റമുണ്ടാവാനിടയില്ല. ബോധപൂർവം അല്ലാഹുവിൻെറ പേരിൽ കള്ളം പറയുകയാണവർ.

75: ദൈവത്തിങ്കൽ യഥാർഥ മനുഷ്യർ ഇസ്രാഈല്യരാണെന്നും അവർ ദൈവത്താൽ പ്രത്യേകം തെരഞ്ഞെ ടുക്കപ്പെട്ടവരും വിശുദ്ധരാക്കപ്പെട്ടവരുമാണെന്നും ജൂതന്മാർ പറയാറുണ്ടായിരുന്നു. മദീനയിലെ ബഹു ദൈവാരാധകാരായ അറബികളുടെ സൗഹൃദം നേടുന്നതിനായി അവർ മുസ്ലിംകളേക്കാൾ സന്മാർഗികളും ഉൽകൃഷ്ടരുമാണെന്ന് ജൂതന്മാർ പ്രചരിപ്പിച്ചിരുന്നു. ജൂതന്മാർ പരസ്പരം മാനിക്കുന്ന ധർമനീതിക ളൊന്നും അവരല്ലാത്തവരുടെ കാര്യത്തിൽ പ്രസക്തമല്ലെന്ന് അവർ പറഞ്ഞിരുന്നതായി ഈ വചനം സൂചിപ്പിക്കുന്നു. യഹൂദരല്ലാത്തവരെ വഞ്ചിക്കാനോ ചൂഷണം ചെയ്യാനോ അവസരം കിട്ടിയാൽ അങ്ങ നെ ചെയ്യുന്നതിൽ തെറ്റില്ലെന്നും അതിനെപ്പറ്റി അല്ലാഹു തങ്ങളെ ചോദ്യം ചെയ്യുകയോ ശിക്ഷിക്കുക യോ ചെയ്യില്ലന്നായിരുന്നു അവരുടെ നിലപാട്. യഹൂദർക്കും അന്യജാതികൾക്കുമിടയിൽ വ്യക്തമായ വിവേചനം കൽപിച്ചുകൊണ്ടുള്ള വചനങ്ങൾ യഹൂദ ധർമശാസ്ത്രങ്ങളിൽ തന്നെ അവർ രൂപപ്പെടുത്തി യിരിക്കുന്നു. ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ കാണുക: ''പണത്തിന്നോ, ആഹാരത്തിന്നോ, വായിപ്പ കൊടുക്കു ന്ന യാതൊരു വസ്തുവിന്നോ സഹോദരനോടു പലിശ വാങ്ങരുത്. അന്യനോടു (ജൂതരല്ലാത്തവർ) പലിശ വാങ്ങാം..'' (ആവർത്തന പുസ്തകം 23:19,20)
''കൂട്ടുകാരന്നു വായിപ്പ കൊടുത്തവനെല്ലാം അതു ഇളെച്ചുകൊടുക്കണം. യഹോവയുടെ വിമോചനം പ്രസിദ്ധമാക്കിയതുകൊണ്ടു നീ കൂട്ടുകാരനെയോ സഹോദരനെയോ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കരുതു. അന്യജാതി ക്കാരനോടു നിനക്കു മുട്ടിച്ചു പിരിക്കാം.'' (ആവർത്തനപുസ്തകം 15:2)
തൽമൂദിൽ ഇപ്രകാരം രേഖപ്പെടുത്തിയതായി പറയുന്നു: ഇസ്രാഈല്യൻെറ കാള അന്യജാതിക്കാരൻെറ കാളയെ കുത്തി പരിക്കേൽപിച്ചാൽ പിഴയില്ല. വീണുകിട്ടുന്ന സാധനം ഇസ്രാഈല്യൻേറതാവാനിടയി ല്ലെങ്കിൽ എടുത്തുകൊണ്ടുപോകാം. ഇസ്രാഇല്യനും അന്യജാതിക്കാരനും തമ്മിലുള്ള കേസ് വിചാരണ ചെയ്യുന്ന ന്യായാധിപൻ എങ്ങനെയും ഇസ്രാഈല്യന് അനുകൂലമായി വിധിക്കാൻ ശ്രമിക്കേണ്ടതാണ്.
ജൂതന്മാരുടെ ഈ വാദങ്ങളെല്ലാം വ്യാജമാണെന്നും, വംശീതയെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ആരെയും ഉത്കൃഷ്ട രോ നികൃഷ്ടരോ ആയി നിശ്ചയിച്ചിട്ടില്ലെന്നും അല്ലാഹു പറയുന്നു.

بَلَى مَنْ أَوْفَى بِعَهْدِهِ وَاتَّقَى فَإِنَّ اللّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ﴿٧٦﴾

76. അല്ല;(എന്തുകൊണ്ടവർ ചോദിക്കപ്പെടുകയില്ല?) ആരെങ്കിലും തൻെറ പ്രതിജ്ഞ പാലിക്കുക യും സൂക്ഷ്മത പുലർത്തുകയും ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ അറിയുക: തീർച്ചയായും സൂക്ഷ്മത പുലർത്തുന്നവരെ അല്ലാഹു ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു.

إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلاً أُوْلَئِكَ لاَ خَلاَقَ لَهُمْ فِي الآخِرَةِ وَلاَ يُكَلِّمُهُمُ اللّهُ وَلاَ يَنظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلاَ يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٧﴾

77. അല്ലാഹുവിൻെറ കരാറുകളും സ്വന്തം പ്രതിജ്ഞകളും നിസ്സാര വിലയ്ക്ക് വിൽക്കുന്നവരുണ്ട ല്ലോ, അവർക്കു പരലോകത്തിൽ ഒരു വിഹിതവുമില്ല. അന്ത്യനാളിൽ അല്ലാഹു അവരോട് സംസാരിക്കുകയോ അവരെ കടാക്ഷിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതല്ല. അവരെ സംസ്കരിക്കുന്നതു മല്ല. വേദനയേറിയ ശിക്ഷയാണവർക്കുള്ളത്.

77: ദൈവത്തിൻെറ ഇഷ്ടജനം, വിശിഷ്ടജനം എന്നും മറ്റും യഹൂദികൾ വെച്ചുപുലർത്തിയിരുന്ന ശുഭാപ്തിവിശ്വാസങ്ങൾ തികച്ചും അടിസ്ഥാനരഹിതമാണെന്ന് വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുകയാണിവിടെ. പൂർവികരുടെയോ, പുണ്യാത്മാക്കളുടെയോ ശിപാർശ സ്വീകരിച്ച് തങ്ങളുടെ പാപങ്ങളെല്ലാം ദൈവം കഴുകിക്കളയും എന്നു വിചാരിക്കുന്നത് തികച്ചും അടിസ്ഥാനരഹിതമാണെന്ന് ഇവിടെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു.

وَإِنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يَلْوُونَ أَلْسِنَتَهُم بِالْكِتَابِ لِتَحْسَبُوهُ مِنَ الْكِتَابِ وَمَا هُوَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَقُولُونَ هُوَ مِنْ عِندِ اللهِ وَمَا هُوَ مِنْ عِندِ اللهِ وَيَقُولُونَ عَلَى اللهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٨﴾

78. അവരിൽ ഇങ്ങനെയും ചിലരുണ്ട്: വേദം പാരായണം ചെയ്യുമ്പോൾ അവർ നാവിനെ വക്രിക്കുന്നു. അതൊക്കെ വേദപുസ്തകത്തിലുള്ളതാണെന്ന് നിങ്ങൾ ധരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി. അവയോ, വേദവാക്യങ്ങളല്ലതാനും. അതൊക്കെ ദൈവത്തിങ്കൽ നിന്നുള്ളതാണെന്ന് അവർ പറയുകയും ചെയ്യും. അതോ, ദൈവത്തിങ്കൽനിന്നുള്ളതുമല്ല. അവർ അറിഞ്ഞുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിൻെറ പേരിൽ കള്ളം പറയുകയാണ്.

مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَن يُؤْتِيَهُ اللهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُواْ عِبَادًا لِّي مِن دُونِ اللهِ وَلَـكِن كُونُواْ رَبَّانِيِّينَ بِمَا كُنتُمْ تُعَلِّمُونَ الْكِتَابَ وَبِمَا كُنتُمْ تَدْرُسُونَ ﴿٧٩﴾

79. അല്ലാഹു ഒരു മനുഷ്യന് വേദവും തത്വജ്ഞാനവും പ്രവാചകത്വവും നൽകുക; എന്നിട്ട് അയാൾ ജനങ്ങളോട് 'നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ വെടിഞ്ഞ് എൻെറ അടിമകളായിരിക്കുവിൻ' എന്ന് പറയുക; ഇത് ഒരു മനുഷ്യനിൽനിന്ന് ഒരിക്കലും സംഭവിക്കാവതല്ല. പ്രത്യുത, നിങ്ങൾ പഠിക്കുകയും പഠിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന വേദപുസ്തകം അനുശാസിക്കുംപടി നിഷ്കളങ്കരായ ദൈവദാസന്മാരായിരിക്കുവിൻ.(എന്നായിരിക്കും അദ്ദേഹം പറയുന്നത്)

وَلاَ يَأْمُرَكُمْ أَن تَتَّخِذُواْ الْمَلاَئِكَةَ وَالنِّبِيِّيْنَ أَرْبَابًا أَيَأْمُرُكُم بِالْكُفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنتُم مُّسْلِمُونَ ﴿٨٠﴾

80. മലക്കുകളെയും പ്രവാചകന്മാരെയും നിങ്ങൾ രക്ഷിതാക്കളായി വരിക്കുവാൻ അയാൾ ഒരിക്കലും നിങ്ങളെ ഉപദേശിക്കുകയില്ല. നിങ്ങൾ മുസ്ലിംകൾ (അല്ലാഹുവിന് സമർപ്പിച്ചവർ) ആയിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കെ അദ്ദേഹം നിങ്ങളോടു സത്യനിഷേധം കൽപിക്കുകയോ?

80: യഹൂദർ, ഉസൈർ എന്ന പുണ്യാത്മാവിനെ ദൈവപുത്രനായി വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. ക്രൈസ്തവർ ഇസാമസീഹിനെ (യേശു) ദൈവപുത്രനായും, 'ജിബ്രീൽ' എന്ന മലക്കിനെ 'പരിശുദ്ധാത്മാവ്' എന്ന പേരിൽ ഒരു ആരാധ്യനായും വിശ്വസിക്കുന്നു. അറേബ്യൻ ബഹുദൈവവിശ്വാസികൾ മലക്കുകളെ ദൈവത്തിൻെറ പുത്രിമാരായും വിശ്വസിച്ചിരുന്നു.

وَإِذْ أَخَذَ اللهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّيْنَ لَمَا آتَيْتُكُم مِّن كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءكُمْ رَسُولٌ مُّصَدِّقٌ لِّمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ وَلَتَنصُرُنَّهُ قَالَ أَأَقْرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَى ذَلِكُمْ إِصْرِي قَالُواْ أَقْرَرْنَا قَالَ فَاشْهَدُواْ وَأَنَاْ مَعَكُم مِّنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٨١﴾

81. അല്ലാഹു പ്രവാചകന്മാരോട് പ്രതിജ്ഞ വാങ്ങിയ സന്ദർഭം (ഓർക്കുക): ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് വേദവും തത്വജ്ഞാനവും നൽകി. പിന്നീട് നിങ്ങളുടെ വശമുള്ളതിനെ സത്യപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു ദൈവദൂതൻ വന്നാൽ തീർച്ചയായും നിങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ വിശ്വസിക്കേണ്ടതും സഹായിക്കേണ്ടതുമാകുന്നു.അല്ലാഹു അവരോടു ചോദിച്ചു:നിങ്ങൾ ഇതു സമ്മതിക്കുകയും എന്നോടുള്ള പ്രതിജ്ഞയുടെ ഉത്തരവാദിത്വം ഏറ്റെടുക്കുകയും ചെയ്യുവോ? അവർ പറഞ്ഞു: ഞങ്ങൾ സമ്മതിച്ചിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹു പറഞ്ഞു: എങ്കിൽ നിങ്ങൾ സാക്ഷികളാകുവിൻ. ഞാനും നിങ്ങളോടൊപ്പം സാക്ഷിയാകുന്നു.

81: ആദം നബിയിലാരംഭിച്ച് മുഹമ്മദ് നബിയിലവസാനിക്കുന്ന പ്രവാചക ശൃംഖലയിലെ ഓരോ പ്രവാചകനും എല്ലാ മനുഷ്യർക്കുമായി അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ച ഒരേ മതമാണ് പ്രബോധനം ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. അതിനാൽ ദൈവികമതത്തിന്റെ അനുയായികൾ ഒരു പ്രവാചകനോടും പക്ഷപാതം കാണിക്കുകയോ അവർ കൊണ്ടുവന്ന സത്യത്തെ എതിർക്കുകയോ ചെയ്യരുത്. യഥാർഥ ദൈവികമതം എന്നാൽ സത്യവും ധർമവുമാകുന്നു. അത് എല്ലാ ജനത്തിനും ഒന്നുതന്നെ. ഒരു പ്രത്യേകമതത്തിന്റെ പ്രചാരകനായി അല്ലാഹു ഒരു പ്രവാചകനെയും നിയോഗിച്ചിട്ടില്ല.മൂസാ നബി(അ) യഹൂദമതം നിർമിച്ചിട്ടില്ല. ഈസാ നബി(അ) ക്രിസ്തുമതവും നിർമിച്ചിട്ടില്ല. ഈ പ്രവാചകന്മാരുടെ കാലശേഷം അവരുടെ അനുയായികൾ എല്ലാ മനുഷ്യർക്കും അവകാശപ്പെട്ടതായ ദൈവിക മതത്തെ സ്വന്തം വംശത്തിന്റെയും സമുദായത്തിന്റെയും സ്വത്താക്കി പുനർനിർമിക്കുകയായിരുന്നു.മതങ്ങളുടെ ഈ പുനർനിർമാണത്തിൽ പുരോഹിതന്മാർ തങ്ങളുടെ സ്വാർഥ താൽപര്യങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കാനായി ദൈവത്തിന്റെ പ്രതിപുരുഷന്മാരായി ചമഞ്ഞ് സ്വേഛാനുസാരം തത്ത്വങ്ങളും നിയമങ്ങളും ആവിഷ്കരിക്കുന്നു. ഈസാനബിയെ നിഷേധിക്കാൻ ജൂതന്മാരെ പ്രേരിപ്പിച്ചത് ജൂതമതത്തിൽ ആധിപത്യം നേടിയ പൗരോഹിത്യമാണ്. ഇസ്രാഈൽ വംശത്തിൽ പിറക്കാത്ത കാരണം മുഹമ്മദ്നബിയെയും അവർ നിഷേധിച്ചു. പ്രവാചകന്മാർ ആരും തങ്ങൾ ദൈവങ്ങളാണെന്നും തങ്ങളെ ആരാധിക്കണമെന്നും വാദിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് മുൻസൂക്തങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കുന്നു. ഏകദൈവത്വ സ്ഥാപനത്തിനും പ്രചരണത്തിനും വേണ്ടി നിയോഗിക്കപ്പെട്ടവരാണ് പ്രവാചകന്മാർ. എന്നാൽ ഈസാനബിയുടെ അനുയായികളാണെന്ന് വാദിക്കുന്ന ക്രിസ്ത്യാനികൾ അദ്ദേഹത്തിൽ ദിവ്യത്വം കൽപിക്കുകയും ദൈവമായി ഗണിച്ച് ആരാധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അല്ലാഹു അല്ലാത്ത മറ്റുള്ളവർക്ക് ദിവ്യത്വം കൽപിക്കുകയും ആരാധിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന എല്ലാവരെയും പൊതുവായി ആക്ഷേപിക്കുന്നതാണ് ഈ വചനങ്ങൾ.

فَمَن تَوَلَّىٰ بَعْدَ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٨٢﴾

82. ഈ (പ്രതിജ്ഞക്കു)ശേഷം അതിൽനിന്ന് പിന്തിരിയുന്നവരാരോ, അവർ പാപികൾ തന്നെയാകുന്നു.

أَفَغَيْرَ دِينِ اللَّهِ يَبْغُونَ وَلَهُ أَسْلَمَ مَن فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ﴿٨٣﴾

83. അല്ലാഹുവിന്റേതല്ലാത്ത മറ്റു വല്ല ജീവിത വ്യവസ്ഥയുമാണോ അവർ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്? ആകാശഭൂമികളിൽ ഉള്ളവരൊക്കെയും ബോധപൂർവമായോ നിർബന്ധിതമായോ അവനുമാത്രം കീഴ്പ്പെട്ടിരിക്കെ; സകലവും അവനിലേക്കു മടങ്ങേണ്ടതുമായിരിക്കെ?

83: ഭാവിപ്രവാചകന്റെ ആഗമനത്തെക്കുറിച്ച് വ്യക്തമായ അറിവുള്ള വേദവിശ്വാസികൾ അന്ത്യപ്രവാചകനെയും അന്ത്യവേദത്തെയും തള്ളിക്കളഞ്ഞ് അല്ലാഹുവ്യന്റെ ജീവിതവ്യവസ്ഥയിൽ നിന്ന് വിട്ടുപോന്ന് ക്ഷുദ്രതാൽപര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി സ്വന്തം സമുദായത്തിന്റെയോ പ്രവാചകന്റെയോ പേരിൽ മറ്റു മതങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നത് ദൈവിക വ്യവസ്ഥയിൽനിന്നുള്ള വ്യതിചലനമാണെന്ന് അവരെ ഉണർത്തുന്നു.തങ്ങളുടെ വേദങ്ങളിൽ അന്ത്യപ്രവാചകന്റെ ആഗമനം പ്രവചിച്ചിട്ടുള്ളതിനാൽ, അദ്ദേഹത്തെ തള്ളിപ്പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അവരുടെ വേദത്തെ അവർ സത്യസന്ധമായി അംഗീകരിക്കുന്നതെങ്ങനെ? അതിനാൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു പ്രവാചകനെ തള്ളിപ്പറയുന്നവർ എല്ലാ പ്രവാചകന്മാരെയും തള്ളിപ്പറയുന്നതുപോലെയാകുന്നു.

قُلْ آمَنَّا بِاللّهِ وَمَا أُنزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَقَ وَيَعْقُوبَ وَالأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَى وَعِيسَى وَالنَّبِيُّونَ مِن رَّبِّهِمْ لاَ نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿٨٤﴾

84. പറയുക: ഞങ്ങള്‍ അല്ലാഹുവില്‍ വിശ്വസിക്കുന്നു. ഞങ്ങള്‍ക്ക്‌ ഇറക്കപ്പെട്ടതിലും, ഇബ്‌റാഹീമിനും, ഇസ്‌മാഈലിനും, ഇസ്‌ഹാഖിനും, യഅ്ഖൂബിനും,യഅ്ഖൂബ്‌സന്തതികള്‍ക്കും ഇറക്കപ്പെട്ടതിലും;മൂസാക്കും ഈസാക്കും മറ്റു പ്രവാചകന്മാര്‍ക്കും അവരുടെ നാഥങ്കല്‍ നിന്ന്‌ വന്നെത്തിയതിലും(ഞങ്ങള്‍ വിശ്വസിക്കുന്നു.) അവരില്‍ ആരോടും ഞങ്ങള്‍ വിവേചനം കാണിക്കുന്നില്ല. ഞങ്ങള്‍ അല്ലാഹുവിന്‌ കീഴ്‌പെട്ടവരാകുന്നു.

وَمَن يَبْتَغِ غَيْرَ الإِسْلاَمِ دِينًا فَلَن يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٨٥﴾

85. ഇസ്‌ലാം(ദൈവത്തോടുള്ള അനുസരണം)അല്ലാത്ത ഏതൊരു ജീവിതമാര്‍ഗം ആരുകൈക്കൊണ്ടാലും അത്‌ ഒരിക്കലും സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നതല്ല. പരലോകത്തില്‍ അവന്‍ നഷ്‌ടക്കാരില്‍ പെട്ടവനുമായിരിക്കും.

كَيْفَ يَهْدِي اللّهُ قَوْمًا كَفَرُواْ بَعْدَ إِيمَانِهِمْ وَشَهِدُواْ أَنَّ الرَّسُولَ حَقٌّ وَجَاءهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَاللّهُ لاَ يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٨٦﴾

86. സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചശേഷം സത്യനിഷേധികളായ ഒരു ജനതയെ അല്ലാഹു എങ്ങനെ സന്മാര്‍ഗത്തിലാക്കും? ഈ ദൈവദൂതന്‍ സത്യവാനാണെന്ന്‌ സ്വയം സാക്ഷ്യം വഹിച്ചവരാണവര്‍. വ്യക്തമായ തെളിവുകള്‍ അവര്‍ക്ക്‌ വന്നെത്തിയിട്ടുമുണ്ട്‌. അക്രമികളായ ആ ജനവിഭാഗത്തെ അല്ലാഹു നേര്‍വഴിയിലാക്കുന്നതല്ല.

86: പ്രവാചകന്‍റെയും ശിഷ്യന്മാരുടെയും ശുദ്ധമായ ജീവിതത്തിലൂടെ, അസത്യവും അധര്‍മവും വിലക്കുന്നതിലൂടെ, സത്യവും ധര്‍മവും പ്രബോധനം ചെയ്യുന്നതിലൂടെ തങ്ങളുടെ പക്കലുള്ള വേദങ്ങള്‍ പ്രവചിച്ച പ്രവാചകന്‍ തന്നെയാണ്‌ അദ്ദേഹം എന്ന വ്യക്തമായ തെളിവുകള്‍ അവര്‍ക്ക്‌ ലഭിച്ചിരുന്നു. അങ്ങനെ അവരുടെ മുമ്പില്‍ നാനാപ്രകാരത്തിലുള്ള മാര്‍ഗദര്‍ശനോപാധികള്‍ അല്ലാഹു നിരത്തിവെച്ചു. പക്ഷേ, ക്ഷണിക സുഖങ്ങളും നിക്ഷിപ്‌തതാല്‍പര്യങ്ങളും ലാക്കാക്കി അതിനെയെല്ലാം അവര്‍ അവഗണിച്ചു. ദൈവിക സന്മാര്‍ഗം നേടാന്‍ അവസരം ലഭിച്ചിട്ടും അന്ത്യപ്രവാചകനെ നിഷേധിക്കുന്നതിലൂടെ ആ ഭാഗ്യം അവര്‍ കളഞ്ഞുകുളിച്ചു. അധര്‍മത്തില്‍ ഉറച്ചു നില്‍ക്കുന്നവരെ ഇനിയെങ്ങനെയാണ്‌ അല്ലാഹു മാര്‍ഗദര്‍ശനം ചെയ്യുക.

أُوْلَـئِكَ جَزَآؤُهُمْ أَنَّ عَلَيْهِمْ لَعْنَةَ اللّهِ وَالْمَلآئِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿٨٧﴾

87. അല്ലാഹുവിന്‍റെയും മലക്കുകളുടെയും സകലജനത്തിന്‍റെയും ശാപം അവരുടെ മേലുണ്ടായിരിക്കുക എന്നതത്രെ അവര്‍ക്കുള്ള പ്രതിഫലം.

خَالِدِينَ فِيهَا لاَ يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلاَ هُمْ يُنظَرُونَ ﴿٨٨﴾

88. ഈ ശപ്‌താവസ്ഥയില്‍ അവര്‍ എന്നെന്നും വസിക്കും. അവരുടെ ശിക്ഷ ലഘൂകരിക്കപ്പെടുകയില്ല. അവര്‍ക്ക്‌ അവധി നല്‍കപ്പെടുന്നതുമല്ല.

إِلاَّ الَّذِينَ تَابُواْ مِن بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُواْ فَإِنَّ الله غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٨٩﴾

89. അതിനുശേഷം പശ്ചാത്തപിക്കുകയും സ്വയം സംസ്കരിക്കുകയും ചെയ്തവരൊഴിച്ച്. തീര്‍ച്ചയായും അല്ലാഹു ഏറെ പൊറുത്തുകൊടുക്കുന്നവനും കരുണാനിധിയും അത്രെ.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُواْ بَعْدَ إِيمَانِهِمْ ثُمَّ ازْدَادُواْ كُفْرًا لَّن تُقْبَلَ تَوْبَتُهُمْ وَأُوْلَئِكَ هُمُ الضَّآلُّونَ ﴿٩٠﴾

90. സത്യത്തില്‍ വിശ്വസിച്ചശേഷം അവിശ്വസിക്കുകയും എന്നിട്ട് നിഷേധത്തില്‍തന്നെ മുന്നേറുകയും ചെയ്തവരോ, അവരുടെ പശ്ചാത്താപം ഒരിക്കലും സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നതല്ല. അവര്‍ തന്നെയാകുന്നു വഴിപിഴച്ചവര്‍.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُواْ وَمَاتُواْ وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَن يُقْبَلَ مِنْ أَحَدِهِم مِّلْءُ الأرْضِ ذَهَبًا وَلَوِ افْتَدَى بِهِ أُوْلَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ وَمَا لَهُم مِّن نَّاصِرِينَ ﴿٩١﴾

91. അവിശ്വസിക്കുകയും അവിശ്വാസികളായിത്തന്നെ മരിച്ചു പോവുകയും ചെയ്തവരുണ്ടല്ലോ അവരിലാരെങ്കിലും നരകമോചനത്തിനുവേണ്ടി ഭൂമി നിറയെ സ്വര്‍ണം പ്രായശ്ചിത്തമായി നല്‍കിയാലും അവരില്‍ നിന്ന് അത് സ്വീകരിക്കുന്നതല്ല. അവര്‍ക്കാണ് വേദനയേറിയ ശിക്ഷയുള്ളത്. അവര്‍ക്ക് സഹായികളായി ആരുമുണ്ടായിരിക്കുന്നതുമല്ല.

لَن تَنَالُواْ الْبِرَّ حَتَّى تُنفِقُواْ مِمَّا تُحِبُّونَ وَمَا تُنفِقُواْ مِن شَيْءٍ فَإِنَّ اللهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿٩٢﴾

92. നിങ്ങള്‍ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതില്‍ നിന്ന് നിങ്ങള്‍ (ദൈവമാര്‍ഗത്തില്‍) ചെലവഴിക്കുന്നതുവരെ നിങ്ങള്‍ക്ക് പുണ്യം നേടാനാവില്ല. നിങ്ങള്‍ ചെലവഴിക്കുന്നതെന്തും സൂക്ഷ്മമായി അറിയുന്നവനാണ് അല്ലാഹു.

92: 'തനിക്ക് ഇഷ്ടപ്പെടുന്നത് തന്‍റെ സഹോദരനും ഇഷ്ടപ്പെടുക' എന്ന ഒരു നബിവചനമുണ്ട്. അല്ലാഹുവിനുവേണ്ടി ത്യജിക്കാന്‍ കഴിയാത്തവിധം യാതൊരു വസ്തുവും മനുഷ്യന് പ്രിയംകരമാവരുത്. ഏതൊന്നിനോട് അത്തരം അമിതമായ സ്നേഹമുണ്ടോ അതിനെ തകര്‍ത്ത് തരിപ്പണമാക്കാത്ത കാലത്തോളം മനുഷ്യന് പുണ്യത്തിന്‍റെ കവാടം തുറക്കപ്പെടുന്നതല്ല. ''..മനസ്സിന്‍റെ ആര്‍ത്തിയെ കാത്തവരാരോ അവരാണ് വിജയിച്ചവര്‍. (59:9)

كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حِـلاًّ لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ إِلاَّ مَا حَرَّمَ إِسْرَائِيلُ عَلَى نَفْسِهِ مِن قَبْلِ أَن تُنَزَّلَ التَّوْرَاةُ قُلْ فَأْتُواْ بِالتَّوْرَاةِ فَاتْلُوهَا إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿٩٣﴾

93. (മുഹമ്മദീയ ശരീഅത്തില്‍ അനുവദനീയമായ) ആഹാരപദാര്‍ഥങ്ങളൊക്കെയും ഇസ്രാഈല്‍ വംശത്തിനും അനുവദനീയമായിരുന്നു. തൗറാത്ത് അവതരിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് ഇസ്രാഈല്‍ (യഅ്ഖൂബ് നബി)തന്‍റെ മേല്‍ സ്വയം നിഷിദ്ധമാക്കിയവയൊഴികെ. പറയുക: നിങ്ങള്‍ സത്യസന്ധരെങ്കില്‍ തൗറാത്ത് കൊണ്ടുവരിക, എന്നിട്ടതു വായിച്ചു കേള്‍പ്പിക്കുക.

93: ഇസ്രാഈല്യര്‍ നിഷിദ്ധമായി ഗണിച്ചു പോന്നിരുന്ന ചില ആഹാരപഥാര്‍ഥങ്ങള്‍ മുഹമ്മദീയ ശരീഅത്തില്‍ അനുവദിച്ചതായി ജൂത പുരോഹിതന്മാര്‍ കണ്ടു. ഇബ്റാഹീം നബിയുടെ പിന്‍ഗാമിയും അദ്ദേഹത്തിന്‍റെ മാര്‍ഗം പിന്തുടരുന്ന ആളുമാണെങ്കില്‍ ഈ ഭക്ഷണപദാര്‍ഥങ്ങള്‍ മുഹമ്മദിന് എങ്ങനെ അനുവദനീയമാകും എന്ന് ജൂതപുരോഹിതന്മാര്‍ ആരോപിക്കാന്‍ തുടങ്ങി. ഒട്ടകമാംസം ഇസ്രാഈല്യര്‍

ഭക്ഷിച്ചിരുന്നില്ല. മുഹമ്മദീയ ശരീഅത്തിൽ ഹിതകരമായ ആഹാരപദാർഥങ്ങളെല്ലാം പൂർവപ്രവാചകന്മാരുടെ ശരീഅത്തിലും അടിസ്ഥാനപരമായി അനുവദനീയമായിരുന്നു. യഅ്ഖൂബ് നബി(അ) സ്വയം ഏർപ്പെടുത്തിയ വിലക്കുകൾ ഇസ്രാഈലീ സമൂഹത്തിനൊട്ടാകെയുള്ള നിയമമായിരുന്നെങ്കിൽ ദൈവം അത് തൗറാത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തുമായിരുന്നു. ഇസ്രാഈൽ പ്രവാചകൻ (യഅ്ഖൂബ് നബി) ജീവിച്ചത് തൗറാത്ത് അവതരണത്തിനു മുമ്പായിരുന്നു. ''തങ്ങളുടെ ധിക്കാരത്തിനു പ്രതിഫലമായി ജൂതമതക്കാർക്ക് നഖമുള്ള സകല മൃഗങ്ങളെയും നാം നിരോധിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ആടുമാടുകളുടെ കൊഴുപ്പും നിരോധിച്ചിരുന്നു.'' (അൻആം, സൂക്തം 146.) ജൂതജനത്തിന്റെ ധിക്കാരം നിമിത്തം അവർക്കനുവദിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന പല നല്ല വസ്തുക്കളും നാം അവർക്ക് നിരോധിച്ചിരിക്കുന്നു. (അന്നിസാഅ്, വചനം 160) എന്നും ഖുർആനിൽ വന്നിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഒട്ടകം, മുയൽ, കുഴിമുയൽ, എന്നിവ നിഷിദ്ധവസ്തുക്കളായി ബൈബിളിൽ തൗറാത്തിന്റേതായി കാണപ്പെടുന്ന ഭാഗങ്ങളിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. (ലേവ്യപുസ്തകം 11:4-6, ആവർത്തന പുസ്തകം 14:7). ഈ സൂക്തത്തിലെ വെല്ലുവിളി യഹൂദികൾക്ക് തങ്ങളുടെ വാദം തെളിയിക്കാൻ നല്ല ഒരവസരമായിരുന്നു. പക്ഷേ, അവരാരും അതിന് മുതിരാതിരുന്നത് അക്കാലത്ത് നിലവിലിരുന്ന അവരുടെ തൗറാത്തിൽ അതില്ലാത്തതുകൊണ്ടാണെന്ന് വ്യക്തം. ഇതോ ഇതുപോലുള്ള മറ്റു പ്രസ്ഥാവനയോ അവരുടെ തൗറാത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഈ വെല്ലുവിളിക്കുതന്നെ അവകാശമില്ലായിരുന്നു. അതിനാൽ ബൈബിളിലെ മേൽവിധികൾ പിന്നീടെഴുതിച്ചേർത്തതായിരിക്കണം. അവരിലെ നിയമനിർമാതാക്കൾ ശുദ്ധമായ പലതും അശുദ്ധമാക്കി തൗറാത്തിന്റെ വിധികളിൽ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചതായി കാണാം (ലേവ്യ പുസ്തകം 3:17, 7:22-23, 11:16-21, ആവർത്തന പുസ്തകം 14:14-16) എന്നിവ കാണുക. ക്രിസ്തുവിനുശേഷം രണ്ടാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാനത്തിലാണ് രിബ്ബി യഹൂദായുടെ കൈക്ക് നിലവിലുള്ള ജൂതനിയമസംഹിതയുടെ ക്രോഡീകരണം പൂർത്തിയായത്.

فَمَنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ مِن بَعْدِ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٩٤﴾

94. അതിനുശേഷവും അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ കള്ളം കെട്ടിച്ചമക്കുകയാണെങ്കിൽ അവർ തന്നെയാണ് അക്രമികൾ.

قُلْ صَدَقَ اللَّهُ فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٩٥﴾

95. പറയുക: അല്ലാഹു അരുളിയിട്ടുള്ളത് സത്യമാകുന്നു. അതിനാൽ നിങ്ങൾ ഇബ്റാഹീമിന്റെ നിഷ്കളങ്കമായ മാർഗം പിന്തുടരുക. അദ്ദേഹം ബഹുദൈവാരാധകരിൽ പെട്ടവനായിരുന്നില്ല.

95: തൗറാത്ത് അവതരിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് ഇസ്രാഈൽ സന്തതികൾ വെറും ആചാരത്തിന്റെ പേരിൽ നിഷിദ്ധമാക്കിയിരുന്ന ചില ആഹാരപദാർഥങ്ങൾ, തൗറാത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയ വിധിയല്ലെന്ന് ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്ന തെളിവുകളും പ്രമാണങ്ങളും അല്ലാഹു നിങ്ങളുടെ മുന്നിൽ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹു സത്യമേ പറയൂ എന്ന് നിങ്ങൾക്കറിയാമായിരുന്നിട്ടും തങ്ങളുടെ വാദത്തിൽതന്നെ ശഠിച്ചു നിൽക്കുന്നവർ യഥാർഥത്തിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ കള്ളം പറയുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. അതിനാൽ ഇബ്രാഹീം ആചരിച്ചുവന്ന വക്രതയില്ലാത്ത മാർഗം പിന്തുടരുവിൻ.

إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ مُبَارَكًا وَهُدًى لِّلْعَالَمِينَ ﴿٩٦﴾

96. തീർച്ചയായും മനുഷ്യരാശിക്കുവേണ്ടി നിർമിക്കപ്പെട്ട പ്രഥമദേവാലയം മക്കയിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതു തന്നെയാകുന്നു. അത് അനുഗൃഹീതവും ലോകർക്കാകമാനം സന്മാർഗദർശകവുമാണ്.

96:പൂർവപ്രവാചകന്മാരുടെ ഖിബ്ലയായ ബൈത്തുൽമഖ്ദസിനെ ഉപേക്ഷിച്ച് മക്കയിലെ കഅ്ബയെ ഖിബ്ലയാക്കിയത് എന്തുകൊണ്ടാണെന്ന് യഹൂദർ ആക്ഷേപിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ ജറുശലമിലെ ബൈത്തുൽ മുഖദ്ദിസല്ല ലോകത്താദ്യമായി മനുഷ്യർക്ക് ഏകദൈവാരധന നിർവഹിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി നിർമിക്കപ്പെട്ട മന്ദിരം. മൂസാ(അ)യുടെ ഏകദേശം പത്തുനൂറ്റാണ്ടുകൾക്കുമുമ്പ് ഇബ്രാഹീം നബി(അ) മക്കയിൽ നിർമിച്ച കഅ്ബയാണ് ഏകദൈവവിശ്വാസികളുടെ ആദ്യത്തെ ഖിബ്ല. സുലൈമാൻ നബി(അ)ബൈത്തുൽമുഖദ്ദിസ് നിർമിച്ചതും അദ്ദേഹം അതിനെ ഖിബ്ലയായി നിശ്ചയിച്ചതും മൂസാ (അ)ക്ക് ശേഷം നാലര നൂറ്റാണ്ടുകൾ കഴിഞ്ഞിട്ടായിരുന്നുവെന്നും ബൈബിൾ വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. ''യിസ്രായേൽമക്കൾ മിസ്രയീംദേശത്തുനിന്നു പുറപ്പെട്ടതിൻെറ നാനൂറ്റെൺപതാം സംവത്സരത്തിൽ യിസ്രയേലിൽ ശലോമോൻെറ വാഴ്ചയുടെ നാലാം ആണ്ടിൽ രണ്ടാം മാസമായ സീവ്മാസത്തിൽ അവൻ യഹോവായുടെ ആലയം പണിവാൻ തുടങ്ങി''.(1.രാജാകന്മാർ 6:1). ''അടിയൻ (ശലോമോൻ) ഈ സ്ഥലച്ചുവെച്ചു കഴിക്കുന്ന പ്രാർഥന കേൾക്കേണ്ടതിന്നു നിൻെറ നാമം ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നു നീ അരുളിച്ചെയ്ത സ്ഥലമായ ഈ ആലയത്തിലേക്കു രാവും പകലും തൃക്കൺ പാർത്തരുളേണമേ, ഈ സ്ഥലത്തുവെച്ചു പ്രാർഥിപ്പാനിരിക്കുന്ന അടിയൻെറയും നിൻെറ ജനമായ യിസ്രായേലിൻെറയും യാചന കേൾക്കേണമേ'' (1.രാജാക്കന്മർ 8:29,30).
ഇബ്രാഹീംനബി(അ)ക്ക് മുമ്പുതന്നെ കഅ്ബ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നും കാലക്രമത്തിൽ അത് നശിച്ചുപോയശേഷം, കഅ്ബ നിന്നിരുന്ന സ്ഥാനം അല്ലാഹു ഇബ്രാഹീംനബി(അ)ക്ക് നിർണയിച്ചുകൊടുക്കുകയും പ്രസ്തുത സ്ഥലത്ത് അദ്ദേഹം കഅ്ബ പുതുക്കിപ്പണിയുകയുമായിരുന്നു എന്നാണ് പണ്ഡിതന്മാരുടെ അഭിപ്രായം.

فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَّقَامُ إِبْرَاهِيمَ وَمَن دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلاً وَمَن كَفَرَ فَإِنَّ اللهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿٩٧﴾

97. അതിൽ വ്യക്തമായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുണ്ട്. ഇബ്രാഹീമിൻെറ സ്ഥാനമുണ്ട്. ആർ അതിൽ പ്രവേശിക്കുന്നുവോ അവൻ നിർഭയനായിരിക്കുന്നതാണ്. ആ മന്ദിരത്തിൽ എത്തിച്ചേരാൻ കഴിവുള്ളവർ അവിടെ ചെന്ന് ഹജ്ജ് നിർവഹിക്കുകയെന്നത് മനുഷ്യർക്ക് അല്ലാഹുവോടുള്ള കടമയാകുന്നു. വല്ലവരും വിസമ്മതിക്കുന്നുവെങ്കിൽ; തീർച്ചയായും അല്ലാഹു ലോകരിൽ ആരുടെയും ആശ്രയം വേണ്ടാത്തവനാകുന്നു.

97: കഅ്ബ അല്ലാഹുവിനാൽ അനുഗൃഹീതമാക്കപ്പെട്ടതും ലോകർക്ക് മാർഗദർശനകേന്ദ്രവുമാകുന്നു. അതിൻെറ പ്രാധാന്യത്തെയും പവിത്രതയെയും തെളിയിക്കുന്ന അനവധി ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ നിലവിലുണ്ട്. കഅ്ബ നിർമാണം കഴിഞ്ഞിട്ട് സഹസ്രാബ്ദങ്ങൾ കഴിഞ്ഞെങ്കിലും അന്ന്തൊട്ട് ഇന്നോളം ആ മന്ദിരം ഇടതടവില്ലാതെ ജനങ്ങളാൽ ആദരിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. കൊടും മരുപ്രദേശം ആയിരുന്ന അവിടെ ദൈവമന്ദിരം നിർമിച്ചപ്പോൾ അതിൻെറ പരിസരവാസികൾക്ക് ഭക്ഷണവിഭവങ്ങൾ എത്തിക്കാനുള്ള ഏറ്റവും നല്ല ഏർപ്പാടുകൾ അല്ലാഹു ചെയ്തുകൊടുത്തു. അതിനെ നശിപ്പിക്കാൻ വന്ന ആനപ്പട്ടാളത്തെ അല്ലാഹു അസാധാരണമായ മാർഗത്തിലൂടെ നശിപ്പിച്ചു. വിവിധ ഭാഷക്കാരെയും ദേശക്കാരെയും പരസ്പരം ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന ഒരു കണ്ണിയായി അത് എന്നും നിലകൊണ്ടു. എത്രയും വലിയ അക്രമിയോ കുറ്റവാളിയോ ആയാലും അവിടെ പ്രവേശിച്ചു കഴിഞ്ഞവന് അതൊരഭയസ്ഥാനമാണ്. കഅ്ബയിലേക്കുള്ള ഹജ്ജ് തീർഥാടനത്തിൻെറ പേരിൽ വർഷത്തിൽ നാലുമാസം ഇസ്ലാമിനുമുമ്പും യുദ്ധം നിഷിദ്ധമായി കരുതപ്പെട്ടിരുന്നു.
മുഹമ്മദ് നബി(സ)ഇസ്ലാമിക പ്രബോധനം ആരംഭിച്ചതും അവിടെനിന്നുതന്നെ. ഈ വിധം അനുഗ്രഹത്തിൻെറയും സന്മാർഗത്തിൻെറയും ഒരു കേന്ദ്രമുണ്ടാക്കിത്തന്ന അല്ലാഹുവിനോട് മനുഷ്യർക്ക് ഒരു നിർബന്ധബാധ്യതയുണ്ട്. ഭൗതികമായ സൗകര്യമുള്ള വിശ്വാസികൾക്കെല്ലാം കഅ്ബയിൽപോയി ഹജ്ജ് ചെയ്യൽ നിർബന്ധമാകുന്നു.

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللّهِ وَاللّهُ شَهِيدٌ عَلَى مَا تَعْمَلُونَ ﴿٩٨﴾

98. ചോദിക്കുക: അല്ലയോ വേദക്കാരേ, നിങ്ങൾ എന്തിനാണ്‌ അല്ലാഹുവിന്റെ ദൃഷ്‌ടാന്തങ്ങളെ നിഷേധിക്കുന്നത്‌? നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെല്ലാം അല്ലാഹു സാക്ഷിയാകുന്നു.

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللّهِ مَنْ آمَنَ تَبْغُونَهَا عِوَجًا وَأَنتُمْ شُهَدَاء وَمَا اللّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٩٩﴾

99. ചോദിക്കുക:അല്ലയോ വേദക്കാരേ,സത്യവിശ്വാസികളെ അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ നിന്ന്‌ തടയുകയും അവർ വക്രമാർഗത്തിൽ ചരിക്കണമെന്നാഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതെന്താണ്‌; (അതു സന്മാർഗമാണെന്നതിനു) നിങ്ങൾ തന്നെ സാക്ഷികളായിരിക്കെ? നിങ്ങളുടെ ചെയ്തികളെക്കുറിച്ച്‌ അല്ലാഹു അശ്രദ്ധനല്ല.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوَاْ إِن تُطِيعُواْ فَرِيقًا مِّنَ الَّذِينَ أُوتُواْ الْكِتَابَ يَرُدُّوكُم بَعْدَ إِيمَانِكُمْ كَافِرِينَ ﴿١٠٠﴾

100. അല്ലയോ വിശ്വസിച്ചവരേ, വേദം നൽകപ്പെട്ടവരിൽ ഒരു വിഭാഗത്തെ നിങ്ങൾ അനുസരിച്ചാൽ അവർ നിങ്ങളെ വിശ്വാസികളായ ശേഷം സത്യനിഷേധത്തിലേക്കുതന്നെ തള്ളിവിടുന്നതാകുന്നു.

وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ وَأَنتُمْ تُتْلَى عَلَيْكُمْ آيَاتُ اللّهِ وَفِيكُمْ رَسُولُهُ وَمَن يَعْتَصِم بِاللّهِ فَقَدْ هُدِيَ إِلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿١٠١﴾

101. നിങ്ങളെ അല്ലാഹുവിന്റെ വചനങ്ങൾ ഓതിക്കേൾപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ, നിങ്ങൾക്കിടയിൽ അവന്റെ ദൂതനുണ്ടായിരിക്കെ നിങ്ങൾക്കെങ്ങനെ സത്യനിഷേധികളാവാൻ കഴിയും? ആർ അല്ലാഹുവെ മുറുകെപ്പിടിക്കുന്നുവോ അവൻ നേർമാർഗത്തിലേക്ക്‌ നയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُواْ اتَّقُواْ اللّهَ حَقَّ تُقَاتِهِ وَلاَ تَمُوتُنَّ إِلاَّ وَأَنتُم مُّسْلِمُونَ ﴿١٠٢﴾

102. അല്ലയോ സത്യവിശ്വാസികളേ, അല്ലാഹുവിനെ ഭയപ്പെടേണ്ടവണ്ണം ഭയപ്പെടുവിൻ. നിങ്ങൾ മുസ്‌ലിംകളായിക്കൊണ്ടല്ലാതെ മരിക്കാനിടയാകരുത്‌.

وَاعْتَصِمُواْ بِحَبْلِ اللّهِ جَمِيعًا وَلاَ تَفَرَّقُواْ وَاذْكُرُواْ نِعْمَةَ اللّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنتُمْ أَعْدَاء فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُم بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنتُمْ عَلَى شَفَا حُفْرَةٍ مِّنَ النَّارِ فَأَنقَذَكُم مِّنْهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٠٣﴾

103. നിങ്ങളൊന്നായി അല്ലാഹുവിന്റെ പാശം മുറുകെപ്പിടിക്കുവിൻ. നിങ്ങൾ ഭിന്നിച്ചുപോകരുത്‌. അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്കു നൽകിയ അനുഗ്രഹമോർക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. നിങ്ങൾ പരസ്‌പരം ശത്രുക്കളായിരുന്നു. അപ്പോൾ അവൻ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളെ പരസ്‌പരം ഇണക്കി.

അങ്ങനെ അവന്റെ അനുഗ്രഹത്താൽ നിങ്ങൾ സഹോദരങ്ങളായിത്തീർന്നു. നിങ്ങൾ ഒരഗ്നി കുണ്ഡത്തിന്റെ വക്കിലായിരുന്നു. എന്നിട്ട് അതിൽനിന്ന് അവൻ നിങ്ങളെ രക്ഷിച്ചു. ഈ വിധം അല്ലാഹു അവന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ നിങ്ങൾക്ക് വിവരിച്ചുതരുന്നു.നിങ്ങൾ നേർവഴി പ്രാപിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി.

103:അല്ലാഹുവിന്റെ പാശം അഥവാ കയർ എന്നത് ഖുർആൻ,ഇസ്ലാം തുടങ്ങി പല അർഥങ്ങളിലും വിവരിച്ചുകാണുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ പാശം മുറുകെപ്പിടിക്കുന്നതിൽ ഓരോ വ്യക്തിയും തന്റെ കാര്യം മാത്രം ഗൗനിച്ചാൽ പോരാ, വിശ്വാസികൾ ഒറ്റക്കെട്ടായി ദൈവികപാശം മുറുകെപ്പിടിക്കണമെന്നും ഭിന്നിച്ചുപോകരുതെന്നും ആവർത്തിച്ച് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. വിശ്വാസികൾ ഒറ്റ ശരീരം പോലെയാണ്. മനുഷ്യമനസ്സുകളെ യഥാർഥത്തിൽ കോർത്തിണക്കുന്ന ബലിഷ്ഠമായ ചരടാണ് അല്ലാഹുവിന്റെ പാശം. ഏതെങ്കിലും വംശത്തിന്റെയോ ദേശത്തിന്റെയോ, ഗോത്രത്തിന്റെയോ പേരിലല്ല മറിച്ച് ഇസ്ലാമിന്റെ പേരിൽ ഒന്നിക്കുവാനാണ് മുഹമ്മദ് നബി(സ) പ്രബോധനം ചെയ്തത്. അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിച്ചവർ തങ്ങളുടെ ഗോത്രബന്ധങ്ങൾക്കും മതബന്ധങ്ങൾക്കും ദേശബന്ധങ്ങൾക്കും അതീതമായി സഹോദരന്മാരും സഹകാരികളുമായി ഒന്നിച്ചു. 125 വർഷത്തോളം നിരന്തരം സംഘട്ടനങ്ങളിലേർപ്പെട്ട കടുത്ത ശത്രുഗോത്രങ്ങളായിരുന്ന മദീനയിലെ ഔസും ഖസ്റജും ഗോത്രങ്ങളെ ഇസ്ലാം ഏകോദരസഹോദരന്മാരാക്കി. അവരുടെ മനസ്സുകൾ പൂർവവൈരങ്ങൾ മറന്ന് ഇണങ്ങിച്ചേർന്നു. പണ്ട് ജൂതനും ക്രിസ്ത്യാനിയും ബഹുദൈവാരാധകരുമായി പരസ്പരം ഉച്ചനീചത്വം പുലർത്തിയിരുന്നവരെല്ലാം മുസ്ലിംകളായി. എല്ലാവരും സഹോദരന്മാരായിത്തീർന്നു. ഇസ്ലാമിൽ ജാതിയില്ല, ഉച്ചനീചത്വമില്ല, തൊട്ടുകൂടായ്മയില്ല, അധഃകൃതമുസ്ലിംകളും, അവശമുസ്ലിംകളും, ദളിത്മുസ്ലിംകളും ഇല്ല. മുസ്ലിം സമുദായത്തിന്റെ ഭാവിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഈ സൂക്തം വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ടതാണ്. അല്ലാഹുവിന്റെ പാശം ഒറ്റക്കെട്ടായി മുറുകെപ്പിടിക്കേണ്ടതിന്റെ അനിവാര്യത അനിഷേധ്യമായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹു തന്റെ ദാസന്മാർക്ക് വ്യക്തമാക്കിത്തന്നിരിക്കുകയാണ്.

وَلْتَكُن مِّنكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنكَرِ وَأُوْلَـئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴿١٠٤﴾

104. നല്ലതിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുകയും നന്മ കൽപിക്കുകയും തിന്മ തടയുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു സമൂഹം നിങ്ങളിൽനിന്നുണ്ടായിത്തീരേണ്ടതാകുന്നു. (ഈ ദൗത്യം നിർവഹിക്കുന്നവരാരോ) അവരാകുന്നു വിജയികൾ.

وَلاَ تَكُونُواْ كَالَّذِينَ تَفَرَّقُواْ وَاخْتَلَفُواْ مِن بَعْدِ مَا جَاءهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَأُوْلَـئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٠٥﴾

105. വ്യക്തമായ സന്മാർഗദർശനം ലഭിച്ചശേഷം വിവിധ കക്ഷികളായി ഭിന്നിച്ചവരെപ്പോലെ നിങ്ങൾ ആയിത്തീരരുത്. (അങ്ങനെയായിത്തീർന്നവരുണ്ടല്ലോ,)അവർക്കാണ് കനത്ത ശിക്ഷയുള്ളത്.

105: പ്രവാചകന്മാരും വേദഗ്രന്ഥങ്ങളും മുഖേന പൂർവസമുദായങ്ങൾക്ക് സത്യമതത്തിന്റെ വ്യക്തമായ മാർഗനിർദ്ദേശങ്ങൾ ലഭിച്ചിരുന്നു.പക്ഷേ, കുറച്ചു കാലം കഴിഞ്ഞതോടെ സങ്കുചിത താൽപര്യങ്ങൾക്കും ജഢിക വികാരങ്ങൾക്കും വിധേയരായി അവർ വിവിധ കക്ഷികളായി വേർപിരിയുകയാണ് ചെയ്തത്. അല്ലാഹുവിന്റെ പാശം കൈവിട്ടതിനെത്തുടർന്ന് അവരിൽ ഭിന്നിപ്പുകളും ശൈഥില്യവും ഉടലെടുത്തു. അനാവശ്യകാര്യങ്ങളെച്ചൊല്ലി വഴക്കടിച്ചു. അതോടേ അവരെ ഒന്നിപ്പിക്കുന്ന പാശം അറ്റുപോയി. ഓരോ കക്ഷിയും അവരുടെ വിഭാഗീയതെ ന്യായീകരിക്കാൻ പല വിശ്വാസങ്ങളും ആചാരങ്ങളും പ്രമാണങ്ങളും ആവിഷ്കരിച്ചു. തൗറാത്തുകാർ ഇഞ്ചീലിനെ പാടെ നിഷേധിച്ചു, വംശപൂജയിൽ പിടിമുറുക്കി.

ഇഞ്ചീലുകാർ തൗറാത്തിലെ ന്യായപ്രമാണങ്ങളെ തള്ളിക്കളഞ്ഞു. അവർ പ്രവാചകപൂജയുടെ പാശങ്ങളിലും പിടിമുറുക്കി. അന്ത്യപ്രവാചകനെയും അന്തിമവേദത്തെയും സംബന്ധിച്ച് തൗറാത്തും ഇഞ്ചീലും നൽകിയ പ്രവചനങ്ങളെ ഇരുകൂട്ടരും ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്തു. അല്ലാഹു തങ്ങളെ ചുമതലപ്പെടുത്തിയ കർത്തവ്യമെന്തെന്ന് പോലും അവർ മറന്നു. അങ്ങനെയാണ് അവർ ഇന്നത്തെ അവസ്ഥയിലെത്തിയത്. അവരെപ്പോലെ നിങ്ങളും ആയിത്തീരരുതെന്ന് അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികളെ ഉപദേശിക്കുന്നു.അല്ലാഹുവിന്റെ ഈ താക്കീതിനെ വേണ്ടപോലെ ഓർമിച്ചിരുന്നകാലം മുസ്ലിംസമുദായവും നന്മയിൽ തന്നെ ആയിരുന്നു. ഈ താക്കീതിനെ അവഗണിച്ചതിന്റെ അനന്തരഫലം സമുദായത്തിൽ ഇന്ന് പ്രത്യക്ഷത്തിൽ കാണാവുന്നതാണ്.അല്ലാഹുവിന്റെ പാശം പിടിക്കാൻ അവസരം ലഭിച്ചിട്ടും അത് കൈവിട്ടു കളയുക എന്നത് ഏറ്റവും വലിയ ദൗർഭാഗ്യമാകുന്നു. ഒരു പ്രസിദ്ധ പ്രവാചകവചനത്തിൽ ഇപ്രകാരം വന്നിരിക്കുന്നു: ''വേദക്കാർ അവരുടെ മതത്തിൽ എഴുപത്തിരണ്ട് കക്ഷികളായി പിരിഞ്ഞു. ഈ സമുദായം വഴിയെ എഴുപത്തിമൂന്ന് കക്ഷികളായി പിരിഞ്ഞേക്കും. ഒന്നൊഴിച്ച് ബാക്കിയെല്ലാം നരകത്തിലുമായിരിക്കും. അതത്രെ 'ജമാഅത്ത്' (യഥാർഥ മുസ്ലിം സംഘം). എന്റെ സമുദായത്തിൽ വഴിയെ ചില ജനങ്ങൾ വെളിക്ക് വരും. പേയ് പിടിപെട്ട ആളിൽ പേയ് പടർന്നു വ്യാപിക്കുന്നതുപോലെ തന്നിഷ്ടങ്ങൾ അവരിൽ പടർന്നു വ്യാപിക്കും. അവന്റെ ഒരു ഞരമ്പോ സന്ധിയോ അത് പ്രവേശിക്കാതെ ബാക്കിയായിരിക്കുകയില്ല''.

يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ فَأَمَّا الَّذِينَ اسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ أَكْفَرْتُم بَعْدَ إِيمَانِكُمْ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿١٠٦﴾

106. ചില മുഖങ്ങൾ പ്രസന്നമാവുകയും ചില മുഖങ്ങൾ ഇരുളുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു ദിവസത്തിൽ. അന്ന്, മുഖം ഇരുണ്ടവരോട് (പറയപ്പെടും:)സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കാൻ (അനുഗ്രഹം സിദ്ധിച്ച) ശേഷവും സത്യനിഷേധികളാവുകയല്ലേ നിങ്ങൾ ചെയ്തത്? അതിനാൽ ആ (അനുഗ്രഹ)നിഷേധത്തിന്റെ ഫലമായി ഇപ്പോൾ ശിക്ഷയനുഭവിച്ചുകൊള്ളുക.

وَأَمَّا الَّذِينَ ابْيَضَّتْ وُجُوهُهُمْ فَفِي رَحْمَةِ اللَّهِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٠٧﴾

107. എന്നാൽ മുഖം പ്രസന്നമായവരോ, അവർ അന്ന് അല്ലാഹുവിന്റെ കാരുണ്യത്തിലായിരിക്കും. അവർ എന്നും അതേ അവസ്ഥയിലായിരിക്കുന്നതാണ്.

تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِّلْعَالَمِينَ ﴿١٠٨﴾

108. ഇതൊക്കെയും അല്ലാഹുവിന്റെ സൂക്തങ്ങളാകുന്നു. നാം അവ നിങ്ങളെ യഥാവിധം കേൾപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.ലോകരോട് അനീതിചെയ്യുവാൻ അല്ലാഹുവിന് യാതൊരുദ്ദേശ്യവുമില്ല.

108: ഈ ഖുർആൻ അവതരിപ്പിക്കുന്നത് അല്ലാഹുവിന്റെ സത്യവചനങ്ങളാകുന്നു. അതിലെ മുന്നറിയിപ്പുകളും താക്കീതുകളും അർഥശൂന്യമായ ഭീഷണികളോ പ്രലോഭനങ്ങളോ അല്ല. സംഭവഗതികളുടെ പരിണിതഫലങ്ങൾ നിങ്ങളെ മുൻകൂട്ടി തെര്യപ്പെടുത്തുകയാണ്. എല്ലാവരും അവന്റെ മാത്രം സൃഷ്ടികളും ദാസന്മാരുമാകുന്നു. തന്റെ സൃഷ്ടികൾക്ക് മാർഗദർശനം നൽകുക എന്ന സ്രഷ്ടാവിന്റെ ബാധ്യത പൂർത്തീകരിക്കുകയാണ് അവൻ ചെയ്യുന്നത്.

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿١٠٩﴾

109. ആകാശങ്ങളിലും ഭൂമിയിലും ഉള്ള സകല വസ്തുക്കളും അല്ലാഹുവിന്റേതാകുന്നു.അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കത്രെ കാര്യങ്ങൾ മടക്കപ്പെടുന്നതും.

كُنتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللّهِ وَلَوْ آمَنَ أَهْلُ الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُم مِّنْهُمُ الْمُؤْمِنُونَ وَأَكْثَرُهُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿١١٠﴾

110. മനുഷ്യസമൂഹത്തിനായി എഴുന്നേൽപിക്കപ്പെട്ട ഉത്തമ സമുദായം നിങ്ങളാകുന്നു. നിങ്ങൾ നന്മ കൽപിക്കുന്നു;തിന്മ വിരോധിക്കുന്നു; അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. വേദവാഹകരും വിശ്വസിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ അതവർക്ക് ഗുണമായിരുന്നേനെ. അവരിൽ ചിലർ വിശ്വാസികളായുണ്ട്. പക്ഷേ, അധികപേരും ധിക്കാരികളാകുന്നു.

لَن يَضُرُّوكُمْ إِلاَّ أَذًى وَإِن يُقَاتِلُوكُمْ يُوَلُّوكُمُ الأَدُبَارَ ثُمَّ لاَ يُنصَرُونَ ﴿١١١﴾

111. നിങ്ങൾക്ക് ഒരു ദ്രോഹവും വരുത്താൻ അവർക്കാവില്ല- ശല്യപ്പെടുത്താനല്ലാതെ. നിങ്ങളോട് യുദ്ധം ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ അവർ പിന്തിരിഞ്ഞ് ഓടിക്കളയുന്നതാണ്. പിന്നെ അവർ സഹായിക്കപ്പെടുന്നതുമല്ല.

ضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ أَيْنَ مَا ثُقِفُواْ إِلاَّ بِحَبْلٍ مِّنْ اللّهِ وَحَبْلٍ مِّنَ النَّاسِ وَبَآؤُوا بِغَضَبٍ مِّنَ اللّهِ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الْمَسْكَنَةُ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُواْ يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللّهِ وَيَقْتُلُونَ الأَنبِيَاء بِغَيْرِ حَقٍّ ذَلِكَ بِمَا عَصَوا وَّكَانُواْ يَعْتَدُونَ ﴿١١٢﴾

112. എവിടെ കാണപ്പെട്ടാലും അവരുടെ മേൽ ഹീനത മുദ്രിതമായിട്ടുണ്ടായിരിക്കും- അല്ലാഹുവിൽനിന്നോ ജനങ്ങളിൽ നിന്നോ വല്ല അവലംബവും ലഭിച്ചാലൊഴിച്ച്. അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള കോപവും കൊണ്ട് അവർ മടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.നിർഗതി അവരുടെ മേൽ മുദ്രിതമായിരിക്കുന്നു. അത് അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ നിഷേധിക്കുകയും പ്രവാചകന്മാരെ അന്യായമായി കൊലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നതിനാലത്രെ. ഇത് അവരുടെ ധിക്കാരത്തിന്റെയും അക്രമത്തിന്റെയും പരിണിതഫലമാകുന്നു.

لَيْسُواْ سَوَاء مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ أُمَّةٌ قَآئِمَةٌ يَتْلُونَ آيَاتِ اللّهِ آنَاء اللَّيْلِ وَهُمْ يَسْجُدُونَ ﴿١١٣﴾

113. എന്നാൽ വേദക്കാർ എല്ലാവരും ഒരുപോലെയല്ല. സന്മാർഗത്തിൽ നിലകൊള്ളുന്ന ഒരു വിഭാഗവും അവരിലുണ്ട്. അവർ രാത്രി വേളകളിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ സൂക്തങ്ങൾ പാരായണം ചെയ്യുകയും (അവന്റെ മുമ്പിൽ) പ്രണമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

يُؤْمِنُونَ بِاللّهِ وَالْيَوْمِ الآخِرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنكَرِ وَيُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَأُوْلَئِكَ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١١٤﴾

114. അവർ അല്ലാഹുവിലും അന്ത്യദിനത്തിലും വിശ്വസിക്കുന്നു. നന്മ കൽപിക്കുന്നു. തിന്മ നിരോധിക്കുന്നു. നല്ല കാര്യങ്ങളിൽ ഉത്സുകരാവുകയും ചെയ്യുന്നു. അവർ സജ്ജനങ്ങളിൽ പ്പെട്ടവരാകുന്നു.

وَمَا يَفْعَلُواْ مِنْ خَيْرٍ فَلَن يُكْفَرُوْهُ وَاللّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ ﴿١١٥﴾

115. അവർ ചെയ്യുന്ന ഒരു നന്മയുടെയും പ്രതിഫലം നിഷേധിക്കപ്പെടുന്നതല്ല. അല്ലാഹു ഭക്ത ന്മാരെ നന്നായി അറിയുന്നവനാകുന്നു.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُواْ لَن تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلاَ أَوْلاَدُهُم مِّنَ اللّهِ شَيْئًا وَأُوْلَـئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١١٦﴾

116. എന്നാൽ സത്യനിഷേധികളായവരോ, അവരുടെ സമ്പത്തോ സന്താനങ്ങളോ, അല്ലാഹുവിങ്കൽ അവർക്ക് ഒരു പ്രയോജനവും ചെയ്യുന്നതല്ല. അവർ നരകാവകാശികളാകുന്നു. അവരതിൽ നിത്യവാസികളായിരിക്കും.

مَثَلُ مَا يُنفِقُونَ فِي هِـذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَثَلِ رِيحٍ فِيهَا صِرٌّ أَصَابَتْ حَرْثَ قَوْمٍ ظَلَمُواْ أَنفُسَهُمْ فَأَهْلَكَتْهُ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللّهُ وَلَـكِنْ أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١١٧﴾

117. ഈ ഐഹികജീവിതത്തിൽ അവർ ചെലവഴിക്കുന്നതിന്റെ ഉപമ, അതിശൈത്യമുള്ള ഒരു കാറ്റിന്റേതാകുന്നു.അത് സ്വന്തത്തോട് അതിക്രമം കാണിച്ച ഒരു ജനവിഭാഗത്തിന്റെ കൃഷി യിടത്തെ ബാധിക്കുകയും അതിനെ നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അല്ലാഹു അവരെ ദ്രോഹി ച്ചിട്ടില്ല. പക്ഷേ, അവർ സ്വയം തന്നെ ദ്രോഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു.

117: അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതി കാംക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് ചെയ്യുന്ന കർമ്മങ്ങൾക്കുമാത്രമെ പരലോകത്ത് പ്രതി ഫലത്തിന് പരിഗണിക്കപ്പെടുകയുള്ളു. അവിശ്വാസികൾ പൊതുക്ഷേമ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ധനം ചെലവഴിക്കുമ്പോൾ അതിന്റെ ഭൗതികമായ വിളവുമാത്രമേ അവർ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുള്ളു. അതവർക്ക് ലഭി ച്ചിട്ടുമുണ്ടാകും. പൊങ്ങച്ചത്തിനും പ്രശസ്തിക്കും വേണ്ടി ധനം ചെലവഴിക്കുന്നവരിൽ പലരും തങ്ങൾ മഹത്തായ സേവനം ചെയ്യുന്നതായി കരുതാറുണ്ട്. സത്യനിഷേധവും കാപട്യവും തങ്ങളുടെ കർമ്മങ്ങ ളെയാകെ നിഷ്ഫലമാക്കിയിരിക്കുന്നുവെന്ന് പരലോകത്ത് വെച്ചായിരിക്കും അവർ മനസ്സിലാക്കുക. 'അവിശ്വാസികളുടെ കർമ്മങ്ങളുടെ നേരെ നാം തിരിയും അങ്ങനെ നാം അവയെ ചിതറിയ പൊടിപട ലങ്ങളാക്കും.' (25:23)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُواْ لاَ تَتَّخِذُواْ بِطَانَةً مِّن دُونِكُمْ لاَ يَأْلُونَكُمْ خَبَالاً وَدُّواْ مَا عَنِتُّمْ قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاء مِنْ أَفْوَاهِهِمْ وَمَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الآيَاتِ إِن كُنتُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١١٨﴾

118. അല്ലയോ വിശ്വാസികളേ, നിങ്ങളിൽ പെട്ടവരെയല്ലാതെ നിങ്ങളുടെ ഉള്ളുകള്ളികളറിയുന്ന വരാക്കരുത്. നിങ്ങൾക്ക് വിപത്ത് വരുത്തുന്നതിൽ അവർ ഒരു വീഴ്ചയും വരുത്തുന്ന തല്ല.നിങ്ങൾക്കു ക്ലേശനിമിത്തമാകുന്നതെന്തും അവർക്കിഷ്ടമാകുന്നു. വിദ്വേഷം അവരുടെ വായകളിലൂടെ പ്രകടമായിട്ടുണ്ട്. അവരുടെ മനസ്സുകൾ ഒളിപ്പിച്ചുവെക്കുന്നത് അതെ

ക്കാം ഭയങ്കരമത്രെ. നാം നിങ്ങൾക്ക്‌ വ്യക്തമായ തെളിവുകൾ നൽകിക്കഴിഞ്ഞു; നിങ്ങൾ ബുദ്ധിയുള്ളവരാണെങ്കിൽ.

118: മദീനയിൽ പ്രവാചകൻെറ ആഗമനത്തിനുമുമ്പ്‌ ഔസ്‌, ഖസ്‌റജ്‌ എന്നീ അറബിഗോത്രങ്ങൾ അവിടെ കുടിയേറി പാർത്തിരുന്ന ജൂത ഗോത്രങ്ങളുമായി സഖ്യം സ്ഥാപിച്ചിരുന്നു. ഔസും ഖസ്‌റജും മുസ്‌ലിംകളായിത്തീർന്നശേഷവും ജൂത സുഹൃത്തുക്കളുമായി അവർ സ്‌നേഹത്തിൽ വർത്തിച്ചിരുന്നു. അറബിഗോത്രങ്ങളുമായുള്ള അവരുടെ സഖ്യബന്ധവും പ്രവാചകൻ(സ) യഹൂദഗോത്രങ്ങളുമായി ഉണ്ടാക്കിയ സമാധാനസന്ധിയും പ്രവാചകരോടും അവിടത്തെ ദൗത്യത്തോടും പകപോക്കാൻ പറ്റിയ ഒരവസരമായാണ്‌ യഹൂദർ ഉപയോഗിച്ചത്‌. പ്രവാചകനെയും ഇസ്‌ലാമിനെയും സംബന്ധിച്ച്‌ അപവാദങ്ങൾ പ്രചരിപ്പിക്കുവാനും, മുസ്‌ലിംകളുടെ ദൗർബല്യങ്ങളും സൈനികരഹസ്യങ്ങളും ചോർത്തിയെടുത്ത്‌ ശത്രുക്കൾക്കെത്തിച്ചുകൊടുക്കുവാനും അവർ ഈ അവസരം ഉപയോഗപ്പെടുത്തി. അതിനാൽ അത്തരം ആളുകളുമായി രഹസ്യങ്ങൾ പങ്കുവെക്കാതിരിക്കാൻ ജാഗ്രത പാലിക്കണമെന്ന്‌ താക്കീത്‌ നൽകുകയാണ്‌ പ്രകൃത സൂക്തത്തിൽ അല്ലാഹു ചെയ്യുന്നത്‌.

هَاأَنتُمْ أُوْلاء تُحِبُّونَهُمْ وَلاَ يُحِبُّونَكُمْ وَتُؤْمِنُونَ بِالْكِتَابِ كُلِّهِ وَإِذَا لَقُوكُمْ قَالُواْ آمَنَّا وَإِذَا خَلَوْاْ عَضُّواْ عَلَيْكُمُ الأَنَامِلَ مِنَ الْغَيْظِ قُلْ مُوتُواْ بِغَيْظِكُمْ إِنَّ اللّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١١٩﴾

119. നിങ്ങൾ അവരെ സ്‌നേഹിക്കുന്നു.അവരോ, നിങ്ങളെ സ്‌നേഹിക്കുന്നുമില്ല. നിങ്ങളാവട്ടെ സകല വേദങ്ങളിലും വിശ്വസിക്കുന്നുമുണ്ട്‌.നിങ്ങളെ കണ്ടുമുട്ടുമ്പോൾ അവർ പറയുന്നു: (നിങ്ങളുടെ ദൈവദൂതനിലും വേദത്തിലും) ഞങ്ങളും വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ അവർ തനിച്ചാകുമ്പോൾ നിങ്ങളോടുള്ള രോഷത്താൽ അവർ വിരൽ കടിക്കുകയായി. പറയുക: നിങ്ങളുടെ ദേഷ്യത്തിൽ മരിച്ചുകൊള്ളുക. തീർച്ചയായും അല്ലാഹു ഹൃദയങ്ങളിൽ (മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന രഹസ്യങ്ങളൊക്കെ) നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നുണ്ട്‌.

إِن تَمْسَسْكُمْ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ وَإِن تُصِبْكُمْ سَيِّئَةٌ يَفْرَحُواْ بِهَا وَإِن تَصْبِرُواْ وَتَتَّقُواْ لاَ يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا إِنَّ اللّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿١٢٠﴾

120. നിങ്ങൾക്ക്‌ ഒരു നന്മ ഭവിച്ചാൽ അത്‌ അവരെ ദുഃഖിപ്പിക്കുന്നു. നിങ്ങൾക്കൊരു ദോഷം പിണഞ്ഞാലോ അവർ സന്തോഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.പക്ഷേ, നിങ്ങൾ ക്ഷമയോടെ ദൈവഭക്തിയോടെ വർത്തിക്കുകയാണെങ്കിൽ അവരുടെ കുതന്ത്രങ്ങളൊന്നും നിങ്ങൾക്കൊരു ഉപദ്രവവും വരുത്തുകയില്ല. അവർ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെയെല്ലാം അല്ലാഹു വലയം ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

وَإِذْ غَدَوْتَ مِنْ أَهْلِكَ تُبَوِّىءُ الْمُؤْمِنِينَ مَقَاعِدَ لِلْقِتَالِ وَاللّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٢١﴾

121. വിശ്വാസികളെ (ഉഹുദിൽ) യുദ്ധത്തിനായി (അവരവരുടെ)സ്ഥാനങ്ങളിൽ നിയോഗിക്കുന്നതിന്‌ നിൻെറ കുടുംബത്തിൽനിന്ന്‌ പുലർച്ചെ നീ ഇറങ്ങി പുറപ്പെട്ട സന്ദർഭം ഓർക്കുക. അല്ലാഹു എല്ലാം കേൾക്കുന്നവനും അറിയുന്നവനുമല്ലോ.

إِذْ هَمَّت طَّآئِفَتَانِ مِنكُمْ أَن تَفْشَلاَ وَاللّهُ وَلِيُّهُمَا وَعَلَى اللّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٢٢﴾

122. നിങ്ങളില്‍ രണ്ടുകൂട്ടര്‍ ഭീരുത്വം കാണിക്കാന്‍ തുനിഞ്ഞത്‌ ഓര്‍ക്കുക; അല്ലാഹു ആ രണ്ടു വിഭാഗത്തിന്‍െറയും രക്ഷാധികാരിയായിരിക്കെ. സത്യവിശ്വാസികള്‍ അല്ലാഹുവില്‍ ഭരമേല്‍പിക്കട്ടെ.

121,122: ഉഹുദ്‌ യുദ്ധത്തെപ്പറ്റിയാണ്‌ ഈ വചനങ്ങളില്‍ അല്ലാഹു പരാമര്‍ശിക്കുന്നത്‌. ഹിജ്‌റ രണ്ടാം വര്‍ഷത്തില്‍ നടന്ന ബദ്‌ര്‍ യുദ്ധത്തില്‍ പരാജിതരായ ഖുറൈശികള്‍ അതിന്‌ പകരം വീട്ടാന്‍ അന്നു തന്നെ തീരുമാനിച്ചിരുന്നു. ഒരുവര്‍ഷം നീണ്ട ആസൂത്രണങ്ങള്‍ക്കും തയാറെടുപ്പുകള്‍ക്കും ശേഷം, ഹിജ്‌റ 3, ശവ്വാല്‍ മാസാരംഭത്തില്‍ ഏതാണ്ട്‌ 3000 ഭടന്മാരുമായി ഖുറൈശികള്‍ മദീനാ നഗരത്തെ ആക്രമിക്കാന്‍ പുറപ്പെട്ടു. ഖുറൈശികളുടെ ഭടന്മാരില്‍ 700 പേര്‍ പടയങ്കി ധരിച്ചവരായിരുന്നു. സര്‍വായുധസജ്ജരായ ആ പടയോടൊപ്പം 200 കുതിരകളും 3000 ഒട്ടകങ്ങളുമുണ്ടായിരുന്നു. ബദ്‌ര്‍ യുദ്ധത്തില്‍ നേരിട്ട കനത്ത പരാജയത്തിന്‌ പകരംവീട്ടാനുള്ള ഉജ്ജ്വല ആവേശത്തിലായിരുന്നു അവര്‍. മദീനയുടെ ഏതാണ്ട്‌ 5 കി.മി വടക്കുള്ള ഉഹുദ്‌മലയുടെ താഴ്‌വരയില്‍ അവര്‍ താവളമടിച്ചു.സൈന്യം മക്കയില്‍നിന്ന്‌ പുറപ്പെടുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ ഒരു രഹസ്യ സന്ദേശത്തിലൂടെ പ്രവാചകന്‌ വിവരം ലഭിച്ചിരുന്നു. പ്രവാചകന്‍ (സ) അനുചരന്മാരെ വിളിച്ച്‌ ശത്രുസൈന്യത്തെ എങ്ങനെ നേരിടണമെന്ന്‌ കൂടിയാലോചന നടത്തി.ഭൂരിപക്ഷാഭിപ്രായം മാനിച്ച്‌ മദീനക്കു പുറത്തുവച്ച്‌ ഖുറൈശിപ്പടയെ നേരിടാന്‍ തീരുമാനമായി. തിരുമേനി(സ)നേരത്തെ ഒരുങ്ങി വീട്ടില്‍നിന്ന്‌ പുറപ്പെട്ടു. ഏതാണ്ട്‌ 1000 ഭടന്മാര്‍ തിരുമേനിയൊന്നിച്ചുണ്ടായിരുന്നു. അവരില്‍ നൂറുപേര്‍ക്ക്‌ പടച്ചട്ടയുണ്ടായിരുന്നു. ഒരാള്‍ മാത്രമായിരുന്നു കുതിരപ്പടയാളി.'ശൗത്ത്'' എന്ന സ്ഥലത്ത്‌ എത്തിയപ്പോള്‍ കപടവിശ്വാസികളുടെ തലവനായ അബ്‌ദുല്ലാഹിബ്‌നു ഉബയ്യും മുന്നൂറോളം അനുയായികളും മുസ്‌ലിം സൈന്യത്തില്‍നിന്ന്‌ പിന്മാറി. ഈ അവിചാരിത സംഭവം ദുര്‍ബലവിശ്വാസികളായിരുന്നവരെ ഞെട്ടിക്കുകതന്നെ ചെയ്തു. ഇനിയും ഈ യുദ്ധത്തില്‍ ജയിക്കാന്‍ സാധ്യതയില്ലെന്ന്‌ ഭയന്ന ബനുസല്‍മയിലെയും ബനുഹാരിസയിലെയും ഭടന്മാര്‍ സൈന്യത്തില്‍നിന്ന്‌ വിട്ടുപോകാന്‍ മുതിരുകപോലും ചെയ്തു.എങ്കിലും അവസാന നിമിഷത്തില്‍ സ്വന്തം നിലപാട്‌ പുനഃപരിശോധിക്കുകയും പിന്തിരിഞ്ഞുപോകാനുള്ള തീരുമാനം ഉപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ 3000 ശത്രുക്കളെ നേരിടാന്‍ 700 സഖാക്കളുമായി നബി(സ) ഉഹുദിലേക്ക്‌ നീങ്ങി.

ഉഹുദ്‌മല തങ്ങളുടെ പിന്‍ഭാഗത്തും ശത്രുസൈന്യം മുന്‍ഭാഗത്തുമായി തിരുമേനി മുസ്‌ലിം സൈന്യത്തെ അണിനിരത്തി. മുസ്‌ലിം താവളത്തിനും ശത്രുതാവളത്തിനും ഇടയ്ക്കുള്ള ഒരു കുന്നില്‍ (ജബലുറുമാത്ത്‌) അബ്‌ദുല്ലാഹിബ്‌നു ജുബൈറി(റ)ന്‍െറ നേതൃത്വത്തില്‍ തിരുമേനി 50 വില്ലാളികളെ കാവല്‍ നിറുത്തിയിരുന്നു. ''ശത്രുക്കള്‍ ആരേയും ഞങ്ങളെ സമീപിക്കാനനുവദിക്കരുത്‌.ഞങ്ങള്‍ കൊല്ലപ്പെടുന്നത്‌ കണ്ടാലും പറവകള്‍ ഞങ്ങളുടെ മാംസത്തുണ്ടുകള്‍ കൊത്തിപ്പറിക്കുന്നത്‌ കണ്ടാല്‍പോലും കല്‍പന കൂടാതെ സ്ഥലം വിടുകയും അരുത്‌''' - പ്രവാചകന്‍ അവരോട്‌ പ്രത്യേകം കല്‍പിച്ചു.

യുദ്ധം ആരംഭിച്ചു. ആരംഭത്തില്‍ മുസ്‌ലിംകളുടെ ഭാഗമാണ്‌ മികച്ചുനിന്നത്‌. ഖുറൈശിപ്പടയിലെ പ്രധാനികളും നായകന്മാരും ഒന്നൊന്നായി മരിച്ചുവീണു. ഇതു കണ്ട്‌ ഖുറൈശികളില്‍ ഭയവും വിഭ്രാന്തിയും വ്യാപിച്ചു. ഒടുവില്‍ അവര്‍ പിന്തിരിഞ്ഞോടാന്‍ തുടങ്ങി. ഇതുകണ്ട മുസ്‌ലിം ഭടന്മാരില്‍ ചിലര്‍ ധനക്കൊതിക്കടിപ്പെട്ട്‌ ശത്രുക്കള്‍ പടക്കളത്തില്‍ വിട്ടേച്ചുപോയ മുതലുകള്‍ ശേഖരിക്കാന്‍ തുടങ്ങി. ശത്രുഭടന്മാര്‍ തിരിച്ചോടുന്നതും മുസ്‌ലിം പോരാളികള്‍ ധനം പിടിച്ചെടുക്കുന്നതും കണ്ട്‌ കുന്നിന്‍ മുകളില്‍ കാവല്‍ നിര്‍ത്തിയിരുന്ന വില്ലാളികളിലെ ഒരു വിഭാഗം പ്രവാചകന്‍െറ നിര്‍ദേശം മറന്നു. എന്തുതന്നെ സംഭവിച്ചാലും സമ്മതം കൂടാതെ സ്ഥലം വിടരുതെന്ന്‌ അവരോട്‌ നബി(സ) കല്‍പിച്ചിരുന്നത്‌ അവര്‍ കണക്കിലെടുത്തതുമില്ല. നബി(സ)യുടെ കല്‍പനക്കും അവരുടെ നേതാവിന്‍െറ കല്‍പനക്കും അവര്‍ എതിരു പ്രവര്‍ത്തിക്കുകയാണ്‌ ചെയ്തത്‌. ഇനി ഇവിടെ എന്തിനു നില്‍ക്കണം എന്നും മറ്റും പറഞ്ഞ്‌ അവര്‍ തര്‍ക്കിക്കുകയും ചെയ്തു. ഒടുവില്‍ തങ്ങളുടെ സ്ഥാനമുപേക്ഷിച്ച്‌ യുദ്ധമുതലുകള്‍ ശേഖരിക്കാന്‍ അവര്‍ യുദ്ധരംഗത്തേക്ക്‌ ഓടി. ഇതാണ്‌ ആപത്തുകള്‍ക്കെല്ലാം വഴിവെച്ചത്‌. അബ്‌ദുല്ലാഹിബ്‌നു ജുബൈറും ചുരുക്കം വ്യക്തികളും കുന്നിന്‍ മുകളില്‍ ബാക്കിയായി. അവരാകട്ടെ ആ വശത്തിലൂടെയുള്ള ശത്രുനീക്കം തടയുവാന്‍ പര്യാപ്തമായിരുന്നില്ല. ഖുറൈശിസൈന്യത്തിന്‍െറ പ്രധാനിയും യുദ്ധനിപുണനുമായ 'ഖാലിദുബ്‌നുവലീദ്'' തക്ക സമയത്ത്‌ ആ വിടവ്‌ കണ്ടെത്തുകയും മലയെ ചുറ്റിക്കൊണ്ട്‌ മുസ്‌ലിംകളെ പിന്നില്‍നിന്നാക്രമിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതുകണ്ട

ഉടനെ ഓടിപ്പോയ ശത്രുസൈന്യം തിരികെവന്ന് മറുവശത്ത് ആക്രമണം തുടങ്ങി. മുന്നിൽനിന്നും പിന്നിൽനിന്നുമുണ്ടായ ഈ അക്രമണത്തിൽ മുസ്ലിംകൾ അന്ധാളിക്കുകതന്നെ ചെയ്തു. മുസ്ലിംകളുടെ അണികൾ ഛിന്നഭിന്നമായി. മുസ്ലിംകളിൽ വലിയൊരു വിഭാഗം അണിവിട്ട് ഓടിപ്പോവുകപോലും ചെയ്തു. ശത്രുക്കൾ പ്രവാചകനുനേരെ പാഞ്ഞടുത്തു. ധീരാത്മാക്കളായ ഏതാനും ഭടന്മാർ പോർക്കളത്തിൽ ഉറച്ചുനിന്ന് പോരാടി. പത്തു പന്ത്രണ്ടു ആത്മത്യാഗികൾ തിരുമേനിക്കുവേണ്ടി തങ്ങളുടെ ശരീരങ്ങളെ പരിചകളാക്കി പ്രവാചകനു ചുറ്റും നിന്ന് ധീരധീരം പൊരുതി. എന്നിട്ടും പ്രവാചകന് പരിക്ക് പറ്റി. ഇതിനിടെ തിരുമേനി വധിക്കപ്പെട്ടു എന്ന കിംവദന്തി എങ്ങുനിന്നോ അവിടെ പരന്നു. ഇത് ഖുറൈശിപ്പടയെ ആവേശഭരിതരാക്കി. എന്നാൽ ഇത് അനുചരന്മാരുടെ അവശേഷിച്ച മനോവീര്യവും നഷ്ടപ്പെടുത്തുകയാണ് ചെയ്തത്. അൽപനേരം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അല്ലാഹുവിൻെറ ദൂതൻ ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ടെന്ന വാർത്ത വിളിച്ചറിയിക്കപ്പെട്ടു. എന്നാൽ ഈ വാർത്ത ശത്രുസൈന്യം വിശ്വസിച്ചില്ല. പ്രവാചകൻ അനുചരന്മാരുടെ അകമ്പടിയിൽ ഉഹുദ് മലയുടെ മുകൾഭാഗത്തേക്ക് പിൻവാങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നു. പുതിയൊരു ആവേശത്തോടെ മുസ്ലിം ഭടന്മാർ ചുറ്റും ഓടിക്കൂടി ശത്രുക്കളെ തുരത്താൻ തുടങ്ങി. അവരിൽ 70 പേർ രക്തസാക്ഷികളായിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

രണ്ടാമത്തെ ആക്രമണത്തിൽ ശത്രുക്കൾക്ക് വേണമെങ്കിൽ മുസ്ലിംകളെ നശിപ്പിക്കാൻ കഴിയുന്ന സാഹചര്യമുണ്ടായിരുന്നു. തങ്ങളുടെ വിജയത്തെ പരിപൂർണതയിലെത്തിക്കാതെ തങ്ങൾക്ക് ആദ്യം കിട്ടിയ വിജയത്തിൽ ഭേരിയടിച്ചുകൊണ്ട് ശത്രുസൈന്യം വേഗം സ്ഥലം വിടുകയാണ് ചെയ്തത്. ഇത് അല്ലാഹു മുസ്ലിംകൾക്ക് ചെയ്തുകൊടുത്ത ഒരു വലിയ അനുഗ്രഹമായിരുന്നു. പിറ്റേന്നുതന്നെ ശത്രുക്കളെ പിന്തുടർന്ന് ആട്ടിയോടിക്കാനായി മുസ്ലിംഭടന്മാർ പുറപ്പെട്ടു. 'റൗഹാഅ്'എന്ന സ്ഥലത്ത് തമ്പടിച്ചിരുന്ന ഖുറൈശിസൈന്യം, മുസ്ലിംകളുടെ ആഗമനത്തെക്കുറിച്ച് അറിയുകയും വീണ്ടും ഒരു സംഘട്ടനത്തിലേർപ്പെടാതെ മക്കയിലേക്ക് തിരിച്ചുപോവുകയും ചെയ്തു.

وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللهُ بِبَدْرٍ وَأَنتُمْ أَذِلَّةٌ فَاتَّقُواْ اللهَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٢٣﴾

123. നിങ്ങൾ നന്നെ ദുർബലരായിരിക്കെ ബദ്റിൽ അല്ലാഹു തീർച്ചയായും നിങ്ങളെ സഹായിച്ചിട്ടുണ്ട്.അതിനാൽ അല്ലാഹുവിനോട് ഭക്തിയുള്ളവരാവുക; നിങ്ങൾ നന്ദിയുള്ളവരാകാൻ.

123: ധാരാളം അനുഭവപാഠങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് ലഭിച്ച ഒരു സംഭവമായിരുന്നു ഉഹുദ്യുദ്ധം. സംഖ്യാധിക്യമോ ആയുധബലമോ അനുസരിച്ചല്ല, മറിച്ച് വിശ്വാസവും ധീരതയും അനുസരിച്ചാണ് അല്ലാഹു വിജയം നൽകുക എന്നതിന് ബദ്ർ യുദ്ധം മതിയായ ഒരു തെളിവായിരുന്നു. വിജയം മുസ്ലിംകളുടെ കൈപ്പിടിയിലൊതുങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കെ അവരിൽ ചിലരുടെ അക്ഷമയും അച്ചടക്കലംഘനവും നിമിത്തം വമ്പിച്ച തിരിച്ചടിയാണ് മുസ്ലിംകൾക്ക് ഉഹുദിൽ നേരിടേണ്ടിവന്നത്. സഹനത്തിലും സൂക്ഷ്മതയിലും സംഭവിച്ച വീഴ്ച മൂലം കൈയിലെത്തിയ വിജയം പരാജയമായി മാറുകയായിരുന്നു. അവർ വിജയിക്കാനടുത്തപ്പോൾ ധനക്കൊതിക്കടിപ്പെട്ട് തങ്ങളുടെ കർത്തവ്യം പരിപൂർണതയിലെത്തിക്കുന്നതിനുപകരം യുദ്ധമുതൽ ശേഖരണത്തിൽ ശ്രദ്ധപതിച്ചതായിരുന്നു മുസ്ലിംകൾക്കുണ്ടായ പരാജയത്തിനു പ്രധാന കാരണം.

കപടവിശ്വാസികളെയും യഹൂദരെയും ഉഹുദ്യുദ്ധത്തിൻെറ ഗതി ഏറെ സന്തോഷിപ്പിച്ചു. ഈ അവസരം ഉപയോഗപ്പെടുത്തി അവർ ഇസ്ലാമിനെതിരെ ഗൂഢാലോചനകളും ദുഷ്പ്രചരണങ്ങളും ത്വരിതപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.

വിശ്വാസികൾക്ക് അവരുടെ ദൗർബല്യങ്ങളും അബദ്ധങ്ങളും ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊടുക്കുകയും അത് തിരുത്താൻ നിർദേശിക്കുകയുമാണ് അല്ലാഹു ചെയ്യുന്നത്.വിശ്വാസികൾ സർവ കാര്യങ്ങളും അല്ലാഹുവിലാണ് ഭരമേൽപിക്കേണ്ടത്. കാര്യങ്ങൾ ബുദ്ധിപൂർവം ചിന്തിച്ച് തീരുമാനമെടുത്ത് അല്ലാഹുവിൽ ഭരമേൽപിച്ച് മുന്നോട്ടുപോകുന്നവർക്ക് അല്ലാഹുവിൻെറ സഹായമുണ്ടാകുന്നതാണെന്ന് അവരെ ഉണർത്തുന്നു.

إِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ أَلَن يَكْفِيكُمْ أَن يُمِدَّكُمْ رَبُّكُم بِثَلاَثَةِ آلاَفٍ مِّنَ الْمَلآئِكَةِ مُنزَلِينَ ﴿١٢٤﴾

124. നീ സത്യവിശ്വാസികളോട് പറഞ്ഞ സന്ദർഭം: നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവ് മുവായിരം മലക്കുകളെ ഇറക്കി നിങ്ങളെ സഹായിക്കുന്നത് നിങ്ങൾക്ക് മതിയാവില്ലേ?

بَلَى إِن تَصْبِرُواْ وَتَتَّقُواْ وَيَأْتُوكُم مِّن فَوْرِهِمْ هَـذَا يُمْدِدْكُمْ رَبُّكُم بِخَمْسَةِ آلافٍ مِّنَ الْمَلآئِكَةِ مُسَوِّمِينَ ﴿١٢٥﴾

125. അതെ! നിങ്ങൾ സഹനമവലംബിക്കുകയും സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുകയുമാണെങ്കിൽ, ശത്രുക്കൾ പൊടുന്നനെ നിങ്ങളുടെ അടുത്തു വന്നെത്തിയാലും നിങ്ങളുടെ നാഥൻ അടയാളമുള്ള അയ്യായിരം മലക്കുകളാൽ നിങ്ങളെ സഹായിക്കുന്നതാകുന്നു.

وَمَا جَعَلَهُ اللّهُ إِلاَّ بُشْرَى لَكُمْ وَلِتَطْمَئِنَّ قُلُوبُكُم بِهِ وَمَا النَّصْرُ إِلاَّ مِنْ عِندِ اللّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿١٢٦﴾

126. നിങ്ങൾക്കൊരു സന്തോഷവാർത്തയായിക്കൊണ്ടും നിങ്ങളുടെ മനസ്സുകൾ പ്രശാന്തമാകുന്നതിനും വേണ്ടി മാത്രമാണ് ഈ വിധം അല്ലാഹു നിങ്ങളെ അറിയിച്ചത്. യഥാർഥ സഹായം പ്രതാപിയും യുക്തിമാനുമായ അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നുമാത്രമാകുന്നു.

لِيَقْطَعَ طَرَفًا مِّنَ الَّذِينَ كَفَرُواْ أَوْ يَكْبِتَهُمْ فَيَنقَلِبُواْ خَآئِبِينَ ﴿١٢٧﴾

127. സത്യനിഷേധികളുടെ ചിറക് ഒടിച്ചുകളയുന്നതിനോ, അല്ലെങ്കിൽ ആശയറ്റവരായി പിന്തിരിയുമാറ് അവരെ ഒതുക്കുന്നതിനോ വേണ്ടിയത്രെ (അവൻ വിശ്വാസികളെ ഈ വിധം സഹായിക്കുന്നത്).

لَيْسَ لَكَ مِنَ الأَمْرِ شَيْءٌ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ أَوْ يُعَذَّبَهُمْ فَإِنَّهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١٢٨﴾

128. (നബിയെ,) വിധികൽപിക്കുന്നതിൽ യാതൊരു പങ്കും നിനക്കില്ല.അവർക്ക് മാപ്പു നൽകുകയോ ശിക്ഷിക്കുകയോ (ചെയ്യുക അല്ലാഹുവിൻെറ അധികാരമാകുന്നു.) എന്നാൽ തീർച്ചയായും അവർ അധർമികൾ അത്രെ.

وَلِلّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الأَرْضِ يَغْفِرُ لِمَن يَشَاء وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاء وَاللّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٢٩﴾

129. ആകാശങ്ങളിലും ഭൂമിയിലുമുള്ളതെല്ലാം അല്ലാഹുവിൻേറതാകുന്നു. ഇഛിക്കുന്നവർക്ക് അവൻ പൊറുത്തുകൊടുക്കുന്നു. ഇഛിക്കുന്നവരെ ശിക്ഷിക്കുന്നു. അല്ലാഹു ഏറെ പൊറുക്കുന്നവനും കരുണാനിധിയുമാകുന്നു.

129: ഉഹുദ് യുദ്ധത്തിൽ തിരുമേനിക്ക് പരിക്ക് പറ്റിയപ്പോൾ അദ്ദേഹം ഇപ്രകാരം പറയുകയുണ്ടായി: 'തങ്ങൾക്കുവേണ്ടി നിയുക്തനായ പ്രവാചകനെ ഈ വിധം ആക്രമിക്കുന്ന ഒരു ജനതയ്ക്ക് എങ്ങനെ മോക്ഷം കിട്ടാൻ?' പ്രവാചക(സ)ൻെറ ഈ പ്രസ്താവനയെ നിരൂപണം ചെയ്തുകൊണ്ട് അവതരിച്ചതാണ് ഈ സൂക്തം എന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. വിധിതീർപ്പും ശിക്ഷയും അല്ലാഹുവിൻെറ അധികാരത്തിൽ പെട്ടതാണ്. ഏത് കടുത്ത ധിക്കാരിയും നാളെ സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കുകയും അല്ലാഹു അയാളുടെ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കുകയും അയാൾക്ക് പൊറുത്തുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യേക്കാവുന്നതാണ്.
മുസ്ലിം പക്ഷത്തെ പടനായകരിൽ പ്രവാചകൻെറ പിതൃവ്യനായ ഹംസ(റ) അടക്കം 70 പേർ രക്തസാക്ഷികളാവുകയുണ്ടായി. അബൂസുഫ്യാൻെറ ഭാര്യ ഹിന്ദ് എന്ന സ്ത്രീ ഹംസ(റ)യുടെ വയറുകീറി കരളെടുത്ത് ചവച്ചുതുപ്പി. സത്യവിശ്വാസികളുടെ മൃതദേഹങ്ങൾ ഖുറൈശികൾ ചിത്രവധം ചെയ്തതിൽ

പ്രവാചകന്‍ അത്യധികം വേദനിക്കുകയുണ്ടായി. യുദ്ധത്തില്‍ ശത്രുപക്ഷത്തുനിന്ന്‌ 22 പേരാണ്‌ കൊല്ലപ്പെട്ടത്‌.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُواْ لاَ تَأْكُلُواْ الرِّبَا أَضْعَافًا مُّضَاعَفَةً وَاتَّقُواْ اللّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٣٠﴾

130. അല്ലയോ സത്യവിശ്വാസികളേ, ഇരട്ടിയിരട്ടിയായി പെരുകുന്ന പലിശ തിന്നാതിരിക്കുവിന്‍. അല്ലാഹുവിനെ ഭയപ്പെടുവിന്‍. നിങ്ങള്‍ വിജയം വരിച്ചേക്കാം.

وَاتَّقُواْ النَّارَ الَّتِي أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ﴿١٣١﴾

131. സത്യനിഷേധികള്‍ക്കായി ഒരുക്കിയ നരകാഗ്നിയെ നിങ്ങള്‍ സൂക്ഷിക്കുവിന്‍!

وَأَطِيعُواْ اللّهَ وَالرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٣٢﴾

132. നിങ്ങള്‍ അല്ലാഹുവിനെയും അവന്‍റെ ദൂതനെയും അനുസരിക്കുവിന്‍.നിങ്ങള്‍ക്ക്‌ കരുണ ലഭിച്ചേക്കാം.

وَسَارِعُواْ إِلَى مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَاوَاتُ وَالأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٣٣﴾

133. നിങ്ങളുടെ നാഥനില്‍ നിന്നുള്ള പാപമോചനത്തിലേക്കും ആകാശഭൂമികളോളം വിശാലമായ സ്വര്‍ഗത്തിലേക്കുമുള്ള സരണിയില്‍ നിങ്ങള്‍ ധൃതിപ്പെട്ട്‌ മുന്നേറുവിന്‍. ദൈവഭക്തന്മാര്‍ക്കു വേണ്ടി ഒരുക്കിവച്ചിട്ടുള്ളതാകുന്നു അത്‌.

الَّذِينَ يُنفِقُونَ فِي السَّرَّاء وَالضَّرَّاء وَالْكَاظِمِينَ الْغَيْظَ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ وَاللّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ
﴿١٣٤﴾

134. ക്ഷേമത്തിലും ക്ഷാമത്തിലും ധനം ചെലവഴിക്കുന്നവരും, കോപത്തെ സ്വയം വിഴുങ്ങുന്നവരും, ജനങ്ങളോട്‌ വിട്ടുവീഴ്‌ച കാണിക്കുന്നവരും(അത്രെ അവര്‍.)അല്ലാഹു നന്മ ചെയ്യുന്നവരെ സ്‌നേഹിക്കുന്നു.

وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُواْ فَاحِشَةً أَوْ ظَلَمُواْ أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُواْ اللّهَ فَاسْتَغْفَرُواْ لِذُنُوبِهِمْ وَمَن يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلاَّ
اللّهُ وَلَمْ يُصِرُّواْ عَلَى مَا فَعَلُواْ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٣٥﴾

135. വല്ല നീചകൃത്യവും ചെയ്യുകയോ, തങ്ങളോടുതന്നെ എന്തെങ്കിലും അതിക്രമം കാണിക്കുകയോ ചെയ്താല്‍ ഉടനെ അല്ലാഹുവിനെ ഓര്‍ക്കുകയും പാപമോചനമര്‍ഥിക്കുന്നവരുമാണവര്‍. പാപമോചനം നല്‍കുന്നവന്‍ അല്ലാഹുവല്ലാതാരുണ്ട്‌? അവര്‍ അറിഞ്ഞുകൊണ്ട്‌ തങ്ങളുടെ തെറ്റുകളില്‍ ഉറച്ചു നില്‍ക്കുകയില്ല.

أُوْلَـئِكَ جَزَآؤُهُم مَّغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَجَنَّاتٌ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ
﴿١٣٦﴾

136. അവർക്കുള്ള പ്രതിഫലം അവരുടെ നാഥങ്കൽ നിന്നുള്ള പാപമോചനവും താഴെ അരുവിക ളൊഴുകുന്ന സ്വർഗീയാരാമങ്ങളുമാണ്.അതിൽ അവർ നിത്യവാസികളാകുന്നു.സൽക്കർമികൾ ക്കുള്ള പ്രതിഫലം എന്തുമാത്രം അനുഗ്രഹീതമായിരിക്കുന്നു!

قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِكُمْ سُنَنٌ فَسِيرُواْ فِي الأَرْضِ فَانْظُرُواْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿١٣٧﴾

137. നിങ്ങൾക്കുമുമ്പ് പല(ദൈവിക) നടപടികളും കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ നിങ്ങൾ ഭൂമിയിൽ സഞ്ചരിച്ച് നോക്കിക്കാണുവിൻ. (ദൈവിക സന്മാർഗത്തെ) നിഷേധിച്ചവരുടെ പരിണതി എന്തായിരുന്നുവെന്ന്.

هَـذَا بَيَانٌ لِّلنَّاسِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ ﴿١٣٨﴾

138. ഇത് മനുഷ്യർക്കുള്ള ഒരു വിളംബരമാകുന്നു.ദൈവഭക്തന്മാർക്കുള്ള മാർഗദർശനവും സദുപ ദേശവും.

وَلاَ تَهِنُوا وَلاَ تَحْزَنُوا وَأَنتُمُ الأَعْلَوْنَ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ﴿١٣٩﴾

139. നിങ്ങൾ ദുർബലരാവാതിരിക്കുക.ദുഃഖിതരാവാതിരിക്കുക.നിങ്ങൾതന്നെയാണ് ഉന്നതന്മാർ; നിങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസികളാണെങ്കിൽ.

إِن يَمْسَسْكُمْ قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ قَرْحٌ مِّثْلُهُ وَتِلْكَ الأيَّامُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ النَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللهُ الَّذِينَ آمَنُواْ
وَيَتَّخِذَ مِنكُمْ شُهَدَاء وَاللهُ لاَ يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿١٤٠﴾

140. ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾക്ക് ക്ഷതമേറ്റിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ മുമ്പ് അവർക്കും ഇതുപോലുള്ള ക്ഷതമേറ്റിട്ടു ണ്ട്.(യുദ്ധത്തിലെ ജയാപജയ) ദിനങ്ങൾ ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ നാം മാറ്റിമറിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കു ന്നു. യഥാർഥ സത്യവിശ്വാസികളെ അല്ലാഹു തിരിച്ചറിയുവാനും, നിങ്ങളിൽനിന്ന് രക്ത സാക്ഷികളെ എടുക്കുന്നതിനും വേണ്ടിയാകുന്നു ഇത്. അക്രമികളെ അല്ലാഹു ഇഷ്ടപ്പെടു ന്നില്ല.

139,140: ഉഹുദിൽ നിങ്ങൾക്ക് ക്ഷതം ബാധിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ബദറിൽ ശത്രുക്കൾക്കും അതുപോലെ ക്ഷതം ബാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. ബദറിൽ ക്ഷതം പറ്റിയ ശത്രുക്കളുടെ മനക്കരുത്തിന് ഇളക്കം തട്ടിയിട്ടില്ലെങ്കിൽ ഉഹുദിലെ പരാജയംകൊണ്ട് നിങ്ങൾ എന്തിന് പതിതമനസ്കരാവണം? ബദറിൽ പരാജയപ്പെട്ട ഖുറൈ ശികൾ കൂടുതൽ ആവേശത്തോടെ മുസ്ലിംകളെ പാടെ നശിപ്പിക്കുവാനായി മറ്റൊരു വമ്പിച്ച സൈ നിക സജ്ജീകരണത്തിലേർപ്പെടുകയാണ് ചെയ്തത്. ഉഹുദിൽ കാര്യമായി ഒന്നും നേടാതെ മടങ്ങിയ ശത്രുസൈന്യത്തെ റൗഹാഇൽ വെച്ച് മുസ്ലിംകൾ വെല്ലുവിളിച്ചപ്പോൾ ആ വെല്ലുവിളി സ്വീകരിക്കാൻ നിൽക്കാതെ അടുത്ത കൊല്ലം ബദ്റിൽ കാണാമെന്ന് പറഞ്ഞ് മക്കയിലേക്ക് തിരിച്ചുപോവുകയും ചെയ്തു.

അതിനാൽ സത്യത്തിന്റെയും ധർമത്തിന്റെയും സംസ്ഥാപനം ലക്ഷ്യമാക്കുന്ന സത്യവിശ്വാസികൾ താൽ ക്കാലികമായ തിരിച്ചടികളിൽ തളരുകയോ മാനസികമായി ക്ലേശിക്കുകയോ ചെയ്യരുത്. സത്യവും അസത്യവും തമ്മിലുള്ള സംഘട്ടനത്തിൽ വല്ലപ്പോഴും സത്യനിഷേധികൾ മേൽക്കൈ നേടുന്നുവെങ്കിൽ അതിന്റെ കാരണം സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് സംഭവിക്കുന്ന അബദ്ധങ്ങളും ദൗർബല്യങ്ങളുമാണ്. അന്തിമ വിജയം സത്യത്തിനുതന്നെയായിരിക്കും.

സമ്പത്ത് കാണുമ്പോൾ എല്ലാം മറന്ന് ചാടിവീഴുക സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് ചേർന്നതല്ല. സമാധാനവേള യിലാവട്ടെ, ക്ലേശവേളയിലയിലാവട്ടെ യഥാർഥ ദൈവഭക്തന്മാർ ആളുകളിൽ നിന്ന് ഇങ്ങോട്ടെടുക്കുന്നവ രല്ല, അവർക്ക് അങ്ങോട്ട് കൊടുക്കുന്നവരാവുകയാണ് വേണ്ടത്.

وَلِيُمَحِّصَ اللّهُ الَّذِينَ آمَنُواْ وَيَمْحَقَ الْكَافِرِينَ ﴿١٤١﴾

141. അങ്ങനെ ഇതുവഴി അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികളെ ശുദ്ധീകരിച്ചെടുക്കാനും സത്യനിഷേധി കളെ നിഷ്കാസനം ചെയ്യാനും ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നു.

141: സമാധാനത്തിന്റെ സന്ദർഭങ്ങളിൽ ആർക്കും താൻ സത്യവിശ്വാസിയാണെന്ന് വാദിക്കാമെങ്കിലും ഇത്തരം പരീക്ഷണങ്ങൾ നേരിടുമ്പോഴാണ് ഈ അവകാശവാദങ്ങളുടെ യാഥാർഥ്യം വെളിപ്പെടുക. യഥാർഥ വിശ്വാസികളാരെന്നും കപടന്മാർ ആരെന്നും അല്ലാഹുവിന് കണ്ടറിയേണ്ടതുണ്ട്.

أَمْ حَسِبْتُمْ أَن تَدْخُلُواْ الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ اللّهُ الَّذِينَ جَاهَدُواْ مِنكُمْ وَيَعْلَمَ الصَّابِرِينَ ﴿١٤٢﴾

142. നിങ്ങളിൽനിന്ന് ധർമസമരത്തിൽ പോരാടുന്നവരെയും അവനുവേണ്ടി ക്ഷമിക്കുന്നവരെയും അല്ലാഹു ഇനിയും കണ്ടുകഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നിരിക്കെ, എളുപ്പത്തിൽ സ്വർഗത്തിൽ കടന്നുകള യാമെന്ന് വിചാരിക്കുകയാണോ നിങ്ങൾ?

وَلَقَدْ كُنتُمْ تَمَنَّوْنَ الْمَوْتَ مِن قَبْلِ أَن تَلْقَوْهُ فَقَدْ رَأَيْتُمُوهُ وَأَنتُمْ تَنظُرُونَ ﴿١٤٣﴾

143. നിങ്ങൾ മരണത്തെ നേരിൽ കാണുന്നതിനുമുമ്പ് നിങ്ങളതിന് കൊതിക്കുന്നവരായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ നോക്കിനിൽക്കെ തന്നെ നിങ്ങൾ അത് കണ്ട് കഴിഞ്ഞു.

وَمَا مُحَمَّدٌ إِلاَّ رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَإِن مَّاتَ أَوْ قُتِلَ انقَلَبْتُمْ عَلَى أَعْقَابِكُمْ وَمَن يَنقَلِبْ
عَلَىَ عَقِبَيْهِ فَلَن يَضُرَّ اللّهَ شَيْئًا وَسَيَجْزِي اللّهُ الشَّاكِرِينَ ﴿١٤٤﴾

144. മുഹമ്മദ് ഒരു ദൈവദൂതനാല്ലാതൊന്നുമല്ല. അദ്ദേഹത്തിനുമുമ്പും പല പ്രവാചകന്മാരും കടന്നുപോയിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹം മരണപ്പെടുകയോ വധിക്കപ്പെടുകയോ ചെയ്താൽ നിങ്ങൾ പിന്തിരിഞ്ഞുപോവുകയോ? ആരെങ്കിലും പിന്തിരിഞ്ഞുപോകുന്നുവെങ്കിൽ,അല്ലാഹുവിന് ഒരു ദ്രോഹവും അവൻ വരുത്തുകയില്ല. നന്ദി കാണിക്കുന്നവർക്ക് അല്ലാഹു അർഹമായ പ്രതിഫലം നൽകുന്നതാണ്.

144: ഖാലിദുബ്നുൽ വലീദിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ശത്രുക്കൾ നടത്തിയ പുനരാക്രമണത്തിൽ മുസ്ലിം അണികൾ ഛിന്നഭിന്നമാവുകയും പല മുസ്ലിം ഭടന്മാരും യുദ്ധക്കളംവിട്ട് ഓടിപ്പോവുകയും ചെയ്തു. തിരുമേനിയുടെ(സ) മുഖത്തും കാലിലും മുറിവേറ്റ് രക്തം വാർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. ആ സമയത്ത് 'മുഹമ്മദ് കൊല്ലപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു' എന്ന കിംവദന്തി മുസ്ലിം ഭടന്മാരിൽ പരിഭ്രാന്തി സൃഷ്ടിക്കുക യും, അവരിൽ പലരുടെയും മനക്കരുത്തിന് അത് ഇളക്കം തട്ടിക്കുകയും ചെയ്തു. അബൂബക്കർ, ഉമർ(റ) തുടങ്ങിയ പ്രമുഖ അനുയായികൾപോലും ആയുധം വെടിഞ്ഞ് ഇരുന്നുപോയി. കപടവിശ്വാ സികൾ ഈ അവസരം നന്നായി ഉപയോഗിച്ചു. അവർ പറയാൻ തുടങ്ങി: 'മുഹമ്മദ് ദൈവദൂതനായി രുന്നുവെങ്കിൽ എങ്ങനെ വധിക്കപ്പെടും? നമുക്ക് പൂർവമതത്തിലേക്കുതന്നെ മടങ്ങാം.ശത്രുപക്ഷത്തിന്റെ നായകനായ അബൂസുഫ്യാന്റെ അടുത്ത് ചെന്ന് നമുക്ക് അഭയം വാങ്ങിത്തരാൻ അബ്ദുല്ലാഹി ബ്നു ഉബയ്യിനോട് പറയാം.'ചില ദുർബല വിശ്വാസികളെ ഈ ആശയം സ്വാധീനിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനെക്കുറിച്ചാണ് ഈ വാക്യം പരാമർശിക്കുന്നത്.

നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തിന്നാധാരം കേവലം മുഹമ്മദിൻെറ വ്യക്തിത്വമാണെങ്കിൽ, അദ്ദേഹം രക്തസാക്ഷി യായി എന്ന കിംവദന്തി കേട്ടപ്പോഴേക്ക് നിങ്ങൾ പഴയ അനിസ്ലാമികജീവിതത്തിലേക്കുതന്നെ തിരി ച്ചുപോകുകയാണെങ്കിൽ, ഇസ്ലാമിന് നിങ്ങളെ ആവശ്യമില്ല.
പ്രവാചകന്മാരെല്ലാം മനുഷ്യരായിരുന്നു. വിശ്വാസികളും അവിശ്വാസികളും തമ്മിൽ നടന്ന യുദ്ധങ്ങളിൽ പ്രവാചകന്മാർ വധിക്കപ്പെട്ടതായ ചരിത്രമില്ലെങ്കിലും സത്യനിഷേധികളായ രാജാക്കന്മാരാലും മർദകരായ ജനങ്ങളാലും അവർ കഠിനമായി പീഡിപ്പിക്കപ്പെടുകയും വധിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്ത ചരിത്രമുണ്ട്.
പിൽക്കാലത്ത് നബി(സ)യുടെ മരണവാർത്തയറിഞ്ഞ് സംഭ്രാന്തരായി നിന്നിരുന്ന അനുയായികൾക്ക്, സന്ദർഭത്തിന് അനുയോജ്യമായി അബൂബക്കർ(റ) ഓതിക്കേൾപ്പിച്ചതും, ആ സന്ദർഭത്തിൽ അദ്ദേഹത്തി ന് ഈ സൂക്തം അവതരിച്ചതാണോ എന്ന് അനുയായികളിൽ അതിശയം കൊള്ളത്തക്കവണ്ണം സന്ദർഭ ത്തിന് ചേർന്നിരുന്നുവെന്നും ചരിത്രകാരന്മാർ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تَمُوتَ إِلاَّ بِإِذْنِ اللهِ كِتَابًا مُّؤَجَّلاً وَمَن يُرِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَن يُرِدْ ثَوَابَ الآخِرَةِ نُؤْتِهِ مِنْهَا وَسَنَجْزِي الشَّاكِرِينَ ﴿١٤٥﴾

145. ദൈവഹിതമില്ലാതെ ഒരാത്മാവിനും മരിക്കുക സാദ്ധ്യമല്ല. മരണസമയമാകട്ടെ എഴുതപ്പെട്ട തുമാകുന്നു. ആരെങ്കിലും ഇഹലോകത്തിലെ പ്രതിഫലമാണ് ആഗ്രഹിക്കുന്നതെങ്കിൽ നാം അവന് അത് നൽകുന്നതാണ്.ആരെങ്കിലും പരലോകത്തെ പ്രതിഫലമാണ് ആഗ്രഹിക്കുന്ന തെങ്കിൽ നാം അവന് അതിൽനിന്ന് നൽകുന്നതാണ്.നന്ദി കാണിക്കുന്നവർക്ക് അവരുടെ പ്രതിഫലം നൽകുകതന്നെ ചെയ്യും.

145: ഉഹുദ്സംഭവത്തിൽ യുദ്ധക്കളം വിട്ട് ചിലർ ഓടിപ്പോയിരുന്നു. ഓരോ മനുഷ്യൻെറയും മരണാ വധി അല്ലാഹുവിങ്കൽ രേഖപ്പെടുത്തിവെച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ അവധിക്ക് മുമ്പായി ആരും മരിക്കാൻ പോകു ന്നില്ല. നിശ്ചിത അവധിക്കുശേഷം ആരും ജീവിക്കാനും പോകുന്നില്ല. രണാങ്കണത്തിലാണെങ്കിലും മരണം നിശ്ചിത അവധിക്കുമുമ്പ് സംഭവിക്കുകയില്ല. യുദ്ധമുഖത്തുനിന്ന് ഓടിരക്ഷപ്പെട്ടതുകൊണ്ട് അതിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെടാമെന്നും ധരിക്കേണ്ടതില്ല. ഈ യാഥാർഥ്യം വേണ്ടപോലെ മനസ്സിലാക്കി കൈവ ന്ന ജീവിതാവസരം അല്ലാഹു ചുമത്തിയ ഉത്തരവാദിത്വങ്ങളുടെ നിർവഹണത്തിൽ ഏർപ്പെടുകയും മരണം അല്ലാഹുവിൻെറ കൈകളിലാണെന്നും അത് അവൻ നിശ്ചയിച്ച സമയത്ത് നടപ്പിലാകുമെന്നും സമാധാനിക്കുകയുമാണ് വേണ്ടത്.
ഭൗതികവിഭവങ്ങൾക്കുവേണ്ടി എത്ര കഠിനമായി പ്രവർത്തിച്ചാലും അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു മാത്രമേ ലഭിക്കുകയുള്ളു.പരലോകവിജയത്തിനുവേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുന്നവർക്ക് അവർ അർഹിക്കുന്ന പ്രതിഫലം പരലോകത്ത് അവൻ നൽകുന്നതാണ്.

وَكَأَيِّن مِّن نَّبِيٍّ قَاتَلَ مَعَهُ رِبِّيُّونَ كَثِيرٌ فَمَا وَهَنُواْ لِمَا أَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ اللّهِ وَمَا ضَعُفُواْ وَمَا اسْتَكَانُواْ وَاللّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ ﴿١٤٦﴾

146. എത്രയെത്ര പ്രവാചകന്മാരോടൊപ്പം നിരവധി ദൈവഭക്തന്മാർ യുദ്ധംചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അല്ലാഹു വിൻെറ മാർഗത്തിൽ തങ്ങൾക്ക് നേരിട്ട യാതൊന്നുകൊണ്ടും അവർ തളർന്നില്ല.അവർ ദൗർ ബല്യം കാണിക്കുകയോ കീഴടങ്ങുകയോ ചെയ്തില്ല. ഇവ്വിധമുള്ള ക്ഷമാശീലരെ അല്ലാഹു സ്നേഹിക്കുന്നു.

وَمَا كَانَ قَوْلَهُمْ إِلاَّ أَن قَالُواْ ربَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿١٤٧﴾

147. അവരുടെ പ്രാര്‍ഥന ഇപ്രകാരം മാത്രമായിരുന്നു:ഞങ്ങളുടെ നാഥാ! ഞങ്ങളുടെ പാപങ്ങളും ഞങ്ങളുടെ കാര്യത്തില്‍ സംഭവിച്ചുപോയ പരിധിലംഘനങ്ങളും മാപ്പാക്കേണമേ. ഞങ്ങളുടെ പാദങ്ങളെ ഉറപ്പിച്ചുനിര്‍ത്തേണമേ. സത്യനിഷേധികളായ ജനത്തിനെതിരെ ഞങ്ങളെ സഹായിക്കേണമേ.

فَآتَاهُمُ اللّهُ ثَوَابَ الدُّنْيَا وَحُسْنَ ثَوَابِ الآخِرَةِ وَاللّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٤٨﴾

148. അങ്ങനെ അല്ലാഹു അവര്‍ക്ക്‌ ഐഹികമായ പ്രതിഫലം നല്‍കി. അതിനേക്കാള്‍ ഉത്തമമായ പാരത്രികഫലവും നല്‍കി. അല്ലാഹു സല്‍ക്കര്‍മകാരികളെ സ്‌നേഹിക്കുന്നു.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوَاْ إِن تُطِيعُواْ الَّذِينَ كَفَرُواْ يَرُدُّوكُمْ عَلَى أَعْقَابِكُمْ فَتَنقَلِبُواْ خَاسِرِينَ ﴿١٤٩﴾

149. അല്ലയോ സത്യവിശ്വാസികളേ, നിങ്ങള്‍ സത്യനിഷേധികള്‍ക്ക്‌ വഴിപ്പെട്ടു നടക്കുകയാണെങ്കില്‍ അവര്‍ നിങ്ങളെ പിറകോട്ടു തിരിച്ചുകൊണ്ടു പോകുന്നതും അങ്ങനെ നിങ്ങള്‍ പരാജിതരായിത്തീരുന്നതുമാകുന്നു.

بَلِ اللّهُ مَوْلاَكُمْ وَهُوَ خَيْرُ النَّاصِرِينَ ﴿١٥٠﴾

150. അല്ല! (അവര്‍ പറയുന്നത്‌ യാഥാര്‍ഥ്യമല്ല)നിങ്ങളുടെ രക്ഷാധികാരിയായി അല്ലാഹുവുണ്ട്‌. സഹായികളില്‍ അത്യുത്തമനും അവനാകുന്നു.

149,150:ഉഹുദ്‌ യുദ്ധത്തില്‍ തിരിച്ചടിയേറ്റതിനെത്തുടര്‍ന്ന്‌ യൂഹൂദരും കപടവിശ്വാസികളും മുസ്‌ലിംകള്‍ക്കിടയില്‍ പല ദുര്‍ധാരണകളും പ്രചരിപ്പിക്കുവാന്‍ ശ്രമിച്ചിരിരുന്നു. മനുഷ്യനെ സഹായിക്കാനും സന്മാര്‍ഗത്തിലേക്ക്‌ നയിക്കാനും അവന്റെ സ്രഷ്‌ടാവിനേക്കാള്‍ ഉത്തമനായി മറ്റാരുമില്ല. ഇസ്‌ലാമിനെ അംഗീകരിക്കാത്ത സത്യനിഷേധികള്‍ക്ക്‌ നിങ്ങള്‍ വഴങ്ങിയാല്‍ അവര്‍ നിങ്ങളെ ഇസ്‌ലാമില്‍നിന്ന്‌ സത്യനിഷേധത്തിലേക്ക്‌ തിരിച്ചുകൊണ്ടുപോകും. അതിനാല്‍ മതവിഷയങ്ങളില്‍ അവിശ്വാസികളുടെ താല്‍പര്യങ്ങള്‍ക്ക്‌ വഴങ്ങി തീരുമാനങ്ങളെടുക്കുകയോ പ്രവര്‍ത്തിക്കുകയോ ചെയ്തുകൂടാ.

سَنُلْقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُواْ الرُّعْبَ بِمَا أَشْرَكُواْ بِاللّهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَمَأْوَاهُمُ النَّارُ وَبِئْسَ مَثْوَى الظَّالِمِينَ ﴿١٥١﴾

151. സത്യനിഷേധികളുടെ ഹൃദയങ്ങളില്‍ നാം ഭീതി ജനിപ്പിക്കുന്നതാകുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ പങ്കാളിയാണെന്നതിന്‌ ഒരു തെളിവുമിറങ്ങിയിട്ടില്ലാത്തതിനെ അവര്‍ അല്ലാഹുവിന്റെ പങ്കാളിയാക്കിയതുകൊണ്ടത്രെ അത്‌. നരകമത്രെ അവരുടെ മടക്കസ്ഥാനം. ധിക്കാരികളുടെ അന്ത്യഭവനം എത്ര മോശം!

وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللهُ وَعْدَهُ إِذْ تَحُسُّونَهُم بِإِذْنِهِ حَتَّى إِذَا فَشِلْتُمْ وَتَنَازَعْتُمْ فِي الأَمْرِ وَعَصَيْتُم مِّن بَعْدِ مَا أَرَاكُم مَّا تُحِبُّونَ مِنكُم مَّن يُرِيدُ الدُّنْيَا وَمِنكُم مَّن يُرِيدُ الآخِرَةَ ثُمَّ صَرَفَكُمْ عَنْهُمْ لِيَبْتَلِيَكُمْ وَلَقَدْ عَفَا عَنكُمْ وَاللهُ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٥٢﴾

152. അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് നൽകിയ വാഗ്ദാനം അവൻ പൂർത്തീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. ആദ്യം അവന്റെ അനുമതിപ്രകാരം നിങ്ങൾ അവരെ വധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുക തന്നെയായിരുന്നുവല്ലോ. എന്നാൽ നിങ്ങൾ ദുർബലരാവുകയും കാര്യത്തിൽ പരസ്പരം ഭിന്നിക്കുകയും നിങ്ങൾക്ക് ഏറെ പ്രിയപ്പെട്ടത്(യുദ്ധവിജയം)നിങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹു കാണിച്ചുതന്നതോടുകൂടി നിങ്ങൾ അനുസരണക്കേട് കാണിക്കുകയും ചെയ്തു.നിങ്ങളിൽ ചിലർ ഐഹികതാൽപര്യങ്ങൾ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരുണ്ട്.ചിലർ പരലോകം ലക്ഷ്യമാക്കിയവരും ഉണ്ട്. പിന്നീട് അല്ലാഹു നിങ്ങളെ അവരിൽ നിന്ന് പിന്തിരിപ്പിച്ചു.നിങ്ങളെ പരീക്ഷിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി. അതൊക്കെയും അവൻ നിങ്ങളോടു പൊറുത്തിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികളുടെ മേൽ വലുതായ അനുഗ്രഹമുടയവനാകുന്നു.

إِذْ تُصْعِدُونَ وَلاَ تَلْوُونَ عَلَى أحَدٍ وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ فِي أُخْرَاكُمْ فَأَثَابَكُمْ غُمَّاً بِغَمٍّ لِّكَيْلاَ تَحْزَنُواْ عَلَى مَا فَاتَكُمْ وَلاَ مَا أَصَابَكُمْ وَاللهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٥٣﴾

153. ആരെയും തിരിഞ്ഞുനോക്കാതെ നിങ്ങൾ ഓടിക്കൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ ദൈവദൂതൻ പിന്നിൽ നിന്ന് നിങ്ങളെ വിളിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അപ്പോൾ അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് ദുഃഖത്തിനു മേൽ ദുഃഖം പ്രതിഫലം തന്നു. നിങ്ങൾക്ക് കൈവിട്ടുപോയ നേട്ടത്തിന്റെയോ നിങ്ങളെ ബാധിക്കുന്ന വിപത്തിന്റെയോ പേരിൽ നിങ്ങൾ ദുഃഖിക്കുവാൻ ഇടവരാതിരിക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയാണിത്. നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതൊക്കെയും നന്നായി അറിയുന്നവനാണ് അല്ലാഹു.

ثُمَّ أَنزَلَ عَلَيْكُم مِّن بَعْدِ الْغَمِّ أَمَنَةً نُّعَاسًا يَغْشَى طَآئِفَةً مِّنكُمْ وَطَآئِفَةٌ قَدْ أَهَمَّتْهُمْ أَنفُسُهُمْ يَظُنُّونَ بِاللهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ يَقُولُونَ هَل لَّنَا مِنَ الأَمْرِ مِن شَيْءٍ قُلْ إِنَّ الأَمْرَ كُلَّهُ لِلهِ يُخْفُونَ فِي أَنفُسِهِم مَّا لاَ يُبْدُونَ لَكَ يَقُولُونَ لَوْ كَانَ لَنَا مِنَ الأَمْرِ شَيْءٌ مَّا قُتِلْنَا هَاهُنَا قُل لَّوْ كُنتُمْ فِي بُيُوتِكُمْ لَبَرَزَ الَّذِينَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ إِلَى مَضَاجِعِهِمْ وَلِيَبْتَلِيَ اللهُ مَا فِي صُدُورِكُمْ وَلِيُمَحِّصَ مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَاللهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١٥٤﴾

154. പിന്നീട് ആ ദുഃഖത്തിനുശേഷം നാം നിങ്ങളിലൊരു വിഭാഗത്തിനു നിർഭയത്വം നൽകി, നിദ്രാമയക്കത്താൽ പൊതിഞ്ഞു. മറ്റൊരു വിഭാഗമാവട്ടെ, അവരുടെ ചിന്തയത്രയും അവരെക്കുറിച്ചുതന്നെയായിരുന്നു. അവർ അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ച് സത്യവിരുദ്ധമായ മൂഢധാരണകൾ വെച്ചുപുലർത്തി. അവർ ചോദിക്കുന്നു: ‘കാര്യങ്ങൾ തീരുമാനിക്കുന്നതിൽ നമുക്ക്

വല്ല പങ്കുമുണ്ടോ?' പറയുക: (ആര്‍ക്കും ഒരു പങ്കുമില്ല) കാര്യമെല്ലാം അല്ലാഹുവിന്‍റെ അധീനത്തിലാകുന്നു. നിന്നോട്‌ വെളിപ്പെടുത്താത്തത്‌ അവര്‍ സ്വമനസ്സുകളില്‍ ഒളിച്ചു വെക്കുന്നുണ്ട്‌. അവര്‍ പറയുന്നു: കാര്യങ്ങള്‍ തീരുമാനിക്കുന്നതില്‍ ഞങ്ങള്‍ക്കു വല്ല പങ്കുമുണ്ടായിരുന്നെങ്കില്‍ ഞങ്ങള്‍ ഇവിടെ വധിക്കപ്പെടുമായിരുന്നില്ല. പറയുക: നിങ്ങള്‍ സ്വന്തം വസതികളില്‍ ആയിരുന്നാല്‍ പോലും കൊല്ലപ്പെടാന്‍ വിധിക്കപ്പെട്ടവര്‍ തങ്ങളുടെ മരണസ്ഥലത്തേക്ക്‌ സ്വയം പുറപ്പെട്ടുവരുമായിരുന്നു. (ഇപ്പോള്‍ സംഭവിച്ചതൊക്കെയും) നിങ്ങളുടെ മാറിടങ്ങളുള്ളതിനെ അല്ലാഹു പരീക്ഷിക്കാനും, നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിലുള്ളതിനെ ശുദ്ധീകരിക്കാനും വേണ്ടിയാകുന്നു. മനസ്സുകളിലുള്ളതെല്ലാം അറിയുന്നവനാകുന്നു അല്ലാഹു.

154. ഉഹുദിലെ പ്രതിസന്ധിയില്‍ മുസ്‌ലിംകള്‍ക്ക്‌ സ്വസ്ഥരാകാനോ സമാധാനിക്കാനോ യാതൊരു സാധ്യതയുമില്ലായിരുന്ന അവസരത്തില്‍ അവര്‍ക്ക്‌ നന്നായി ഉറങ്ങാന്‍ കഴിഞ്ഞതായും നിദ്രാമയക്കത്താല്‍ ചിലരുടെ കയ്യില്‍നിന്ന്‌ ആയുധങ്ങള്‍ വീണുപോയതായും ധാരാളം നിവേദനങ്ങള്‍ പ്രവാചക ശിഷ്യന്മാരില്‍ നിന്ന്‌ ഉദ്ധരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്‌. ഏകാഗ്രതയും മനോവീര്യവും വീണ്ടെടുക്കാന്‍ നിദ്രാമയക്കം അവരെ സഹായിച്ചു. എന്നാല്‍ ഈ മയക്കം മുസ്‌ലിം പക്ഷത്തുള്ള നിഷ്‌കളങ്കരായ സത്യവിശ്വാസികളെ മാത്രമെ ബാധിച്ചുള്ളു. അല്ലാഹുവിനെ വേണ്ടവണ്ണം മനസ്സിലാക്കാതിരുന്ന ചിലര്‍ വിചാരിച്ച നേട്ടം കാണാതിരുന്നപ്പോള്‍ നിരാശരാവുകയും പല തെറ്റായ ധാരണകള്‍ പുലര്‍ത്തുകയും ചെയ്തു. അവര്‍ക്ക്‌ മനസ്സമാധാനത്തിനുപകരം അസ്വാസ്ഥ്യവും പരിഭ്രവവുമാണ്‌ ഉണ്ടായത്‌. അവരുടെ മനസ്സിലുള്ള ദീനങ്ങള്‍ വെളിപ്പെടാന്‍ അത്‌ അവസരമൊരുക്കി. അല്ലാഹു അതിനുള്ള ചികിത്സ അവര്‍ക്ക്‌ പഠിപ്പിച്ചു കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു.

إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْاْ مِنكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ إِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُواْ وَلَقَدْ عَفَا اللّهُ عَنْهُمْ إِنَّ اللّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿١٥٥﴾

155. രണ്ടു സൈന്യങ്ങള്‍ ഏറ്റുമുട്ടിയ ദിവസം നിങ്ങളില്‍നിന്ന്‌ പിന്തിരിഞ്ഞുപോയവരുണ്ടല്ലോ, തങ്ങളുടെ ചില ചെയ്തികള്‍ കാരണമായി പിശാച്‌ അവരെ വഴിതെറ്റിക്കുകയായിരുന്നു. അല്ലാഹു അവര്‍ക്ക്‌ മാപ്പു നല്‍കിയിരിക്കുന്നു. തീര്‍ച്ചയായും അല്ലാഹു ഏറെ പൊറുത്തു കൊടുക്കുന്നവനും സഹനശീലനുമത്രെ.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُواْ لاَ تَكُونُواْ كَالَّذِينَ كَفَرُواْ وَقَالُواْ لإِخْوَانِهِمْ إِذَا ضَرَبُواْ فِي الأَرْضِ أَوْ كَانُواْ غُزًّى لَّوْ كَانُواْ عِندَنَا مَا مَاتُواْ وَمَا قُتِلُواْ لِيَجْعَلَ اللّهُ ذَلِكَ حَسْرَةً فِي قُلُوبِهِمْ وَاللّهُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَاللّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١٥٦﴾

156. അല്ലയോ സത്യവിശ്വാസികളേ, നിങ്ങള്‍ സത്യനിഷേധികളെപ്പോലെയാകരുത്‌. തങ്ങളുടെ സഹോദരങ്ങള്‍ ഭൂമിയില്‍ സഞ്ചരിക്കുകയോ യുദ്ധത്തിന്‌ പുറപ്പെടുകയോ (വല്ല വിപത്തുകള്‍ക്കും വിധേയരാവുകയോ) ചെയ്താല്‍ അവര്‍ പറയുന്നു: അവര്‍ ഞങ്ങളുടെയടുത്തുതന്നെയായിരുന്നുവെങ്കില്‍ മരിക്കുകയോ കൊല്ലപ്പെടുകയോ ചെയ്യില്ലായിരുന്നു. ഇതൊക്കെയും അല്ലാഹു അവരുടെ ഹൃദയങ്ങള്‍ക്ക്‌ ദുഃഖനിമിത്തങ്ങളായി വെക്കുന്നു. അല്ലാഹുവാണ്‌ ജീവിപ്പിക്കുകയും മരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത്‌. അല്ലാഹു നിങ്ങള്‍ പ്രവര്‍ത്തിക്കുന്നതെല്ലാം കണ്ടറിയുന്നവനാകുന്നു.

وَلَئِن قُتِلْتُمْ فِي سَبِيلِ اللّهِ أَوْ مُتُّمْ لَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللّهِ وَرَحْمَةٌ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ﴿١٥٧﴾

157. നിങ്ങള്‍ അല്ലാഹുവിന്‍റെ മാര്‍ഗത്തില്‍ വധിക്കപ്പെടുകയോ മരിക്കുകയോ ചെയ്യുവെങ്കില്‍, അതുവഴി അല്ലാഹുവിങ്കല്‍ നിന്ന് ലഭിക്കാനിരിക്കുന്ന പാപമോചനവും കാരുണ്യവും അവര്‍ ശേഖരിച്ചുവെക്കുന്നതിനെക്കാളെല്ലാം ഉല്‍കൃഷ്ടമാകുന്നു.

وَلَئِن مُّتُّمْ أَوْ قُتِلْتُمْ لإِلَى الله تُحْشَرُونَ ﴿١٥٨﴾

158. നിങ്ങള്‍ മരണപ്പെട്ടാലും വധിക്കപ്പെട്ടാലും അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക് തന്നെയാണ് നിങ്ങള്‍ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടപ്പെടുന്നത്.

فَبِمَا رَحْمَةٍ مِّنَ اللّهِ لِنتَ لَهُمْ وَلَوْ كُنتَ فَظًّا غَلِيظَ الْقَلْبِ لاَنفَضُّواْ مِنْ حَوْلِكَ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللّهِ إِنَّ اللّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ ﴿١٥٩﴾

159. (നബിയെ,)അവരോട് നീ സൗമ്യനായിരിക്കുന്നത് അല്ലാഹുവിങ്കല്‍നിന്നുള്ള മഹത്തായ കാരുണ്യത്താലാകുന്നു. നീ പരുഷസ്വഭാവിയും കഠിനഹൃദയനുമായിരുന്നെങ്കില്‍ അവരൊക്കെയും നിന്‍റെ ചുറ്റുനിന്നും പിരിഞ്ഞുപോയതുതന്നെ. നീ അവര്‍ക്കു മാപ്പുകൊടുക്കുക. അവരുടെ പാപമുക്തിക്കായി പ്രാര്‍ഥിക്കുക.അവരുമായി കാര്യങ്ങള്‍ കൂടിയാലോചിക്കുക. അങ്ങനെ ഒരു തീരുമാനം ഉറപ്പിച്ചു കഴിഞ്ഞാല്‍ അല്ലാഹുവില്‍ ഭരമേല്‍പിക്കുക. തീര്‍ച്ചയായും അല്ലാഹു തന്നില്‍ ഭരമേല്‍പിക്കുന്നവരെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു.

إِن يَنصُرْكُمُ اللّهُ فَلاَ غَالِبَ لَكُمْ وَإِن يَخْذُلْكُمْ فَمَن ذَا الَّذِي يَنصُرُكُم مِّن بَعْدِهِ وَعَلَى اللّهِ فَلْيَتَوَكِّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٦٠﴾

160. അല്ലാഹു നിങ്ങളെ തുണക്കുന്നുവെങ്കില്‍ പിന്നെ നിങ്ങളെ അതിജയിക്കുന്നവരാരുമില്ല. അവന്‍ നിങ്ങളെ കൈവെടിയുന്നുവെങ്കില്‍ അവനുശേഷം നിങ്ങളെ സഹായിക്കാന്‍ ആരാണുള്ളത്? അതിനാല്‍ സത്യവിശ്വാസികള്‍ അല്ലാഹുവില്‍ ഭരമേല്‍പിക്കട്ടെ.

وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَن يَغُلَّ وَمَن يَغْلُلْ يَأْتِ بِمَا غَلَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لاَ يُظْلَمُونَ ﴿١٦١﴾

161. വഞ്ചന നടത്തുകയെന്നത് ഒരു പ്രവാചകനില്‍ നിന്ന് ഉണ്ടാകാവുന്നതല്ല.വല്ലവനും വഞ്ചന നടത്തിയാല്‍ താന്‍ നടത്തിയ വഞ്ചനയുമായി അന്ത്യനാളില്‍ അവന്‍ ഹാജരാകുന്നതാകുന്നു. പിന്നീട് എല്ലാ ആത്മാക്കള്‍ക്കും അതിന്‍റെ കര്‍മ്മഫലം പൂര്‍ണമായി നല്‍കപ്പെടുന്നു. ആരോടും ഒരനീതിയും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതല്ല.

161:ഉഹുദില്‍ തിരുമേനി കാവല്‍ നിര്‍ത്തിയിരുന്ന വില്ലാളികള്‍ തങ്ങളുടെ സ്ഥാനം വിട്ട് യുദ്ധമുതലുകള്‍ കൈവശപ്പെടുത്താന്‍ യുദ്ധക്കളത്തിലേക്ക് ഓടിവന്നിരുന്നുവല്ലോ. ഓരോരുത്തരും ശേഖരിക്കുന്ന വസ്തുക്കള്‍ അവരവര്‍ക്കുതന്നെ നബി(സ)വിട്ടുകൊടുക്കുകയോ, അല്ലെങ്കില്‍ യുദ്ധമുതലുകള്‍ എല്ലാവര്‍ക്കും ഒരുപോലെ വീതിച്ചുകൊടുത്തേക്കുകയോ ചെയ്യേക്കാം എന്നും പറഞ്ഞാണ് അവര്‍ മലവിട്ടിറങ്ങിപ്പോന്നത്.യുദ്ധം കഴിഞ്ഞ് മദീനയില്‍ തിരിച്ചെത്തിയപ്പോള്‍ വില്ലാളികളോട് അവര്‍ തിരുമേനിയു

ടെ കൽപന ലംഘിക്കാൻ കാരണമെന്താണെന്ന് അന്വേഷിക്കുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ അവർ കാര്യങ്ങൾ തുറന്നു പറയാൻ മടിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. അപ്പോൾ തിരുമേനി അവരോട് ഇപ്രകാരം പറയുകയുണ്ടായി: ''അതല്ല നാം വഞ്ചിക്കുമെന്നും നാം ശരിക്ക് വീതിച്ചുകൊടുക്കുകയുമില്ലെന്നാണ് നിങ്ങൾ ധരിച്ചത്''. ഈ അവസരത്തിലാണ് ഈ വാക്യം അവതരിച്ചതെന്നാണ് ചില നിവേദനങ്ങളിൽ കാണുന്നത്.

മറ്റുള്ളവരെ വഞ്ചിച്ച് തനിക്കവകാശമില്ലാത്ത വല്ലതും കൈവശപ്പെടുത്തുന്നവരെ താക്കീതു ചെയ്യുന്ന ധാരാളം ഖുർആൻ വാക്യങ്ങളും നബിവചനങ്ങളുമുണ്ട്.അന്ത്യനാളിൽ വിചാരണ സഭയിൽ വഞ്ചിച്ചെടുത്ത മുതലുമായി മനുഷ്യർ ഹാജരാക്കപ്പെടുമെന്ന് ഈ ഖുർആൻ വാക്യം വ്യകതമാക്കുന്നു. അവിടെ സകല മനുഷ്യരുടെയും മുമ്പിൽ അവരുടെ മുഖംമൂടി അഴിഞ്ഞുവീഴുകയും ദുർന്യായങ്ങൾ പുഛരിക്കപ്പെടുന്നതുമാണ്.

أَفَمَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَ اللّهِ كَمَن بَاء بِسَخْطٍ مِّنَ اللّهِ وَمَأْوَاهُ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٦٢﴾

162. അല്ലാഹുവിൻെറ പ്രീതിയെ സദാ പിന്തുടരുന്ന ഒരുവൻ അല്ലാഹുവിൻെറ കോപത്തിലാണ്ടുപോയവനെപ്പോലെയാകുമോ? അവൻെറ സങ്കേതം നരകമാകുന്നു. എത്ര ദുഷ്ടമായ പരിണതി!

هُمْ دَرَجَاتٌ عِندَ اللّهِ واللّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿١٦٣﴾

163. അവർ അല്ലാഹുവിങ്കൽ പല പദവികളിലാകുന്നു. അവർ പ്രവർത്തിക്കുന്നതൊക്കെയും അല്ലാഹു കണ്ടറിയുന്നവനാകുന്നു.

لَقَدْ مَنَّ اللّهُ عَلَى الْمُؤمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولاً مِّنْ أَنفُسِهِمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِن كَانُواْ مِن قَبْلُ لَفِي ضَلالٍ مُّبِينٍ ﴿١٦٤﴾

164. തങ്ങളിൽനിന്നുതന്നെയുള്ള ഒരു പ്രവാചകനെ നിയോഗിച്ചതിലൂടെ സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് അല്ലാഹു തീർച്ചയായും മഹത്തായ ഔദാര്യം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം അവരെ അല്ലാഹുവിൻെറ വചനങ്ങൾ ഓതിക്കേൾപ്പിക്കുന്നു.അവരെ സംസ്കരിച്ചെടുക്കുന്നു. വേദവും തത്ത്വജ്ഞാനവും പഠിപ്പിക്കുന്നു. അവരാകട്ടെ മുമ്പ് വ്യക്തമായ ദുർമാർഗത്തിലായിരുന്നു.

أَوَلَمَّا أَصَابَتْكُم مُّصِيبَةٌ قَدْ أَصَبْتُم مِّثْلَيْهَا قُلْتُمْ أَنَّى هَـذَا قُلْ هُوَ مِنْ عِندِ أَنْفُسِكُمْ إِنَّ اللّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٦٥﴾

165. നിങ്ങളെ ഒരു വിപത്തു ബാധിച്ചപ്പോഴേക്കും 'ഇതെങ്ങനെ സംഭവിച്ചുപോയി' എന്ന് നിങ്ങൾ ചോദിക്കുന്നു.എന്നാൽ (ബദ്ർ സംഭവത്തിൽ)ഇതിൻെറ ഇരട്ടി നിങ്ങൾ ശത്രുക്കൾ ക്കേൽപിച്ചിട്ടുണ്ട്.അവരോടു പറയുക: ഈ(നാശം) നിങ്ങൾതന്നെ വരുത്തിവെച്ചതാകുന്നു. തീർച്ചയായും അല്ലാഹു എല്ലാ കാര്യത്തിനും കഴിവുറ്റവനാണ്.

165:ഇസ്ലാം സത്യവും മുഹമ്മദ്(സ) സത്യപ്രവാചകനും,അല്ലാഹുവിൻെറ സഹായവും പിന്തുണയും തങ്ങൾക്കായിരിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ സത്യനിഷേധികളുമായുള്ള സംഘട്ടനത്തിൽ തങ്ങൾ പരാജയപ്പെടുന്നതെങ്ങനെ? ഉഹുദിൽ തിരിച്ചടിയേറ്റപ്പോൾ ചിലയാളുകൾ ഇങ്ങനെയാണ് ചിന്തിച്ചത്. ഇതിനു മുമ്പ് ബദ്റിൽ 70 സത്യനിഷേധികൾ വധിക്കപ്പെടുകയും, 70 പേർ തടവുകാരായി പിടിക്കപ്പെടുകയുമുണ്ടായി. ഉഹുദിൽ മുസ്ലിം യോദ്ധാക്കളിൽ ആരും തടവുകാരായി പിടിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായിട്ടില്ല.

അല്ലാഹു രണ്ടു ഘട്ടങ്ങളിലും അവൻെറ നടപടിക്രമമനുസരിച്ചാണ്‍ നിങ്ങളോട്‍ പെരുമാറിയിട്ടുള്ളത്‍. ആരുംതന്നെ അല്ലാഹുവിൻെറ കാര്യകാരണ വ്യവസ്ഥകൾക്ക്‍ അതീതരല്ല.

وَمَا أَصَابَكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ فَبِإِذْنِ اللّهِ وَلِيَعْلَمَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٦٦﴾

166. രണ്ട്‍ സംഘങ്ങൾ ഏറ്റുമുട്ടിയ ദിവസം നിങ്ങളെ ബാധിച്ച വിപത്ത്‍ അല്ലാഹുവിൻെറ ഹിതത്താൽതന്നെ സംഭവിച്ചതാകുന്നു. സത്യവിശ്വാസികളാരെന്ന്‍ അവൻ കണ്ടറിയുന്നതിനു വേണ്ടി.

وَلْيَعْلَمَ الَّذِينَ نَافَقُواْ وَقِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْاْ قَاتِلُواْ فِي سَبِيلِ اللّهِ أَوِ ادْفَعُواْ قَالُواْ لَوْ نَعْلَمُ قِتَالاً لاَّتَّبَعْنَاكُمْ هُمْ لِلْكُفْرِ يَوْمَئِذٍ أَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلإِيمَانِ يَقُولُونَ بِأَفْوَاهِهِم مَّا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ وَاللّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ ﴿١٦٧﴾

167. കപടന്മാർ ആരെന്ന്‍ കണ്ടറിയുന്നതിനുവേണ്ടിയും.വരുവിൻ! അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗത്തിൽ യുദ്ധം ചെയ്യുവിൻ. അല്ലെങ്കിൽ പ്രതിരോധിക്കുകയെങ്കിലും ചെയ്യുവിൻ എന്നു പറയപ്പെട്ട പ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു: യുദ്ധമുണ്ടാകുമെന്നറിഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ തീർച്ചയായും ഞങ്ങൾ നിങ്ങളോടൊപ്പം വരുമായിരുന്നു. ആ ദിനം അവർക്ക്‍ സത്യവിശ്വാസത്തേക്കാൾ അടുപ്പം സത്യനിഷേധത്തോടായിരുന്നു.അവരുടെ മനസ്സുകളിൽ ഇല്ലാത്തതാണ്‍ അവർ വായകൊണ്ട്‍ പറയുന്നത്‍. അവർ മൂടിവെക്കുന്നതെല്ലാം അല്ലാഹു നന്നായി അറിയുന്നുണ്ട്‍.

167: ഉഹുദിൽ സർവ സജ്ജീകരണങ്ങളോടും കൂടി അണിനിരന്നു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടായിരുന്ന ഖുറൈശി പ്പടയെ നേരിടാൻ മദീനയിൽനിന്ന്‍ പുറപ്പെട്ട ആയിരത്തോളം പേരിൽ അബ്‍ദുല്ലാഹിബ്‍നു ഉബയ്യും 300 കപടവിശ്വാസികളും വഴിയിൽവെച്ച്‍ മടങ്ങിപ്പോയി. ഈ അവസരത്തിൽ ചില മുസ്‍ലിംകൾ അവരെ തിരികെ വിളിച്ചുകൊണ്ട്‍ തങ്ങളുടെ കൂടെ കൂട്ടുവാൻ ശ്രമിച്ചുനോക്കി. എന്നാൽ അവരുടെ പ്രതികരണം ഇപ്രകാരമായിരുന്നു: യുദ്ധം നടക്കുമെന്ന്‍ ഞങ്ങൾക്ക്‍ ബോധ്യമൊന്നുമില്ല. യുദ്ധം നടക്കു മെന്ന്‍ വല്ല പ്രതീക്ഷയുമുണ്ടെങ്കിൽ ഞങ്ങൾ തീർച്ചയായും നിങ്ങളുടെ കൂടെ വരുമായിരുന്നു. ഇതിനെ യാണ്‍ ഈ വചനം സൂചിപ്പിക്കുന്നത്‍.

الَّذِينَ قَالُواْ لإِخْوَانِهِمْ وَقَعَدُواْ لَوْ أَطَاعُونَا مَا قُتِلُوا قُلْ فَادْرَؤُوا عَنْ أَنفُسِكُمُ الْمَوْتَ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٦٨﴾

168. (യുദ്ധത്തിനു പോകാതെ)വീട്ടിൽ കുത്തിയിരിക്കുകയും തങ്ങളുടെ സഹോദരന്മാരെക്കുറിച്ച്‍ ‘ഇവർ ഞങ്ങളെ അനുസരിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ വധിക്കപ്പെടുമായിരുന്നില്ല‘ എന്നു പറയുക യും ചെയ്യുന്നവരാണിവർ. പറയുക:നിങ്ങൾ സത്യവാന്മാരാണെങ്കിൽ മരണത്തെ നിങ്ങളിൽ നിന്നുതന്നെ തടഞ്ഞു നിർത്തുക.

وَلاَ تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُواْ فِي سَبِيلِ اللّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاء عِندَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ ﴿١٦٩﴾

169. അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗത്തിൽ കൊല്ലപ്പെട്ടവരെ മരിച്ചുപോയവരെന്നു വിചാരിക്കരുത്‍. അല്ല! അവർ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരാകുന്നു. തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിങ്കൽ അവർക്ക്‍ വിഭവം ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്‍.

169: രക്തസാക്ഷികൾക്ക് അല്ലാഹുവിങ്കൽ ഉണ്ടെന്ന് പ്രസ്താവിക്കുന്ന ജീവിതവും അവർക്ക് ലഭിക്കുന്ന വിഭവങ്ങളും നമുക്ക് അറിയാവുന്നതോ സങ്കൽപിക്കാവുന്ന ആയ തരത്തിലുള്ളതല്ല.അതൊക്കെ അഭൗതിക കാര്യങ്ങളായതിനാൽ അതിന്റെ വിശദാംശങ്ങൾ നമുക്ക് അജ്ഞാതമാകുന്നു.

فَرِحِينَ بِمَا آتَاهُمُ اللّهُ مِن فَضْلِهِ وَيَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذِينَ لَمْ يَلْحَقُواْ بِهِم مِّنْ خَلْفِهِمْ أَلاَّ خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلاَ هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٧٠﴾

170. അല്ലാഹു തന്റെ അനുഗ്രഹത്തിൽ നിന്ന് അവർക്കേകിയതിൽ അവർ സന്തുഷ്ടരാകുന്നു. (ഇഹലോകത്ത്) തങ്ങളുടെ പിന്നിലുള്ളവരും ഇനിയും തങ്ങളോടൊപ്പം എത്തിച്ചേർന്നിട്ടില്ലാത്തവരുമായ സത്യവിശ്വാസികൾ ഒട്ടും ഭയപ്പെടാനോ ദുഃഖിക്കാനോ സംഗതിയാകുന്നതല്ല എന്നോർത്തും അവർ സന്തുഷ്ടരാകുന്നു.

يَسْتَبْشِرُونَ بِنِعْمَةٍ مِّنَ اللّهِ وَفَضْلٍ وَأَنَّ اللّهَ لاَ يُضِيعُ أَجْرَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٧١﴾

171. അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നുള്ള അനുഗ്രഹത്തിലും, ഔദാര്യത്തിലും, വിശ്വാസികളുടെ കർമ്മഫലം അല്ലാഹു പാഴാക്കുകയില്ല എന്നതിലും അവർ സന്തുഷ്ടരാകുന്നു.

الَّذِينَ اسْتَجَابُواْ لِلّهِ وَالرَّسُولِ مِن بَعْدِ مَآ أَصَابَهُمُ الْقَرْحُ لِلَّذِينَ أَحْسَنُواْ مِنْهُمْ وَاتَّقَواْ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٧٢﴾

172. (ഉഹുദിൽ വെച്ച്)പരിക്കേറ്റ ശേഷവും അല്ലാഹുവിന്റെയു ദൂതന്റെയും വിളിക്ക് ഉത്തരം നൽകിയവരായ (സത്യവിശ്വാസികളുടെ പ്രതിഫലം), അവരിൽ സുകൃതികളും ഭക്തന്മാരുമായവർക്ക് മഹത്തായ പ്രതിഫലമുണ്ട്.

172: ഉഹുദിൽ ഖുറൈശികൾ മുസ്ലിംകളെ തോൽപിച്ചുവെങ്കിലും അവരെ നിശ്ശേഷം നശിപ്പിക്കാതെ തിരിച്ചുപോന്നത് വലിയ അവിവേകമായെന്ന് വഴിയിൽ വെച്ച് അവർക്ക് തോന്നി. തിരിച്ചു ചെന്ന് മദീനയെ അക്രമിക്കണമെന്ന അഭിപ്രായം അവരുടെ ചർച്ചയിൽ ഉയർന്നുവന്നെങ്കിലും അവർക്കതിന് ധൈര്യമുണ്ടായില്ല.ശത്രുക്കൾ മദീനയിലേക്ക് മടങ്ങിവന്നേക്കുമോ എന്ന ആശങ്കയാൽ യുദ്ധത്തിനു പിറ്റേ ദിവസം രാവിലെ തന്നെ നബി(സ)യും അനുചരന്മാരും റൗഹാഉൽ തമ്പടിച്ച ശത്രുക്കളെ പിന്തുടർന്നു പുറപ്പെട്ടു. ഉഹുദിൽ പങ്കെടുത്ത ദൃഢവിശ്വാസികളായ യോദ്ധാക്കളെ മാത്രം കൂടെ കൂട്ടി മദീനയിൽ നിന്ന് 8 മൈൽ ദൂരത്തുള്ള 'ഹംറാഉൽ അസദ്' വരെ അവർ യാത്രയായി. ഈ യാത്രയിൽ തിരുമേനിയോടൊന്നിച്ചുണ്ടായിരുന്ന ആത്മത്യാഗികളെയാണ് ഈ വചനം സൂചിപ്പിക്കുന്നത്.

الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُواْ لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَاناً وَقَالُواْ حَسْبُنَا اللّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ ﴿١٧٣﴾

173. ആളുകൾ അവരോട് പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങൾക്കെതിരെ ജനങ്ങൾ(വൻസൈന്യങ്ങൾ) സംഘടിച്ചിരിക്കുന്നു. അവരെ പേടിക്കണം'. എന്നാൽ അതവരുടെ വിശ്വാസം വർധിപ്പിക്കുകയാണുണ്ടായത്. അവർ പറഞ്ഞു: ഞങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹു മതി. കാര്യങ്ങൾ ഏൽപിക്കാൻ ഏറ്റവും പറ്റിയവൻ അവൻ തന്നെയാകുന്നു.

فَانقَلَبُواْ بِنِعْمَةٍ مِّنَ اللّهِ وَفَضْلٍ لَّمْ يَمْسَسْهُمْ سُوءٌ وَاتَّبَعُواْ رِضْوَانَ اللّهِ وَاللّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ ﴿١٧٤﴾

174. അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നുള്ള ഔദാര്യവും അനുഗ്രഹവുംകൊണ്ട് അവർ മടങ്ങി. അവർക്ക് ഒരാപത്തും പിണഞ്ഞതുമില്ല. അല്ലാഹുവിൻെറ തൃപ്തിയെ അവർ പിന്തുടർന്നു. അല്ലാഹു മഹത്തായ ഔദാര്യമുടയവനത്രെ.

173,174:ഹംറാഇൽ തമ്പടിച്ചിരുന്ന ഖുറൈശികൾ,തങ്ങൾ മദീനയിലേക്ക് പുനരാക്രമണത്തിന് തിരിച്ചു വരുന്നുണ്ട് എന്ന് ഭീഷണി മുഴക്കിയിരുന്നു. എങ്കിലും അത് വകവെക്കാതെ പ്രവാചകനും കൂട്ടരും മുന്നോട്ടു വരുന്നതുകണ്ട് വിരണ്ടുപോയ ഖുറൈശികൾ ഉടനെ മക്കയിലേക്ക് തിരിച്ചു. അവിടം വിട്ട് പോകുമ്പോൾ ഖുറൈശി തലവനായ അബൂസുഫ്‌യാൻ അടുത്ത വർഷം ബദ്റിൽ കാണാം എന്ന് പറഞ്ഞ് മുസ്‌ലിംകളെ വെല്ലുവിളിക്കുകയുണ്ടായി.
അടുത്ത വർഷം നിശ്ചിത സമയമായപ്പോൾ രണ്ടായിരം പേർ വരുന്ന ഒരു സൈന്യവുമായി അബൂസുഫ്‌യാൻ മക്കയിൽ നിന്ന് പുറപ്പെട്ട് മിജിന്നഃ എന്ന സ്ഥലത്ത് താവളമടിച്ചു. എന്നാൽ ഇത് ക്ഷാമവർഷമാണെന്ന് പറഞ്ഞ് അവിടെവെച്ച് തിരിച്ചുപോവാൻ തീരുമാനിക്കുകയാണ് അവർ ചെയ്തത്. മുസ്‌ലിംകൾ ബദ്റിലേക്ക് പുറപ്പെടാതിരിക്കാൻ മദീനയിൽ ചെന്ന് മുസ്‌ലിംകൾക്കിടയിൽ കുപ്രചരണം നടത്താൻ ഒരു ദൂതനെ അബൂസുഫ്‌യാൻ ഏർപ്പാട് ചെയ്തു. അയാൾ മദീനയിലെത്തി, ഖുറൈശികൾ നിങ്ങൾക്ക് തടുക്കാനാവാത്ത ഒരു വമ്പിച്ച സൈന്യത്തെയാണ് സംഘടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതെന്ന് വ്യാജപ്രചരണം നടത്തി. അതുകൊണ്ട് യുദ്ധത്തിന് പുറപ്പെടാതിരിക്കലാണ് ഉത്തമമെന്ന് അയാൾ മുസ്‌ലിംകൾക്കിടയിൽ പ്രചരിപ്പിച്ചു. എന്നാൽ ഈ ഭീഷണിയിൽ പതറാതെ പ്രവാചകനും 1500 പേർ അടങ്ങുന്ന മുസ്‌ലിം സംഘവും ബദ്റിലേക്ക് പുറപ്പെട്ടു. ശത്രുക്കളെ പ്രതീക്ഷിച്ച് എട്ടു ദിവസം തിരുമേനിയും സംഘവും ബദ്റിൽ താമസിച്ചു. എന്നാൽ ഖുറൈശിപ്പട വന്നില്ല. അവിടെ ഒരു കച്ചവട സംഘവുമായി അവർ വ്യാപാരം നടത്തി. മുസ്‌ലിം സൈനികർ കൂടെ കരുതിയിരുന്ന ചരക്കുകൾക്ക് ഇരട്ടി ലാഭം നേടാൻ കഴിഞ്ഞു.ഖുറൈശികൾ ഏറ്റുമുട്ടാൻ വരാതെ തിരിച്ചുപോയെന്ന് അറിഞ്ഞതോടെ അവർ മദീനയിലേക്ക് മടങ്ങി. ഈ സംഭവമാണ് പ്രകൃത വചനങ്ങളിൽ സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഈ സംഭവം 'ചെറിയ ബദ്ർ' എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നു.

إِنَّمَا ذَلِكُمُ الشَّيْطَانُ يُخَوِّفُ أَوْلِيَاءهُ فَلاَ تَخَافُوهُمْ وَخَافُونِ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ﴿١٧٥﴾

175. തീർച്ചയായും അത് പിശാച് തന്നെയാകുന്നു.അവൻ തൻെറ മിത്രങ്ങളെ ഭയപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.അതിനാൽ അവരെ ഭയപ്പെടാതിരിക്കുവിൻ. നിങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസികളാണെങ്കിൽ എന്നെ ഭയപ്പെടുവിൻ.

وَلاَ يَحْزُنكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَن يَضُرُّواْ اللّهَ شَيْئاً يُرِيدُ اللّهُ أَلاَّ يَجْعَلَ لَهُمْ حَظًّا فِي
الآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٧٦﴾

176. സത്യനിഷേധത്തിൽ ധൃതിയിൽ മുന്നേറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നവർ നിന്നെ ദുഃഖിപ്പിക്കാതിരിക്കട്ടെ.തീർച്ചയായും അല്ലാഹുവിന് ഒരു ഉപദ്രവും വരുത്താൻ അവർക്കാവില്ല. പരലോകത്ത് അവർക്കൊരു വിഹിതവും നൽകാതിരിക്കാൻ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. ഭയങ്കരമായ ശിക്ഷയാണ് അവർക്കുള്ളത്.

إِنَّ الَّذِينَ اشْتَرَوُاْ الْكُفْرَ بِالإِيمَانِ لَن يَضُرُّواْ اللّهَ شَيْئًا وَلهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٧٧﴾

177. തീർച്ചയായും സത്യവിശ്വാസം വിറ്റ് സത്യനിഷേധം വാങ്ങിയവർ അല്ലാഹുവിന് ഒരു ദോഷവും ചെയ്യുന്നില്ല. വേദനയേറിയ ശിക്ഷയാണ് അവർക്കുള്ളത്.

وَلاَ يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُواْ أَنَّمَا نُمْلِي لَهُمْ خَيْرٌ لِّأَنفُسِهِمْ إِنَّمَا نُمْلِي لَهُمْ لِيَزْدَادُواْ إِثْمًا وَلَهْمُ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿١٧٨﴾

178. സത്യനിഷേധികൾക്ക് നാം സാവകാശം നൽകുന്നത് തങ്ങൾക്ക് ഗുണകാരമാണെന്ന് അവർ കരുതേണ്ടതില്ല.അവരുടെ പാപഭാരം വർധിപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി മാത്രമാകുന്നു നാം അവർക്ക് സാവകാശം നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്.അപമാനകരമായ ശിക്ഷയാണ് അവർക്കുള്ളത്.

مَّا كَانَ اللّهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى مَا أَنتُمْ عَلَيْهِ حَتَّىَ يَمِيزَ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَمَا كَانَ اللّهُ لِيُطْلِعَكُمْ عَلَى الْغَيْبِ وَلَكِنَّ اللّهَ يَجْتَبِي مِن رُّسُلِهِ مَن يَشَاء فَآمِنُواْ بِاللّهِ وَرُسُلِهِ وَإِن تُؤْمِنُواْ وَتَتَّقُواْ فَلَكُمْ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٧٩﴾

179. തങ്ങളുടെ ഇപ്പോഴത്തെ അവസ്ഥയിൽ നിലകൊള്ളാൻ അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികളെ അനുവദിക്കുകയില്ല; നല്ലതിൽനിന്ന് ചീത്തയെ വേർതിരിക്കുന്നതുവരെ. അഭൗതിക കാര്യങ്ങൾ അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് വെളിപ്പെടുത്തിത്തരാനും പോകുന്നില്ല. (അഭൗതിക കാര്യങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്താൻ,) അല്ലാഹു തന്റെ ദൂതന്മാരിനിന്ന് അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നു.അതിനാൽ നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിലും അവന്റെ ദൂതന്മാരിലും വിശ്വസിക്കുവിൻ. നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുകയും സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുകയുമാണെങ്കിൽ നിങ്ങൾക്ക് മഹത്തായ പ്രതിഫലമുണ്ട്.

179: സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് യഥാർഥ വിശ്വാസികളായി നിലകൊള്ളാനും അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ച ഒരു ഉത്തമ സമുദായമായി ലോകർക്ക് സത്യസാക്ഷികളാവാനും അവർക്കിടയിലെ കപടന്മാരെ വേർതിരിച്ചറിയേണ്ടത് അനിവാര്യമായിരുന്നു. ഇരുകൂട്ടരെയും പരസ്പരം വകതിരിക്കേണ്ടതിനായി ചില പരീക്ഷണാവസരങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുകയാണ് അല്ലാഹുവിന്റെ നടപടിക്രമം. ഉഹുദ് യുദ്ധം മുസ്ലിം സമൂഹത്തിലെ യഥാർഥവിശ്വാസികളെയും അവരിലെ ഭീരുക്കളെയും കപടന്മാരെയും വെളിപ്പെടുത്തിയ ഒരു സംഭവമായിരുന്നു.

وَلاَ يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَبْخَلُونَ بِمَا آتَاهُمُ اللّهُ مِن فَضْلِهِ هُوَ خَيْرًا لَّهُمْ بَلْ هُوَ شَرٌّ لَّهُمْ سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخِلُواْ بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلِلّهِ مِيرَاثُ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضِ وَاللّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١٨٠﴾

180. അല്ലാഹു തങ്ങൾക്കേകിയ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ പിശുക്കു കാണിക്കുന്നവർ അതവർക്ക് ഗുണകരമാണെന്ന് ഒരിക്കലും വിചാരിക്കരുത്. അല്ല, അതവർക്ക് ദോഷകരമാവുന്നു. ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപുനാളിൽ തങ്ങൾ പിശുക്കി സമ്പാദിച്ചതൊക്കെയും അവരുടെ കഴുത്തിൽ വളയമായിത്തീരും. ആകാശങ്ങളുടെയും ഭൂമിയുടെയും അന്തിമമായ അവകാശം അല്ലാഹുവിനു മാത്രമാകുന്നു. അല്ലാഹു നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചെല്ലാം സൂക്ഷ്മമായി അറിയുന്നവനാകുന്നു.

180: ആകാശഭൂമികളിൽ മനുഷ്യർ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്ന എല്ലാ വസ്തുക്കളുടെയും യഥാർഥ ഉടമ അല്ലാഹുവാകുന്നു. താൽക്കാലികമായി അതിൻെറ ഉടമസ്ഥതയും കൈകാര്യവും അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന വരെ ഏൽപിക്കുന്നു എന്നു മാത്രം. തൻെറ കൈവശമുള്ള വസ്തുക്കൾ ഒരു ദിവസം ഏതൊരാൾക്കും കയ്യൊഴിക്കാതെ ഗത്യന്തരമില്ല. അല്ലാഹുവിൻെറ അനുഗ്രഹത്താൽ തൻെറ കൈവശം വന്നുചേർന്ന വിഭവ ങ്ങൾ ദൈവമാർഗത്തിൽ സ്വമനസ്സാലെ ചെലവഴിക്കുകയാണ് ബുദ്ധിയുള്ള മനുഷ്യൻ ചെയ്യേണ്ടത്. അല്ലാഹു നൽകിയ അനുഗ്രഹം തൻെറയും സഹജീവികളുടെയും ന്യായമായ ആവശ്യങ്ങൾക്ക് ചെലവഴി ക്കാതെ കെട്ടിപ്പൂട്ടി സൂക്ഷിച്ചുവെക്കുന്നത് പാവങ്ങളുടെ വെറുപ്പിനും വിദ്വേഷത്തിനും കാരണമായി ത്തീരുന്നു. അല്ലാഹു ഔദാര്യമായി നൽകിയ സമ്പത്ത് ദൈവമാർഗത്തിൽ ചെലവഴിക്കാൻ കൂട്ടാക്കാതെ പിശുക്കിപ്പിശുക്കി കുന്നു കൂട്ടി വെക്കുന്നത് പരലോകത്ത് അവർക്കൊട്ടും പ്രയോജനപ്പെടുകയില്ലെന്ന് മാത്രമല്ല, അതവർക്ക് കണ്ഠാഭരണമായി അണിയിക്കപ്പെടുമെന്നും അല്ലാഹു താക്കീതു ചെയ്യുന്നു.
സകാത്ത് കൊടുത്തു തീർക്കാത്ത സ്വത്തിനെ ഒരു കൂറ്റൻ സർപ്പമാക്കി അന്ത്യനാളിൽ അതിൻെറ ഉടമ സ്ഥന് മാലയിട്ട് ശിക്ഷിക്കുമെന്ന് ഒരു പ്രവാചക വചനമുണ്ട്. (ബുഖാരി)
അന്യൻെറ ഭൂമി കയ്യേറിയവന് ആ ഭൂമി അന്ത്യനാളിൽ മാലയായി അണിയിക്കപ്പെടുമെന്നും ഒരു തിരുവചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. (ബുഖാരി, മുസ്‌ലിം).
അല്ലാഹു നൽകിയ അനുഗ്രഹങ്ങളെല്ലാം മനുഷ്യൻ എങ്ങനെ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നുവെന്ന് അല്ലാഹു സൂക്ഷ്മമായി വീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്.

لَّقَدْ سَمِعَ اللهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُواْ إِنَّ اللهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ أَغْنِيَاء سَنَكْتُبُ مَا قَالُواْ وَقَتْلَهُمُ الأَنبِيَاء بِغَيْرِ حَقٍّ وَنَقُولُ ذُوقُواْ عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿١٨١﴾

181. അല്ലാഹു ദരിദ്രനും ഞങ്ങൾ ധനികരുമാകുന്നു,എന്ന് പറഞ്ഞവരുടെ വാക്കുകൾ അല്ലാഹു തീർച്ചയായും കേട്ടുകഴിഞ്ഞു. അവർ പറഞ്ഞതും, പ്രവാചകന്മാരെ അന്യായമായി അവർ കൊലപ്പെടുത്തിയതും നാം രേഖപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്.(അന്ത്യനാളിൽ) നാം അവരോട് പറയും: കരിച്ചു കളയുന്ന നരക ശിക്ഷ ആസ്വദിച്ചു കൊള്ളുക.

181: 'അല്ലാഹുവിന് നല്ല കടം നൽകുവാൻ ആരുണ്ട്' എന്ന വചനം വിശുദ്ധ ഖുർആനിൽ അവത രിച്ചപ്പോൾ (2:245) യഹൂദന്മാർ പരിഹാസസ്വരത്തിൽ പറഞ്ഞതാണ് ഇത്.

ذَلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيكُمْ وَأَنَّ اللهَ لَيْسَ بِظَلاَّمٍ لِّلْعَبِيدِ ﴿١٨٢﴾

182. ഇത് നിങ്ങളുടെ കൈകൾ നേരത്തെ ചെയ്തുവെച്ചതാണ്. തീർച്ചയായും അല്ലാഹു തൻെറ ദാസന്മാരോട് അനീതി കാണിക്കുന്നവനല്ല.

الَّذِينَ قَالُواْ إِنَّ اللهَ عَهِدَ إِلَيْنَا أَلاَّ نُؤْمِنَ لِرَسُولٍ حَتَّىَ يَأْتِيَنَا بِقُرْبَانٍ تَأْكُلُهُ النَّارُ قُلْ قَدْ جَاءكُمْ رُسُلٌ مِّن قَبْلِي بِالْبَيِّنَاتِ وَبِالَّذِي قُلْتُمْ فَلِمَ قَتَلْتُمُوهُمْ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٨٣﴾

183. (അദൃശ്യലോകത്തുനിന്നുള്ള) അഗ്നി വന്നു വിഴുങ്ങുന്ന ഒരു ബലി നടത്തിക്കാണിക്കാത്ത ഒരു പ്രവാചകനിലും വിശ്വസിക്കരുതെന്ന് തീർച്ചയായും അല്ലാഹു ഞങ്ങളോട് അനുശാ സിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറയുന്നവരുണ്ടല്ലോ, അവരോട് പറയുക: വ്യക്തമായ തെളിവുക ളോടു കൂടിയും, നിങ്ങൾ ഈ പറഞ്ഞ (ദിവ്യാത്ഭുതം അവതരിപ്പിച്ചു)കൊണ്ടും എനിക്ക് മുമ്പ് നിരവധി പ്രവാചകന്മാർ നിങ്ങളിൽ വന്നിട്ടുണ്ടായിരുന്നുവല്ലോ. നിങ്ങളുടെ വാദം സത്യമാണെങ്കിൽ നിങ്ങൾ അവരെ വധിച്ചുകളഞ്ഞതെന്തിന്?

183: ദൈവപ്രീതിക്കായി ബലിയർപ്പിക്കപ്പെട്ട വസ്തുക്കൾ ദൈവം സ്വീകരിച്ചതിൻെറ അടയാളമായി ആകാശത്തുനിന്ന് അഗ്നി വന്നു ദഹിപ്പിച്ച ചില സംഭവങ്ങൾ ബൈബിൾ പലേടത്തും ഉദ്ധരിക്കുന്നുണ്ട്. ''മോശെയും അഹരോനും സമാഗമനകൂടാരത്തിൽ കടന്നിട്ടു പുറത്തുവന്നു.ജനത്തെ ആശീർവദിച്ചു; അപ്പോൾ യഹോവയുടെ തേജസ്സു സകല ജനത്തിനും പ്രത്യക്ഷമായി. യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ നിന്നു തീ പുറപ്പെട്ടു. യാഗപീഠത്തിന്മേൽ ഉള്ള ഹോമയാഗവും മേദസ്സും ധഹിപ്പിച്ചു; ജനങ്ങളെല്ലാം അതുകണ്ടപ്പോൾ ആർത്തു സാഷ്ടാംഗം വീണു''.(ലേവ്യ പുസ്തകം 9:23,24). ന്യായാധിപന്മാർ 6:20-21,13:19-20,2.ദിനവൃത്താന്തം7:1-2, എന്നിവയിലും ഇതുപോലുള്ള സംഭവങ്ങൾ ബൈബിളിൽ കാണാവുന്നതാണ്.

ഇത്തരം ഒരു അത്ഭുതകൃത്യം ഇസ്രാഈൽ പ്രവാചകനായ ഏലിയാവ്(ഇൽയാസ് നബി) കാണിച്ചതായി ബൈബിളിൽ തന്നെ രേഖപ്പെടുത്തിയിക്കുന്നു. അദ്ദേഹവും 'ബഅ്ലി'ൻെറ പൂജാരിമാരും ഒരു യാഗം നടത്തി മത്സരിക്കുകയുണ്ടായി. ഇരുകൂട്ടരും ഓരോ കാളയെ വീതം ഖണ്ഡം ഖണ്ഡമാക്കി തീ ഇടാതെ വിറകിന്മേൽ വെച്ചു. ബഅ്ലിൻെറ പൂജാരിമാർ അവരുടെ ദേവൻെറ പേരിൽ രാവിലെ തുടങ്ങി ഉച്ച വരെ വിളിച്ചപേക്ഷിച്ചു. ഒരു ശബ്ദമോ ഉത്തരമോ ഉണ്ടായില്ല. ഏലിയാവ് യഹോവയുടെ നാമത്തിലും വിളിച്ചർഥിച്ചു. ഉടനെ യഹോവയുടെ തീ ഇറങ്ങി. ഹോമയാഗവും വിറകും മണ്ണും ദഹിപ്പിച്ചു. തോട്ടിലെ വള്ളവും വറ്റിച്ചുകളഞ്ഞു. ജനം ബാലിൻെറ പ്രവാചകന്മാരെ പിടിച്ചുവെച്ചു. ഏലിയാവു അവരെ താഴെ കീശോൻ തോട്ടിന്നരികെ കൊണ്ടുചെന്നു അവിടെവെച്ച് വെട്ടിക്കൊന്നുകളഞ്ഞു. എന്നാൽ പിന്നീട് ബാലിൻെറ ആരാധകയായിരുന്ന ഈസബെൽ രാജ്ഞിയുടെ ആവശ്യപ്രകാരം ഏലിയാവിനെ കൊലപ്പെടുത്തുവാൻ ഇസ്രായേലി രാജാവായ ആഹാബി ശ്രമിക്കുകയുണ്ടായി. അതിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെടാൻ ഏലിയാവ് സ്ഥലം വിടുകയാണ് ചെയ്തത്. (1.രാജാക്കന്മാർ അധ്യായം 18,19)

ആദമിൻെറ രണ്ടു പുത്രന്മാർ(ഹാബീലും, ഖാബീലും) ഇങ്ങനെ ബലിയർപ്പിച്ചതായ സംഭവം ഖുർആൻ 5:27-31-ൽ ഉദ്ധരിക്കുന്നുണ്ട്. ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ ആ സംഭവം വിശദീകരിക്കുന്നത് ഇപ്രകാരമാണ്: ഹാബീലിൻെറ ബലിയെ ആകാശത്തുനിന്ന് ഒരു അഗ്നി ഇറങ്ങിവന്ന് ദഹിപ്പിച്ചു. ഹാബീലിൻെറ ബലി സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടു. ഖാബീലിൻെറ ബലി തിരസ്കരിക്കപ്പെടുകയാണുണ്ടായത്. അതിനെ തുടർന്ന് ഖാബീലിന് ഹാബീലിനോട് വിദ്വേഷം തോന്നുകയും ഖാബീൽ തൻെറ സഹോദരനെ കൊലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.

ഒരു പ്രവാചകൻ അംഗീകരിക്കപ്പെടാൻ അദ്ദേഹം ഒരു ഹോമയാഗം നടത്തുകയും ബലിവസ്തു അഗ്നി വന്ന് ദഹിപ്പിക്കുകയും വേണമെന്ന ഉപാധി വേദപുസ്തകങ്ങൾ എവിടെയും അനുശാസിച്ചിട്ടില്ല. അതിനാൽ അവർ ദിവ്യാത്ഭുതം ആവശ്യപ്പെടുന്നത് ആത്മാർഥമായിട്ടോ സത്യസന്ധമായിട്ടോ അല്ല; പ്രത്യുത മുഹമ്മദ് നബി(സ)യുടെ പ്രവാചകത്വത്തെ തള്ളിപ്പറയണമെന്ന ഉദ്ദേശ്യമേ അവർക്കുള്ളു.

فَإِن كَذَّبُوكَ فَقَدْ كُذِّبَ رُسُلٌ مِّن قَبْلِكَ جَآؤُوا بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَالْكِتَابِ الْمُنِيرِ ﴿١٨٤﴾

184. അതിനാൽ അവർ നിന്നെ നിഷേധിക്കുന്നുവെങ്കിൽ നിനക്കു മുമ്പും പ്രവാചകന്മാർ നിഷേധിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അവരൊക്കെയും വ്യക്തമായ തെളിവുകളും ഏടുകളും പ്രകാശം പരത്തുന്ന വേദങ്ങളും കൊണ്ട് വന്നവരായിരുന്നു.

كُلُّ نَفْسٍ ذَآئِقَةُ الْمَوْتِ وَإِنَّمَا تُوَفَّوْنَ أُجُورَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَمَن زُحْزِحَ عَنِ النَّارِ وَأُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ وَما الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلاَّ مَتَاعُ الْغُرُورِ ﴿١٨٥﴾

185. ഏതൊരാത്മാവും മരണമനുഭവിക്കുന്നതാകുന്നു. നിങ്ങളെല്ലാവരുടെയും കർമ്മഫലം അന്ത്യനാളിൽ പരിപൂർണമായി നൽകപ്പെടും.അപ്പോൾ നരകാഗ്നിയിൽനിന്നകറ്റപ്പെടുകയും സ്വർഗത്തിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുവനാരോ, അവനത്രെ യഥാർഥത്തിൽ വിജയം നേടിയവൻ. ഇഹലോകജീവിതം വഞ്ചനാത്മകമായ ചരക്കു മാത്രമാകുന്നു.

لَتُبْلَوُنَّ فِي أَمْوَالِكُمْ وَأَنفُسِكُمْ وَلَتَسْمَعُنَّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُواْ الْكِتَابَ مِن قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُواْ أَذًى كَثِيرًا وَإِن تَصْبِرُواْ وَتَتَّقُواْ فَإِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الأُمُورِ ﴿١٨٦﴾

186. തീർച്ചയായും നിങ്ങളുടെ സമ്പത്തിലും ശരീരത്തിലും നിങ്ങൾ പരീക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതാകുന്നു. നിങ്ങൾക്കുമുമ്പെ വേദം നൽകപ്പെട്ടവരിൽനിന്നും ബഹുദൈവാരാധകരിൽനിന്നും ധാരാളം ചീത്ത വാക്കുകൾ നിങ്ങൾ കേൾക്കേണ്ടി വരികയും ചെയ്യും. അപ്പോഴൊക്കെ നിങ്ങൾ ക്ഷമപാലിക്കുകയും സൂക്ഷ്മത പുലർത്തുകയുമാണെങ്കിൽ തീർച്ചയായും അത് നിശ്ചയദാർഢ്യമുള്ള കാര്യം തന്നെ.

وَإِذْ أَخَذَ اللّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُواْ الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ وَلاَ تَكْتُمُونَهُ فَنَبَذُوهُ وَرَاء ظُهُورِهِمْ وَاشْتَرَوْاْ بِهِ ثَمَناً قَلِيلاً فَبِئْسَ مَا يَشْتَرُونَ ﴿١٨٧﴾

187. വേദം നൽകപ്പെട്ടവരുടെ ഉറപ്പ് അല്ലാഹു(അവരിൽനിന്ന്) വാങ്ങിയ സന്ദർഭം(ഓർക്കുക); നിങ്ങൾ (വേദാധ്യാപനങ്ങൾ) ജനങ്ങൾക്ക് വിവരിച്ചുകൊടുക്കണമെന്നും, അത് ഒളിപ്പിച്ചു വെക്കരുതെന്നും. പക്ഷേ, അവർ (വേദത്തെ) പുറകോട്ടു വലിച്ചെറിഞ്ഞു. തുഛമായ വിലക്കുവേണ്ടി അവരത് വിറ്റുകളഞ്ഞു. അവർ പകരം വാങ്ങുന്നത് വളരെ ചീത്തതന്നെ.

187: വേദഗ്രന്ഥത്തിൻെറ അധ്യാപനങ്ങൾ യഥാർഥ രൂപത്തിൽ ജനങ്ങൾക്ക് വിവരിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ വേദവാഹകർ കൽപിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു എന്നതിനുള്ള തെളിവുകൾ ബൈബിളിൽ തന്നെ കാണാവുന്നതാണ്.മൂസാ(അ) ഇസ്രാഈല്യരിൽനിന്ന് പ്രതിജ്ഞവാങ്ങിയതായി ബൈബിൾ പറയുന്നു: യിസ്രയേലേ, കേൾക്ക; യഹോവ നമ്മുടെ ദൈവമാകുന്നു; യഹോവ ഏകൻ തന്നെ. നിൻെറ ദൈവമായ യഹോവയെ നീ പൂർണ ഹൃദയത്തോടും പൂർണ മനസ്സോടും പൂർണ ശക്തിയോടും കൂടെ സ്നേഹിക്കേണം. ഇന്നു ഞാൻ നിന്നോട് കൽപിക്കുന്ന ഈ വചനങ്ങൾ നിൻെറ ഹൃദയത്തിൽ ഇരിക്കേണം. നീ അവയെ നിൻെറ മക്കൾക്കു ഉപദേശിച്ചുകൊടുക്കുകയും നീ വീട്ടിൽ ഇരിക്കുമ്പോഴും വഴി നടക്കുമ്പോഴും കിടക്കുമ്പോഴും എഴുന്നേൽക്കുമ്പോഴും അവയെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കുകയും വേണം. അവയെ അടയാളമായി നിൻെറ കൈമേൽ കെട്ടേണം. അവ നിൻെറ കണ്ണുകൾക്കുമധ്യേ പട്ടമായി ഇരിക്കേണം. അവയെ നിൻെറ വീട്ടിൻെറ കട്ടിളകളിൻമേലും പടിവാതിലുകളിലും എഴുതേണം. (ആവർത്തനപുസ്തകം 6:4-9).
യഹോവയുടെ നിയമപെട്ടകം ചുമക്കുന്ന ലേവ്യരായ പുരോഹിതന്മാരെയും ഇസ്രായേലിൻെറ എല്ലാ മൂപ്പന്മാരെയും തൗറാത്തിൻെറ പകർപ്പ് ഏൽപിച്ചുകൊണ്ട് മൂസാ(അ) അവരോട് കൽപിക്കുകയുണ്ടായി: ഏഴേഴു സംവത്സരം കൂടുമ്പോൾ ഉള്ള വിമോചന സംവത്സരത്തിലെ കൂടാരപ്പെരുനാളിൽ യിസ്രയേൽ മുഴുവനും നിൻെറ ദൈവമായ യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ അവൻ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന സ്ഥലത്തു വരുമ്പോൾ ഈ ന്യായപ്രമാണം (തൗറാത്ത്) എല്ലാ യിസ്രയേല്യരും കേൾക്കെ അവരുടെ മുമ്പാകെ വായിക്കേണം. പുരുഷന്മാരും സ്ത്രീകളും കുട്ടികളും നിൻെറ പട്ടണത്തിലുള്ള പരദേശിയും കേട്ടു പഠിച്ചു നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവയെ ഭയപ്പെട്ടു ഈ ന്യായപ്രമാണത്തിലെ വചനങ്ങൾ ഒക്കെയും പ്രമാണിച്ചു നടക്കേണ്ടതിന്നും അവയെ അറിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത അവരുടെ മക്കൾ കേൾക്കേണ്ടതിന്നും നിങ്ങൾ യോർദ്ദാൻ കടന്നു കൈവശമാക്കുവാൻ ചെല്ലുന്ന ദേശത്തു (ഫലസ്തീൻ) നിങ്ങളുടെ ആയുഷ്കാലമൊക്കെയും നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവയെ ഭയപ്പെടുവാൻ പഠിക്കേണ്ടതിന്നും ജനത്തെ വിളിച്ചു കൂട്ടണം. (ആവർത്തനപുസ്തകം 31:10-13)
എന്നാൽ ഇസ്രാഈല്യർ കാലക്രമേണ ന്യായപ്രമാണത്തെ മറന്നു.പകരം സ്വാർഥലാഭങ്ങൾക്കുവേണ്ടി സ്വയം നിർമിച്ച നിയമങ്ങളും തത്ത്വങ്ങളും സ്വീകരിക്കുകയുമാണ് അവർ ചെയ്തത്.
ഈ ഉദ്ബോധനം മുസ്ലിംകൾക്ക് കൂടിയുള്ള താക്കീതാണ്. ജനങ്ങളെ സത്യത്തിലേക്കും ധർമത്തിലേക്കും പ്രബോധനം ചെയ്യുക എന്ന അല്ലാഹുവിൻെറ പ്രവാചകൻ നിർവഹിച്ച ചുമതല, അതിൽ വിശ്വ

സിച്ചവരുടെ ചുമതലകൂടിയാണ്‌. പ്രവാചക(സ)ന്റെ ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ വിടവാങ്ങൽ ഹജ്ജ്‌ വേളയിലെ പ്രസംഗത്തിൽ ഇത്‌ പ്രത്യേകം ഉണർത്തിയതായി കാണാം. 'ഇവിടെ കൂടിയവർ കൂടിയിട്ടില്ലാത്തവർക്ക്‌ ഇത്‌ എത്തിച്ചു കൊടുക്കണം' എന്ന്‌ കൽപിച്ചുകൊണ്ടാണ്‌ അദ്ദേഹം തന്റെ പ്രസംഗം ഉപസംഹരിച്ചത്‌.

لاَ تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ بِمَا أَتَواْ وَّيُحِبُّونَ أَن يُحْمَدُواْ بِمَا لَمْ يَفْعَلُواْ فَلاَ تَحْسَبَنَّهُمْ بِمَفَازَةٍ مِّنَ الْعَذَابِ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٨٨﴾

188. സ്വന്തം ചെയ്തികളിൽ നിഗളിക്കുകയും ചെയ്യാത്ത കാര്യങ്ങളുടെ പേരിൽ പ്രശംസിക്കപ്പെടാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ ശിക്ഷയിൽനിന്നൊഴിവാകുമെന്ന്‌ നീ വിചാരിക്കരുത്‌. അവർക്കാണ്‌ വേദനയേറിയ ശിക്ഷയുള്ളത്‌.

وَلِلّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضِ وَاللّهُ عَلَىَ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٨٩﴾

189. ആകാശങ്ങളുടെയും ഭൂമിയുടെയും ആധിപത്യം അല്ലാഹുവിനുള്ളതാകുന്നു. അല്ലാഹു എല്ലാ കാര്യത്തിനും കഴിവുറ്റവൻ തന്നെ.

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضِ وَاخْتِلاَفِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لآيَاتٍ لِّأُوْلِي الألْبَابِ ﴿١٩٠﴾

190. ആകാശഭൂമികളുടെ സൃഷ്ടിയിലും രാപ്പകലുകൾ മാറിമാറി വരുന്നതിലും തീർച്ചയായും ബുദ്ധിയുള്ളവർക്ക്‌ ധാരാളം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുണ്ട്‌.

الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَىَ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذا بَاطِلاً سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿١٩١﴾

191. നിന്നും ഇരുന്നും കിടന്നും അല്ലാഹുവെ സ്മരിക്കുന്നവരാണവർ. ആകാശഭൂമികളുടെ സൃഷ്ടിയെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുന്നവരുമാണവർ. (അവർ സ്വയം പറയും:) ഞങ്ങളുടെ നാഥാ! ഇതൊക്കെയും നീ വെറുതെ സൃഷ്ടിച്ചതല്ല. നീയെത്ര പരിശുദ്ധൻ! നീ ഞങ്ങളെ നരക ശിക്ഷയിൽനിന്നും കാത്തു രക്ഷിക്കണേ.

رَبَّنَا إِنَّكَ مَن تُدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ أَخْزَيْتَهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنصَارٍ ﴿١٩٢﴾

192. ഞങ്ങളുടെ നാഥാ! നീ ആരെയെങ്കിലും നരകത്തിൽ പ്രവേശിപ്പിച്ചാൽ അവനെ നീ നിന്ദ്യനാക്കിക്കഴിഞ്ഞു. അക്രമികൾക്ക്‌ സഹായികളായി ആരുമില്ലതാനും.

رَّبَّنَا إِنَّنَا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلإِيمَانِ أَنْ آمِنُواْ بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ الأبْرَارِ ﴿١٩٣﴾

193. ഞങ്ങളുടെ നാഥാ! സത്യവിശ്വാസത്തിലേക്കു ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു വിളിയാളൻ 'നിങ്ങളുടെ നാഥനിൽ വിശ്വസിപ്പിൻ' എന്നു വിളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്‌ ഞങ്ങൾ കേട്ടു. അങ്ങനെ ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു. ഞങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവേ, നീ ഞങ്ങളുടെ പാപ

ങ്ങൾ പൊറുക്കേണമേ. ഞങ്ങളിലുള്ള തിന്മകൾ ദൂരീകരിക്കേണമേ. ഞങ്ങളെ നീ സജ്ജന ങ്ങളോടൊപ്പം മരിപ്പിക്കേണമേ.

رَبَّنَا وَآتِنَا مَا وَعَدتَّنَا عَلَى رُسُلِكَ وَلاَ تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّكَ لاَ تُخْلِفُ الْمِيعَادَ ﴿١٩٤﴾

194. ഞങ്ങളുടെ നാഥാ! നിന്റെ ദൂതന്മാരിലൂടെ നീ ഞങ്ങൾക്ക് വാഗ്ദത്തം ചെയ്തിട്ടുള്ളതൊക്കെ യും ഞങ്ങൾക്കു നൽകേണമേ, അന്ത്യ നാളിൽ നീ ഞങ്ങളെ അപമാനത്തിലകപ്പെടുത്ത രുതേ, നിശ്ചയമായും നീ വാഗ്ദാനം ലംഘിക്കുകയില്ല.

190-194: പ്രാപഞ്ചിക പ്രതിഭാസങ്ങളിലേക്ക് ശ്രദ്ധ ക്ഷണിക്കുകയാണ് ഈ സൂക്തങ്ങൾ. പ്രവാചകനിൽ വിശ്വസിക്കാനുള്ള യഥാർഥ പ്രമാണം അവർ ദിവ്യാത്ഭുതങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കുന്നതിലല്ല, പ്രത്യുത അവരുടെ സത്യാത്മകതക്കുള്ള അടിസ്ഥാന ദൃഷ്ടാന്തം നിങ്ങൾ ജീവിക്കുന്ന പ്രപഞ്ചം തന്നെയാണ്. ഓരോ പ്രാപഞ്ചിക വസ്തുക്കൾക്കു പിന്നിലും ലക്ഷ്യബോധവും യുക്തിബോധവും കാണപ്പെടുന്നു. വളരെ കൃത്യമായി സംവിധാനിച്ചിട്ടുള്ള ഈ പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ ആസൂത്രണത്തിനു പിന്നിൽ ബുദ്ധിമാനും യുക്തിമാനും സർവജ്ഞനുമായ ഒരു സ്രഷ്ടാവിനെ കണ്ടെത്താൻ കഴിയുന്നതാണ്. പ്രപഞ്ചരഹസ്യ ത്തെയും പ്രാപഞ്ചിക വ്യവസ്ഥയെയും കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുംതോറും ദൈവത്തിന്റെയും പരലോകത്തി ന്റെയും ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കണ്ടെത്താൻ സാധിക്കുന്നതാണ്. ഈ പ്രകൃതി ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിലൂടെയാണ് മനുഷ്യൻ ദൈവത്തെ കണ്ടെത്തേണ്ടത്.
ഈ ലോകത്ത് സമ്പൂർണമായ നീതി ലഭിക്കുക അസാധ്യമാണ്. അതിനാൽ സമ്പൂർണമായ നീതി പുലരുന്ന ഒരവസരം ഉളവാകുക അനിവാര്യമാണെന്ന് ചിന്തിക്കുന്നവർക്ക് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.
ദൈവത്തിന്റെ സത്ത അഗോചരമാണ്. എങ്കിലും ആർക്കും എവിടെയും കാണാവുന്ന പ്രാപഞ്ചിക ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിലൂടെ തന്റെ ഗുണങ്ങളെയും അധികാരാവകാശങ്ങളെയും അവൻ തന്റെ സൃഷ്ടികൾക്ക് വെളിപ്പെടുത്തിത്തന്നിട്ടുണ്ട്. അവനോടുള്ള സൃഷ്ടികളുടെ ഉത്തരവാദിത്വങ്ങളും അവനെ പ്രാപിക്കാനുള്ള മാർഗങ്ങളും അവൻ തന്റെ പ്രവാചകന്മാരിലൂടെ വെളിപ്പെടുത്തിത്തരികയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لاَ أُضِيعُ عَمَلَ عَامِلٍ مِّنكُم مِّن ذَكَرٍ أَوْ أُنثَى بَعْضُكُم مِّن بَعْضٍ فَالَّذِينَ هَاجَرُواْ وَأُخْرِجُواْ مِن دِيَارِهِمْ وَأُوذُواْ فِي سَبِيلِي وَقَاتَلُواْ وَقُتِلُواْ لأُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلأُدْخِلَنَّهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الأَنْهَارُ ثَوَابًا مِّن عِندِ اللّهِ وَاللّهُ عِندَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ ﴿١٩٥﴾

195. അപ്പോൾ അവരുടെ രക്ഷിതാവ് അവർക്ക് ഉത്തരം നൽകി. സ്ത്രീയാവട്ടെ, പുരുഷനാവട്ടെ നിങ്ങളിൽനിന്നും പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒരാളുടെയും കർമ്മം ഞാൻ നിഷ്ഫലമാക്കുകയില്ല. നിങ്ങളിലൊരു വിഭാഗം മറുവിഭാഗത്തിൽനിന്നുണ്ടായവരാണ്. അതിനാൽ എനിക്കുവേണ്ടി സ്വദേശം വെടിയുകയും, സ്വന്തം വീടുകളിൽനിന്ന് പുറത്താക്കപ്പെടുകയും, എന്റെ മാർഗ ത്തിൽ മർദ്ദിക്കപ്പെടുകയും യുദ്ധം ചെയ്യുകയും വധിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തവരാരോ, അവരു ടെ സകല പാപങ്ങളും ഞാൻ പൊറുത്തുകൊടുക്കുന്നതാകുന്നു. താഴ്ഭാഗങ്ങളിലൂടെ അരു വികളൊഴുകുന്ന സ്വർഗീയാരാമങ്ങളിൽ നാം അവരെ പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നതുമാകുന്നു. അല്ലാഹു വിങ്കൽ നിന്നും ഒരു പ്രതിഫലമായി; അല്ലാഹുവിങ്കലത്രെ ഏറ്റവും ഉത്തമമായ പ്രതിഫലം.

مَتَاعٌ قَلِيلٌ ثُمَّ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿١٩٦﴾

196. സത്യനിഷേധികൾ നാടുകളിലെങ്ങും വിളയാട്ടം നടത്തുന്നത് നിന്നെ വഞ്ചിതനാക്കാതിരി ക്കട്ടെ.

لَكِنِ الَّذِينَ اتَّقَوْاْ رَبَّهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نُزُلاً مِّنْ عِندِ اللّهِ وَمَا عِندَ اللّهِ
خَيْرٌ لِّلأَبْرَارِ ﴿١٩٧﴾

197. അവരുടേത് തുച്ഛമായ ഒരു സുഖാനുഭവം മാത്രമാകുന്നു. പിന്നീട് അവര്‍ക്കുള്ള സങ്കേതം നരകമത്രെ. എത്ര ദുഷ്ടമായ വാസസ്ഥലം.

لَكِنِ الَّذِينَ اتَّقَوْاْ رَبَّهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نُزُلاً مِّنْ عِندِ اللّهِ وَمَا عِندَ اللّهِ
خَيْرٌ لِّلأَبْرَارِ ﴿١٩٨﴾

198. എന്നാല്‍ തങ്ങളുടെ നാഥനോട് ഭക്തിപുലര്‍ത്തിയവരോ, അവര്‍ക്കായി താഴ്ഭാഗങ്ങളിലൂടെ അരുവികളൊഴുകുന്ന സ്വര്‍ഗീയാരാമങ്ങളുണ്ട്.അവരതില്‍ നിത്യവാസികളാകുന്നു. അല്ലാഹുവിങ്കല്‍നിന്നുള്ള ആതിഥ്യമാണത്. അല്ലാഹുവിങ്കലുള്ളതെന്തോ, അതാണ് സജ്ജനങ്ങള്‍ക്ക് ഏറ്റം വിശിഷ്ടമായിട്ടുള്ളത്.

196–198: ഐഹികജീവിതത്തിലെ സുഖസൗകര്യങ്ങളൊന്നും അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതിയുടെയും സ്നേഹത്തിന്റെയും ലക്ഷണമല്ല. അതുകൊണ്ട് സത്യനിഷേധികള്‍ ഇഹലോകത്ത് ഇഷ്ടാനുസാരം സ്വൈരവിഹാരം കൊള്ളുന്നതും സുഖജീവിതം നയിക്കുന്നതും കണ്ട് ആരും അതില്‍ വഞ്ചിതരാവേണ്ടതില്ല. ഐഹിക വിഭവങ്ങളെല്ലാം കേവലം തുച്ഛവും താല്‍ക്കാലികവും മാത്രമാകുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ വിധിവിലക്കുകള്‍ അനുസരിച്ച് ജീവിക്കുന്നവര്‍ക്ക്, അവരുടെ സ്ഥിതി ഇഹലോകത്ത് എങ്ങനെയായിരുന്നാലും ശരി, അല്ലാഹുവിന്റെ സന്നിധിയില്‍ അനുഗൃഹീതമായ സ്വര്‍ഗമാണ് അവന്‍ അവര്‍ക്ക് സല്‍ക്കാരമായി ഒരുക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നത്.

وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَن يُؤْمِنُ بِاللّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ وَمَآ أُنزِلَ إِلَيْهِمْ خَاشِعِينَ لِلّهِ لاَ يَشْتَرُونَ بِآيَاتِ
اللّهِ ثَمَنًا قَلِيلاً أُوْلَـئِكَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِندَ رَبِّهِمْ إِنَّ اللّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٩٩﴾

199. തീര്‍ച്ചയായും വേദക്കാരില്‍ ഒരു വിഭാഗമുണ്ട്. അല്ലാഹുവിലും നിങ്ങള്‍ക്കവതരിച്ച വേദത്തിലും അതിനുമുമ്പ് അവര്‍ക്കവതരിച്ച വേദത്തിലും വിശ്വസിക്കുന്നവരാണവര്‍. അല്ലാഹുവിനോട് ഭയഭക്തിയോടെ വര്‍ത്തിക്കുന്നവര്‍. അല്ലാഹുവിന്റെ സൂക്തങ്ങളെ അവര്‍ തുച്ഛവിലയ്ക്ക് വില്‍ക്കുകയില്ല. അവരുടെ നാഥങ്കല്‍ അവര്‍ക്ക് പ്രതിഫലമുണ്ട്. തീര്‍ച്ചയായും അല്ലാഹു അതിവേഗം കണക്കുനോക്കുന്നവനാകുന്നു.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُواْ اصْبِرُواْ وَصَابِرُواْ وَرَابِطُواْ وَاتَّقُواْ اللّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٢٠٠﴾

200. അല്ലയോ സത്യവിശ്വാസികളേ, ക്ഷമ കൈക്കൊള്ളുവിന്‍. സഹനത്തില്‍ മുന്നിട്ടു നില്‍ക്കുവിന്‍. സത്യസേവനത്തിന് സന്നദ്ധരായിരിക്കുകയും ചെയ്യുക. അല്ലാഹുവിനെ ഭയപ്പെടുകയും ചെയ്യുവിന്‍. നിങ്ങള്‍ വിജയം പ്രാപിച്ചേക്കാം.

****